

## รายการอ้างอิง

### หนังสือ

- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. ปรัชญาการศึกษาอนุกระบวน. สายส่งศึกษิต : กรุงเทพมหานคร, 2526.
- โครงการสิ่งแวดล้อม (UNEP) กับองค์การทุนเพื่อเด็ก (UNICEF) แห่งสหประชาชาติ. สภาวะสิ่งแวดล้อม 1990. กรุงเทพมหานคร : มปป.
- พระคุณีย์ เมธวุกโร. พุทธศาสนากับการศึกษาไทย. มูลนิธิโกมลคีมทอง : กรุงเทพมหานคร, 2531
- พุทธทาสภิกขุ. คู่มือมนุษย์. มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย : กรุงเทพมหานคร, 2535.
- ไพศาล สังโวลี. ทศวรรษองค์การพัฒนาเอกชน. มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม : กรุงเทพมหานคร, 2534.
- ชนิดา รัชพลเมือง. พื้นฐานการศึกษาหลักการและแนวคิดทางสังคม. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพมหานคร, 2534
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- ประชาสงเคราะห์, กรม. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 กฎกระทรวง พระราชกฤษฎีกา. กรุงเทพฯ : กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กระทรวงมหาดไทย, มปป.
- วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. เด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2531.
- \_\_\_\_\_ เด็กปัญหาและทางออก. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ข้อมูลและการวิจัยเพื่อเด็ก มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก, 2535
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : แนวคิดทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2531.
- วิทยา วงศ์ไพบูลย์. เอกสารกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กองบัญชาการตำรวจนครบาล. กรุงเทพมหานคร : กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน, 2534.
- รพินทร์นาถ ฐากร. ปรัชญาและแนวคิดการศึกษาด้านดินแดน. สำนักพิมพ์ฉบับแรก : กรุงเทพมหานคร, 2528.
- สมิทธิ์ สระอุบล. การพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2534
- สมพร สุทัศน์ีย์, ม.ร.ว. จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักปลัด. รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2534.

- ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 -2539. กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2535.
- ไสว พรหมณี. ทวนกระแสแนวคิดในการพัฒนาชนบท. บพิธการพิมพ์ : กรุงเทพฯ, 2529.
- องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ. สภาวะของเด็กในโลก 1991. กรุงเทพฯ : มปป.
- อุ้นตา นพคุณ. แนวคิดทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการพัฒนาชุมชนเรื่องคิดเป็น. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานคร, 2528.

### วารสารและจุลสาร

- เกษม บุญอ่อน. “เดลฟาล : เทคนิคการวิจัย” ศุภปริทัศน์ 4 (ตุลาคม 2522) : 26-28.
- นิตยา กัทสิทธิ์พันธ์. “สภาวะการณ์ปัจจุบัน การดำเนินงานและนโยบายเกี่ยวกับเด็กเร่ร่อน” วารสารครูศาสตร์ 19 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2533) : 100-116.
- บุญวา ธรรมพิทักษ์กุล. “Delphi” วิศวกรรมสาร 27 (สิงหาคม 2527) : 92-94.
- ประยูร ศรีประสาธน์. “เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 14 (เมษายน-พฤษภาคม 2523) : 49-60.
- สมบูรณ์ ดันยะ. “มารู้จัก Delphi Technique กันเถอะ” วารสารการวัดผลการศึกษา 3 (มกราคม - พฤษภาคม 2534) : 11-14.
- สุวรรณา เชื้อรัตพงษ์. “การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 19 ธันวาคม 2529-มกราคม 2528) : 69-77

### เอกสารอิตสำเนา

- คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก, กอง. สถิติจำนวนเด็กเร่ร่อนขอทาน. กรุงเทพมหานคร : กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์, 2535. (อิตสำเนา)
- โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน. รายงานโครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., มปป. (อิตสำเนา)

- โครงการเพื่อเด็กและเยาวชนเรื้อรังจัด. รายงานสรุปการดำเนินโครงการเพื่อเด็กเรื้อรังจัด กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.,มปป. (อัดสำเนา)
- โครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน. สรุปรายงานประจำปี 2533. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.,มปป. (อัดสำเนา)
- ธรรมรักษ์ การพิศัญญ์. นโยบายการแก้ปัญหาเด็กเรื้อรังในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง 2534 (อัดสำเนา)
- ธีราพร จริยวานุกุล. ความต้องการและโลกทัศน์ของเด็กเรื้อรัง กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2524. (อัดสำเนา)
- นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม. การใช้ชีวิตของเด็กเรื้อรังและอารมณ์กับการให้คำปรึกษา : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง, 2534. (อัดสำเนา)
- นินาสล จิตกุลสัมพันธ์. บ้านอารมณ์ดี : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง, 2534. (อัดสำเนา)
- ยรรยง สุวรรณน้อย. วิธีการปฏิบัติและปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเด็กเรื้อรัง : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง, 2534. (อัดสำเนา)
- ลำภา พุ่งเฟื่อง. สาเหตุที่เด็กออกมาเรื้อรัง : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง, 2534. (อัดสำเนา)
- สงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น, กอง. การสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: กรมประชาสงเคราะห์, มปป. (อัดสำเนา)
- ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. รายงานโครงการปฏิบัติการเรื่องเด็กเรื้อรัง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, มปป. (อัดสำเนา)
- สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. แนวทางและวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับเด็กเรื้อรังของสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ระยอง : สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2534. (อัดสำเนา)
- สันทนา ธรรมสโรจน์. โครงการเพื่อเด็กเรื้อรัง : เอกสารประกอบคำบรรยายการสัมมนาระดับชาติเรื่องเด็กเรื้อรัง, 2534. (อัดสำเนา)
- สายสุรี จุติกุล. เด็กเรื้อรัง : เอกสารคำบรรยายการประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก 2533 สภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก, 2533. (อัดสำเนา)
- เด็กในภาวะยากลำบาก : เอกสารคำบรรยาย, มปป. (อัดสำเนา)

## วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

- กิติพัฒน์ นนทปัทมศุลย์ และคณะ. รายการวิจัย ระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อให้บริการเด็กกำพร้าเด็กพิการและเด็กเร่ร่อน. สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน. 2532.
- กาญจนา รุ่งตราชนนท์. รูปแบบการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสาขาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานสภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้วยโอกาส. กรุงเทพมหานคร : เม็ดทรายพริ้นติ้ง. 2535.
- นิตยา กัทสิทธิ์พันธ์. การศึกษาศาสนาภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนผู้ด้วยโอกาส : เด็กเร่ร่อน โครงการสตรีและเยาวชนศึกษาสถาบันวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นนทินี เพ็ชรไพศิษฐ์. การศึกษาปัญหาเด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด : ศึกษาเฉพาะการให้บริการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- บุหงา วัฒนะ. การนำเสนอรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วรรณวิภา จิตุชัย. รูปแบบโครงสร้างของลำดับขั้นการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยในผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วิไลรัตน์ ยิ้มแจ้ง. การนำเสนอรูปแบบการจัดสถานักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในชนบท วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การศึกษาศาสนาภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้วยโอกาส. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2533.
- สุนันทา เสียงไทยและคณะ. เด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด : สภาพปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไข. มุลินีเพื่อการพัฒนาเด็กและสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2531.
- สมพงษ์ ชูมาก และคณะ. การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างการจัดการพัฒนาเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศอาเซียน. คณะกรรมการเฉพาะกิจศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างการจัดการพัฒนาเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศอาเซียน : กรุงเทพมหานคร, 2533.

- อุ้นตา นพคุณ. ปัญหาสวัสดิการเด็กและการตอบสนองโดยองค์การเอกชน. สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน, 2532.
- \_\_\_\_\_ และคณะ. องค์การหลักภาคเอกชนที่พัฒนาเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย. สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน, 2535.
- อมรมาท คงธรรม. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตและนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอและเทคนิคการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- อรรวรรณ ปินดา. ประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนานิสัยทางสังคมอย่างเป็นระบบแก่นักเรียนเด็กเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- อรุณศรี อึ้งประเสริฐ. การนำเสนอรูปแบบการสอนแทรกความรู้ด้านจริยธรรมในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- อารีย์ อัศวานุภาพ. การนำเสนอรูปแบบพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.
- อุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์ และคณะ. รายงานการวิจัยการศึกษาพฤติกรรมเด็กที่หลบหนีจากสถานแรกรับ : เฉพาะกรณีสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ดและสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท. กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทย, 2532.

### หนังสือและวารสารจากต่างประเทศ

- Best, John W. Research in Education 2nd. ed. Engle wood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1970.
- Bloom Benjamin S. Taxonomy of Educational Objectives : Book 1 : Cognitive Domain. New York: Longman, 1956.
- \_\_\_\_\_ Taxonomy of Educational Objectives : Book 2 : Affective Domain. New York : Longman, 1964.
- Brodbeck, May. "Logic and Scientific Method in Research on Teaching", in Gage, N.L., ed. Handbook of Research on Teaching. Chicago : Rand Mc Nally and Company, 1962.

- Bunning, R.L. "The Delphi Technique : A Projection Tool for Serious Inquiring", in Jones, J.E. and Pfeiffer, J.W., eds. The 1979 Annual Handbook for Group Facilltators. La Jolla, CA : University Associates, inc. 1979.
- Canfield, Jack and Wells, Harold C. 100 Ways to Enhance Self-Concept in the Classroom. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, Inc., 1976.
- Friedlander, A. Walter. Concepts and Methods of Social Work. New York : Prentice-Hall, Inc., 1976.
- Glass, Geve V. and Stanley J.C. Statistical Methods in Education and Psychology. Englewood Chiffs, N.S : Prentice-Hall, 1970. /
- Glass, Geve V. and Hopkins, K.D. Statistical Methods in Education and Psychology Englewood Cliffs, NJ : Previtice Hall, 1984. /
- Howard Goldstein, "Education for Social Work Practice : a Cognitive Cross-Cultural Approach," International Social Work. Vol. 29, No 2. April, 1983.
- Isaac, Stephen and Michael, W.B. Handbook of Research and Evaluation. San Diego, CA : EDITS Publishers, 1982.
- Janov, Arthur. The Primal Scream. New York : G.P. Putham & Son, 1970.
- Linstone and Turoff, The Delphi Method Technique and Applications. Reading, MA : Addison-Wes ley, 1975.
- Neill, A.S. Summerhill. New York : Hart Publishing Co., 1959.
- National Youth Bureau, Second Asian Regional Conference on Child Abuse and Neglect, Bangkok : Amarin Printing Group Co.,Ltd. 1988.
- Orten, J.D., and Soll, S.K. "Runaway Children and Their Families : A Treatment Typology." Journal of Family Issues, 1980.
- Pfeiffer, J.W. Theories and Model in Applied Behavioral Science, Vol 2. San Diego, CA : Pfeiffer & Company, 1991.
- Piaget, J "The Theory of Stages in Cognitive Development." in Green, D.R. et al., eds., Measurement and Piaget New York: Mc Graw-Hill, 1971

- Reardon, J.P., and Tosi, D.J. "The Effects of Rational Stage Directed Imagery on Self-Concept and Reduction of Psychological Stress in Adolescent Delinquent Females." Journal of Clinical Psychology, 1977.
- Rogers, Carl R. On Becoming a Person. Boston : Houghton Mifflin Company, 1961.
- Simon, S.B., Howe L.W., and Kirschenbaum, H. Value Clarification. New York : Hart Publishing Co., 1972.

ภาคผนวก



## ภาคผนวก ก.

## สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

## 1. การหามัธยฐาน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความมี ดังนี้ (Glass and stanley, 1970 : Glass and Hopkins, 1984)

$$\text{มัธยฐาน} = L + 1 \left[ \frac{\frac{N}{2} - F_1}{F_2} \right]$$

เมื่อ L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่
I	คือ	อันตรภาคชั้น
N	คือ	จำนวนความถี่ทั้งหมด
F <sub>1</sub>	คือ	ความถี่สะสมจากชั้นคะแนนต่ำสุดถึงชั้นคะแนนที่เป็นขีดจำกัดบนของชั้นก่อนที่มีมัธยฐานตกอยู่
F <sub>2</sub>	คือ	ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

ตัวอย่างการคำนวณ

ด้านที่ 1 ข้อความ

- ควรจะพิจารณาตามพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ ในแบบสอบถาม

รอบที่ 2

คะแนน	ความถี่	ความถี่สะสม
5	8	20
4	4	12
3	6	8
2	1	2
1	1	1

$$\begin{aligned} \text{มัธยฐาน} &= L + 1 \left[ \frac{\frac{20}{2} - 8}{4} \right] \\ &= 3.5 + 0.50 \\ \text{มัธยฐาน} &= 4.00 \end{aligned}$$

## 2. การหาพิสัยระหว่างควอไทล์

การหาพิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 สูตรที่ใช้ในการคำนวณ ใช้สูตรเดียวกับการหาค่ามัธยฐาน เพียงแต่แทนค่า  $\frac{N}{2}$  ด้วย  $\frac{N}{4}$  ในการหาควอไทล์ที่ 1 และแทนค่า  $\frac{N}{2}$  ด้วย  $\frac{3N}{4}$  ในการหาควอไทล์ที่ 3 (Glass and Stanley, 1970; Glass and Hopkins, 1984) ควอไทล์ที่ 1 หมายถึงข้อมูลที่มี  $\frac{N}{4}$  อยู่ต่ำกว่าและ  $\frac{3N}{4}$  อยู่สูงกว่าส่วนควอไทล์ที่ 3 หมายถึง ข้อมูลที่มี  $\frac{3N}{4}$  อยู่ต่ำกว่า และ  $\frac{N}{4}$  อยู่สูงกว่าหรืออาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ควอไทล์ที่ 1 ก็คือ เปอร์เซนไทล์ที่ 25 และควอไทล์ที่ 3 นั้นเอง (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531)

ตัวอย่างการคำนวณ

ด้านที่ 1 ข้อความ

- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือในแบบสอบถาม

รอบที่ 2

$$\text{ควอไทล์ที่ 1} = 2.50 + 1 \left[ \frac{\frac{20}{4} - 2}{6} \right]$$

$$= 2.50 + 0.50$$

$$= 3.00$$

$$\text{ควอไทล์ที่ 3} = 4.50 + 1 \left[ \frac{\frac{20 \times 3}{4} - 12}{8} \right]$$

$$= 4.50 + 0.37$$

$$= 4.87$$

$$\text{พิสัยระหว่างควอไทล์} = 4.87 - 3.00$$

$$= 1.87$$

## 3. การหาฐานนิยม

ผู้วิจัยหาค่าฐานนิยมของแต่ละข้อ โดยหาความถี่ของระดับคะแนนจาก 1 ถึง 5 สำหรับแต่ละข้อความถ้าระดับคะแนนใดที่มีความถี่สูงสุดถือเป็นค่าฐานนิยมของข้อความนั้น ในกรณีที่ความถี่สูงสุดของระดับคะแนนนั้นอยู่ติดกัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนทั้งสองนั้นเป็นค่าฐานนิยมของข้อความนั้น สำหรับกรณีที่มีความถี่ของระดับคะแนนเท่ากัน แต่ระดับคะแนนไม่ได้อยู่ติดกันจะถือว่าระดับคะแนนของข้อความที่มีเท่ากันทั้งสองนั้นเป็นค่าฐานนิยม (Glass and Stanley, 1970 ; Glass and Hopkins, 1984) การหาฐานนิยม (mode) คือ ข้อมูลที่มีความถี่มากที่สุด การใช้ฐานนิยมวัดค่าเฉลี่ยของข้อมูลเป็นการยอมรับข้อมูลที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นตัวกลาง โดยไม่ต้องนำข้อมูลอื่นมาพิจารณา (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531)

ตัวอย่าง

ด้านที่ 1 ข้อความ

- ควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือแบบสอบถาม

รอบที่ 2

คะแนน	ความถี่
5	8
4	4
3	6
2	1
1	1

ดังนั้นฐานนิยมคือ 5

ข้อที่ 17 ด้านที่ 4 ในแบบสอบถามรอบที่ 2

คะแนน	ความถี่
5	8
4	8
3	3
2	-
1	1

ดังนั้นฐานนิยมคือ 4.50

**ภาคผนวก ข.**  
**แบบสอบถาม รอบที่ 1, 2 และ 3**  
**โครงการวิจัยหรือค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา**  
**จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**  
**เรื่อง รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟา**  
**(A MODEL FOR HELPING STREET CHILDREN IN THAILAND : A DELPHI STUDY)**

**นิสิตผู้ทำวิจัย**

นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม รหัสประจำตัว C 442569  
 ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน  
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์**

ผศ.ดร.อาชัญญา รัตนอุบล และ ดร.จิ้น แบร์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีเด็กเร่ร่อนมากขึ้นตามท้องถนนเขตกรุงเทพมหานคร ตัวเมืองจังหวัดต่างๆ และแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่เปลี่ยนแปลง ในปี พ.ศ. 2532 ถึง พ.ศ. 2534 มีเด็กเร่ร่อนที่อยู่ในความดูแลและควบคุมของภาครัฐบาลและเอกชน จำนวน 2,736 คน เป็นเด็กเร่ร่อนชาย 2,272 คน และเด็กเร่ร่อนหญิง 464 คน หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อนเหล่านี้มีรูปแบบการช่วยเหลือหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งแต่ละรูปแบบมีทั้งผลดีและอุปสรรคต่างๆ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานเหล่านี้ยังไม่มีการรวบรวมความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าถ้ามีการขอความร่วมมือให้ผู้ที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในด้านปัญหาเด็กเร่ร่อนโดยตรงโดยให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบที่ควรจะเป็นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในด้านความรู้ ทัศนคติ และสิ่งแวดล้อม สำหรับเด็กอายุ 7-12 ปี และ 13-18 ปี เพื่อสุดท้ายจะรวบรวมความคิดเห็นเหล่านี้ให้เป็นความคิดเห็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

**วัตถุประสงค์ของการวิจัย**

เพื่อรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญปัญหาเด็กเร่ร่อนในเรื่องรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย ตามเกณฑ์อายุการศึกษาและสิ่งแวดล้อมให้ประจักษ์

**วิธีดำเนินการวิจัย**

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเข้าพบผู้เชี่ยวชาญเพื่อสัมภาษณ์โดยใช้กระบวนการของเดลฟาย 3 รอบดังนี้  
 แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นส่วนตัวอย่างกว้างขวางในเรื่องรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยตามเกณฑ์อายุการศึกษาและสิ่งแวดล้อม

แบบสอบถามรอบที่ 2 สร้างขึ้นโดยวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 รวมถึงการศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ร่วมกับการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้น้ำหนักในเรื่องรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย ตามเกณฑ์อายุการศึกษาและสิ่งแวดล้อม

แบบสอบถามรอบที่ 3 มีข้อความถามเดียวกับคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2 ทุกประการ แต่ได้เพิ่มเติมการนำเสนอค่าสถิติอื่นได้แก่ ค่ามัธยฐาน (median) พิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) และฐานนิยม (mode) ในแต่ละข้อความถามของแบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ ค่าสถิติดังกล่าวได้จากการวิเคราะห์

คำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบในรอบที่ 2 การตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ ผู้เชี่ยวชาญจะได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มเป็นรายข้อแล้วยังเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทบทวนคำตอบเดิมในรอบที่ 2 ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงหรือยังคงยืนยันคำตอบเดิมก็ได้ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบหรือหากยืนยันคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของพิสัยระหว่างควอไทล์ จะขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านแสดงเหตุผลสำหรับคำตอบในแต่ละข้อที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของพิสัยระหว่างควอไทล์นี้ด้วย

ในการสรุปรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย โดยนำข้อคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 มาอ่านค่าเท่านั้น ซึ่งพิจารณาผลการคำนวณข้อคำถามในแต่ละข้อของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมในแต่ละข้อคำถามไม่เกิน 1 เหล่านี้นำมาสรุปรวบรวมในเรื่องรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย ตามเกณฑ์อายุ การศึกษาและสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่ประจักษ์

**ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย**

1. ได้มีการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์จากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย ตามเกณฑ์อายุ การศึกษาและสิ่งแวดล้อม
2. ข้อความที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย สำหรับผู้บริหารงานด้านพัฒนาเด็กทั้งภาครัฐบาลและเอกชน และผู้ที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนได้ใช้เป็นข้อพิจารณานำไปปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นๆ
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการศึกษาเรื่องนี้ต่อไป

## เรื่อง รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเคสฟาย

แบบสอบถาม

(รอบที่ 1)

### คำชี้แจง

แบบสอบถามตามระบบเคสฟายรอบที่ 1 นี้ เป็นการแสดงความคิดเห็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี

ระดับที่ 2 เด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี

มีข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีความรู้ (คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาสามัญ ซึ่งเด็กจะต้องมีเพื่อจะดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม) อะไรบ้างและเพื่อให้เด็กเร่ร่อนมีความรู้ของท่าน เสนอแนะควรส่งเสริมอย่างไร

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรพัฒนาอารมณ์ (คือ ความสามารถที่จะรับรู้ รายละเอียดต่างๆ ของโลกภายนอก ความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกับเพื่อนและบุคคลรอบๆ ตัวเอง การมี วินัยและค่านิยมที่เหมาะสม และทำให้เด็กอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข) ในด้านอะไรบ้าง และเพื่อให้เด็กเร่ร่อน มีการพัฒนาอารมณ์ตามที่ท่านเสนอแนะควรทำอย่างไร

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีทักษะ (คือ ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสและอวัยวะต่างๆ ในทางที่จะทำให้ชีวิตของตนเองมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเลี้ยงชีพ ของตนเองได้ เช่น วิชาด้านอาชีพะ ดนตรี ศิลปะและอื่นๆ) อะไรบ้าง และเพื่อให้เด็กเร่ร่อนมีทักษะตามที่ท่าน เสนอควรพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างไร

ข้อที่ 4 ท่านคิดว่าในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปีนี้ ควรจะจัดสิ่งแวดล้อมแบบไหน โดยพิจารณาจากข้อที่ 1-3 ตามที่ท่านเสนอ (อาทิเช่น แบบที่เด็กถูกบังคับให้อาศัยอยู่แบบอิสระ หรือแบบอื่นๆ) และจะจัดสิ่งแวดล้อมตอบสนองเด็กเร่ร่อนตามที่ท่านเสนอแบบมาได้อย่างไร

ระดับที่ 2 เด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีความรู้ (คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาสามัญ ซึ่งเด็กจะต้องมีเพื่อจะดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม) อะไรบ้าง และเพื่อให้เด็กเร่ร่อนมีความรู้ อย่างที่ท่านเสนอแนะควรส่งเสริมอย่างไร

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรพัฒนาอารมณ์ (คือ ความสามารถที่จะรับรู้ รายละเอียดต่างๆ ของโลกภายนอก ความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกับเพื่อนและบุคคลรอบๆ ตัวเอง การมี วินัยและค่านิยมที่เหมาะสม และทำให้เด็กอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข) ในด้านอะไรบ้าง และเพื่อให้เด็ก เร่ร่อนมีการพัฒนาอารมณ์ตามที่ท่านเสนอแนะควรทำอย่างไร

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่าเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีทักษะ (คือ ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสและอวัยวะต่างๆ ในทางที่จะทำให้ชีวิตของตนเองมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเลี้ยงชีพ ของตนเองได้ เช่น วิชาด้านอาชีพะ ดนตรี ศิลปะและอื่นๆ) อะไรบ้าง และเพื่อให้เด็กเร่ร่อนมีทักษะตามที่ท่าน เสนอควรพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างไร

ข้อที่ 4 ท่านคิดว่าในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปีนี้ ควรจะจัดสิ่งแวดล้อมแบบไหน โดยพิจารณาจากข้อที่ 1-3 ตามที่ท่านเสนอ (อาทิเช่น แบบที่เด็กถูกบังคับให้อาศัยอยู่ แบบอิสระ หรือแบบอื่นๆ) และจะจัดสิ่งแวดล้อมตอบสนองเด็กเร่ร่อนตามที่ท่านเสนอแบบมาได้อย่างไร

ความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นของท่านทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง และใคร่ ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามรอบนี้ทุกข้อเพื่อความเที่ยงตรงสำหรับการ วิจัยครั้งนี้และของขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายพนมณทล สิบหมื่นเปี่ยม

## แบบสอบถามรอบที่ 2

เรื่อง รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟาย

### คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ เป็นมาตราประเมินค่า(Rating Scale) เพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุดแล้วประเมินค่าข้อความที่เกี่ยวกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย โดยให้ท่านเขียนเครื่องหมายถูก(/)ลงในช่อง "เห็นด้วยกับข้อความ" ซึ่งมีความหมายของตัวเลขคะแนน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

### ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
0	รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยควรมีให้ชัดเจน	/				

จากตัวอย่าง แสดงว่า ท่านเห็นด้วยกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยควรมีให้ชัดเจนนั้น มากที่สุด

### ประเด็นข้อความ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียงจากที่ท่านได้ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 และแหล่งข้อมูลอื่นๆ ตลอดจนขอการปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน ในการนี้ได้รวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยพยายามที่จะคงคำศัพท์และสำนวนภาษาเดิมไว้ ซึ่งครอบคลุมในประเด็นข้อความที่ได้เกี่ยวกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย รวม 14 ด้าน

โปรดกรุณาตอบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p><b>หลักการงานทั่วไป</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-ควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ _____</li> <li>-ควรจะรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ _____</li> <li>-ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆ ด้วยตัวเอง _____</li> <li>-ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง _____</li> <li>-การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเร่ร่อนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ _____</li> <li>-ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ _____</li> <li>-ควรจะให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเร่ร่อนใหม่ๆ _____</li> <li>-ควรจะรับฟังเด็กเร่ร่อนได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ _____</li> <li>-หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องคำตอบแทนอย่างเพียงพอ _____</li> <li>-หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน _____</li> <li>-ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก _____</li> <li>-ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีที่เสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก _____</li> <li>-การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย _____</li> </ul>					
2	<p><b>หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น _____</li> <li>-ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ _____</li> <li>-ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน _____</li> <li>-ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป _____</li> <li>-ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์ _____</li> </ul>					
3	<p><b>หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น _____</li> <li>-ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ _____</li> <li>-ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน _____</li> <li>-ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพ เพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ _____</li> <li>-ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์ _____</li> </ul>					



ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมต่างๆ จัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก					
2	กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ					
3	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ขบวนการกลุ่มเด็กกันเอง					
4	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย					
5	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก					
6	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้					
7	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก					
8	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ที่ไม่ลับตาคน					
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ร่วมกัน					
10	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก					
11	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก					
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง					
13	ควรมีความสุ่มรอบคอบในการทำงาน					

ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกัน					
2	บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล					
3	กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์					
4	กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้าน โดยเน้นการอ่านออกเขียนได้					
5	กรณีเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ					
6	ควรมีมุมส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆ ในบ้าน					
7	ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย					
8	ควรมีอุปกรณ์การศึกษาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายที่หลากหลาย					
9	ควรเตรียมปัจจัยสี่ ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ					
10	ตั้งกฎระเบียบต่างๆ ในบ้านร่วมกับเด็ก					
11	ควรมีอุปกรณ์ สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน					
12	ควรมีเครื่องโทรศัพท์หยอดเหรียญให้เด็กใช้					
13	กิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
	คุณลักษณะที่ดีของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมติดังต่อไปนี้					
1	ควรเป็นเพศหญิง					
2	มีจิตใจที่เสียสละ					
3	ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา					
4	แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ					
5	รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน					
6	มีความอดทน					
7	รู้จักใช้อารมณ์ขัน					
8	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก					
9	รู้จักการทำงานเป็นทีม					
10	มีหน้าที่ที่เป็นมิตร					
11	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน					
12	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กเร่ร่อน					
13	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์					
14	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน					
15	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก					
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา					
17	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีได้					

ด้านที่ 5ทัศนคติของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
	ทัศนคติของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมติดังต่อไปนี้					
1	รักเด็ก					
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น					
3	ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก					
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว					
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน					
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมติดอกเด็ก					
7	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา					
8	มองโลกในแง่ดี					
9	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
	ผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้					
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน _____					
2	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก _____					
3	จิตวิทยาวัยรุ่น _____					
4	หลักการในการให้การปรึกษา _____					
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา _____					
6	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน _____					
7	โรคติดต่อทางผิวหนัง _____					
8	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ _____					
9	สถาบันครอบครัวไทย _____					
10	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย _____					
11	วิทยาการการเรียนการสอน _____					
12	หลักการบริหารงานโครงการ _____					
13	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน _____					
14	การกีฬา _____					
15	ดนตรี _____					
16	ศิลปะหัตถกรรม _____					

ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
	การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน ควรมีการรณรงค์ดังต่อไปนี้					
1	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน _____					
2	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน _____					
3	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ _____					
4	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง _____					
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์ _____					
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ _____					
7	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน _____					
8	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน _____					
9	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน _____					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
	การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีการประสานงานกับหน่วยดังต่อไปนี้					
1	ครอบครัวของเด็ก _____					
2	โรงเรียน ในเรื่องของการศึกษา _____					
3	กรมประชาสัมพันธ์ ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ _____					
4	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล _____					
5	กรมการศึกษานอกโรงเรียน ในเรื่องของการศึกษานอกระบบ _____					
6	กองสารวัตรนักเรียน ในการตรวจตราวินัย _____					
7	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย _____					
8	สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล _____					
9	องค์การพัฒนาเด็กเร่ร่อน ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ _____					
10	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆ ในการส่งเสริมการทำงาน _____					
11	องค์การต่างประเทศ ในการสนับสนุนงบประมาณ _____					
12	ประชากรของประเทศ ในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน _____					

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้					
	-เพศศึกษา _____					
	-ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย _____					
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร _____					
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย _____					
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง _____					
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ _____					
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง _____					
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย _____					
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม _____					
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน _____					
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ _____					
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ _____					
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก _____					
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร _____					
	-โซ่ข้าวปัญหาสังคม _____					
	-วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก _____					
	-จริยธรรม _____					
	-การสร้างวินัยในตนเอง _____					

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
2	<p>วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง</li> <li>-ให้เด็กได้เห็นของจริง</li> <li>-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก</li> <li>-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี</li> <li>-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย</li> <li>-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน</li> <li>-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง</li> <li>-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ</li> <li>-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม</li> <li>-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก</li> <li>-เน้นการอภิปรายกลุ่ม</li> <li>-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย</li> <li>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก</li> <li>-จัดทัศนศึกษา</li> <li>-จัดให้มีการออกค่าย</li> </ul>					
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่</li> <li>-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน</li> <li>-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน</li> <li>-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อง</li> <li>-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ</li> <li>-มีการยึดหยุ่นในการเรียนการสอน</li> <li>-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ</li> <li>-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม</li> <li>-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า</li> </ul>					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p>การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>-สมาธิ _____</p> <p>-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว _____</p> <p>-การรับรู้ผิดชอบ _____</p> <p>-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง _____</p> <p>-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน _____</p> <p>-การไว้วางใจ _____</p> <p>-ความรัก _____</p> <p>-ลดความก้าวร้าว _____</p> <p>-ลดความเครียด _____</p> <p>-ลดความกลัว _____</p> <p>-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ _____</p>					
2	<p>วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <p>-เกมการละเล่น _____</p> <p>-วี ดี โอ เกม _____</p> <p>-การกีฬา _____</p> <p>-กิจกรรมเข้าจังหวะ _____</p> <p>-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ _____</p> <p>-กิจกรรมทางศาสนา _____</p> <p>-เต้นรำ _____</p> <p>-ฟ้อนรำ _____</p> <p>-เล่นดนตรี _____</p> <p>-ร้องเพลง _____</p> <p>-ฟังดนตรี _____</p> <p>-อ่านหนังสือบรรเทิง _____</p> <p>-ศิลปะวาดเขียน _____</p> <p>-การเรียนในโรงเรียน _____</p> <p>-การทัศนศึกษา _____</p> <p>-การจัดออกค่ายพักแรม _____</p> <p>-ทางจิตบำบัด _____</p> <p>-ทางจิตเวช _____</p> <p>-ทางการให้การปรึกษา _____</p>					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ</li> <li>-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์</li> <li>-วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน</li> <li>-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของกรรการรักษายาบาล</li> <li>-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ</li> <li>-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ</li> <li>-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ</li> <li>-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น</li> <li>-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนในท้องถิ่น</li> <li>-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย</li> <li>-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์</li> <li>-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง</li> </ul>					

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p>การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-เล่นดนตรี</li> <li>-ร้องเพลง</li> <li>-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร</li> <li>-พนักงานรับโทรศัพท์</li> <li>-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า</li> <li>-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร</li> <li>-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร</li> <li>-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท</li> <li>-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน</li> <li>-ยามรักษาความปลอดภัย</li> <li>-ทำขนม</li> <li>-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง</li> <li>-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด</li> <li>-ช่างเสริมสวย</li> <li>-ช่างซ่อมรถจักรยาน</li> <li>-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์</li> <li>-ช่างเชื่อมโลหะ</li> <li>-ช่างซ่อมวิทยุ</li> <li>-ช่างซ่อมโทรทัศน์</li> <li>-ช่างซ่อมแอร์</li> </ul>					

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
2	<p>วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง _____</li> <li>-ให้เด็กได้เห็นของจริง _____</li> <li>-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย _____</li> <li>-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม _____</li> <li>-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน _____</li> <li>-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก _____</li> <li>-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก _____</li> <li>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก _____</li> <li>-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น _____</li> <li>-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย _____</li> </ul>					
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ _____</li> <li>-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆ อย่างเพียงพอ _____</li> <li>-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆ โดยตรง _____</li> <li>-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ _____</li> <li>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย _____</li> <li>-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี _____</li> </ul>					



## ข้อคำถาม

การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี

ในเรื่อง :

- การศึกษาวิชาสามัญ
- การพัฒนาอารมณ์
- การฝึกทักษะอาชีพ
- สิ่งแวดล้อม

ขอความกรุณาตอบทุกข้อ

เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p>การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้</p> <p>-เพศศึกษา _____</p> <p>-ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย _____</p> <p>-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร _____</p> <p>-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย _____</p> <p>-การรู้จักคุณค่าของตนเอง _____</p> <p>-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ _____</p> <p>-โรคติดต่อทางผิวหนัง _____</p> <p>-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย _____</p> <p>-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม _____</p> <p>-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน _____</p> <p>-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ _____</p> <p>-กิจกรรมเข้าจังหวะ _____</p> <p>-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก _____</p> <p>-วิธีการติดต่อสื่อสาร _____</p> <p>-ไขข้อหาปัญหาสังคม _____</p> <p>-วิทยาศาสตร์น่าวสำหรับเด็ก _____</p> <p>-จริยธรรม _____</p> <p>-การสร้างวินัยในตนเอง _____</p>					
2	<p>วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <p>-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง _____</p> <p>-ให้เด็กได้เห็นของจริง _____</p> <p>-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก _____</p> <p>-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี _____</p> <p>-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย _____</p> <p>-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน _____</p> <p>-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง _____</p> <p>-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ _____</p> <p>-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม _____</p> <p>-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก _____</p> <p>-เน้นการอภิปรายกลุ่ม _____</p> <p>-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย _____</p> <p>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก _____</p> <p>-จัดทัศนศึกษา _____</p> <p>-จัดให้มีการออกค่าย _____</p>					

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-การเรียนการสอนให้ที่บ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่ _____</li> <li>-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน _____</li> <li>-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน _____</li> <li>-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง _____</li> <li>-มีเส้นทางการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ _____</li> <li>-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน _____</li> <li>-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ _____</li> <li>-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม _____</li> <li>-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า _____</li> </ul>					

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p>การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-สมาธิ _____</li> <li>-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว _____</li> <li>-การรู้รับผิดชอบ _____</li> <li>-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง _____</li> <li>-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน _____</li> <li>-การไว้วางใจ _____</li> <li>-ความรัก _____</li> <li>-ลดความก้าวร้าว _____</li> <li>-ลดความเครียด _____</li> <li>-ลดความกลัว _____</li> <li>-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ _____</li> </ul>					

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปีในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
2	<p>วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- เกมการละเล่น _____</li> <li>- วี ดี โอ เกม _____</li> <li>- การกีฬา _____</li> <li>- กิจกรรมเข้าจังหวะ _____</li> <li>- กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ _____</li> <li>- กิจกรรมทางศาสนา _____</li> <li>- เต้นรำ _____</li> <li>- ฟ้อนรำ _____</li> <li>- เล่นดนตรี _____</li> <li>- ร้องเพลง _____</li> <li>- ฟังดนตรี _____</li> <li>- อ่านหนังสือบรรเทิง _____</li> <li>- ศิลปวาดเขียน _____</li> <li>- การเรียนในโรงเรียน _____</li> <li>- การทัศนศึกษา _____</li> <li>- การจัดออกค่ายพักแรม _____</li> <li>- ทางจิตป่าวัด _____</li> <li>- ทางจิตเวช _____</li> <li>- ทางการให้การปรึกษา _____</li> </ul>					
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ _____</li> <li>- สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์ _____</li> <li>- วัลใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน _____</li> <li>- จัดให้เด็กได้ทำงานในส่วนของการรักษาพยาบาล _____</li> <li>- จัดให้เด็กได้ทำงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ _____</li> <li>- จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ _____</li> <li>- จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ _____</li> <li>- เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น _____</li> <li>- เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนในท้องถิ่น _____</li> <li>- มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย _____</li> <li>- จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ _____</li> <li>- จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง _____</li> </ul>					

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
1	<p>การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้</p> <p>-เล่นดนตรี _____</p> <p>-ร้องเพลง _____</p> <p>-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร _____</p> <p>-พนักงานรับโทรศัพท์ _____</p> <p>-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า _____</p> <p>-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร _____</p> <p>-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร _____</p> <p>-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท _____</p> <p>-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน _____</p> <p>-ยามรักษาความปลอดภัย _____</p> <p>-ทำขนม _____</p> <p>-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง _____</p> <p>-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด _____</p> <p>-ช่างเสริมสวย _____</p> <p>-ช่างซ่อมรถจักรยาน _____</p> <p>-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ _____</p> <p>-ช่างเชื่อมโลหะ _____</p> <p>-ช่างซ่อมวิทยุ _____</p> <p>-ช่างซ่อมโทรทัศน์ _____</p> <p>-ช่างซ่อมแอร์ _____</p>					
2	<p>วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้</p> <p>-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง _____</p> <p>-ให้เด็กได้เห็นของจริง _____</p> <p>-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย _____</p> <p>-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม _____</p> <p>-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน _____</p> <p>-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก _____</p> <p>-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก _____</p> <p>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก _____</p> <p>-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น _____</p> <p>-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย _____</p>					

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ				
		5	4	3	2	1
3	<p>สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ _____</li> <li>-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆ อย่างเพียงพอ _____</li> <li>-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆ โดยตรง _____</li> <li>-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ _____</li> <li>-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย _____</li> <li>-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี _____</li> </ul>					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม

### แบบสอบถามรอบที่ 3

เรื่อง รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟาย

คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ เป็นรอบสุดท้าย เพื่อให้ท่านทราบถึงการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบกับให้ท่านได้พิจารณาทบทวนการตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด แล้วประเมินค่าข้อความที่เกี่ยวกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยอีกครั้ง

การตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ให้ท่านพิจารณาการตอบของท่านร่วมกับการตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่ามัธยฐาน และคะแนนที่ท่านให้น้ำหนักในแบบสอบถามรอบที่ 2 ไว้ในแบบสอบถามนี้แล้ว โดยท่านสามารถเขียนเครื่องหมายถูก(✓) ลงในช่อง "เห็นด้วยกับข้อความ" เพื่อเปลี่ยนคะแนนน้ำหนักแต่ละข้อความของท่าน หรือไม่เปลี่ยนก็ได้ แต่หากการตอบของท่านในแต่ละข้อความไม่อยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านได้โปรดแสดงเหตุผลอธิบายเขียนลงในช่อง "เหตุผล" ในการตอบของท่านนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
0	รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยควรมีให้ชัดเจน	✓ ⊕			*		

จากตัวอย่าง แสดงว่า ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ท่านเห็นด้วยกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยควรมีให้ชัดเจนนั้น น้อย แต่ในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ ท่านเปลี่ยนเป็นเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งอยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ ในที่นี้ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 5.00 ถึง 3.50 และค่ามัธยฐาน = 4.50

เครื่องหมายในแบบสอบถาม

แบบสอบถามรอบนี้ มีเครื่องหมาย มาตรฐานประเมินค่า(Rating Scale) ค่ามัธยฐาน(Median) และพิสัยระหว่างควอไทล์(Interquartile Range) ตลอดจนระบุการประเมินค่าในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของท่านด้วย โดยมีความหมาย ดังต่อไปนี้

- |  |   |         |                    |
|--|---|---------|--------------------|
| 1. มาตรฐานประเมินค่า(Rating Scale) คือ | 5 | หมายถึง | เห็นด้วยมากที่สุด  |
|  | 4 | หมายถึง | เห็นด้วยมาก        |
|  | 3 | หมายถึง | เห็นด้วยปานกลาง    |
|  | 2 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อย       |
|  | 1 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อยที่สุด |

2. ค่ามัธยฐาน(Median) คือ  $\otimes$  เป็นคะแนนตัวแทนของระดับคะแนนเห็นด้วยทั้งหมดที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้น้ำหนักในแต่ละข้อความ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่ามัธยฐาน ดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50-3.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

3. พิสัยระหว่างควอไทล์(Interquartile Range) คือ \_\_\_\_\_ เป็นระยะระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ของข้อความนั้นๆ

4. คะแนนที่ท่านได้ให้น้ำหนัก คือ \* เป็นค่าคำตอบเดิมของท่านในแบบสอบถามรอบที่ 2

ประเด็นข้อความ

ผู้วิจัยได้นำข้อความจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 รวม 14 ด้าน เหมือนเดิมทุกประการ ซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้

## โปรดกรุณาตอบทุกข้อความ

## เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม



ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	<b>หลักการงานทั่วไป</b>						
	- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเรื้อรอนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ		☉				
	- ควรจะรอให้เด็กเรื้อรอนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ				☉		
	- ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเรื้อรอนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆ ด้วยตัวเอง		☉				
	- ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	☉					
	- การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเรื้อรอนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ	☉					
	- ควรให้เด็กเรื้อรอนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ			☉			
	- ควรจะให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเรื้อรอนใหม่ๆ	☉					
	- ควรจะรับฟังเด็กเรื้อรอนได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ	☉					
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องคำตอบหาอย่างเพียงพอ	☉					
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน	☉					
	- ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก	☉					
	- ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีที่เสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก	☉					
- การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย	☉						
2	<b>หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 7-12 ปี</b>						
	- การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	☉					
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	☉					
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเรื้อรอน	☉					
	- ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป	☉					
	- ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์		☉				
3	<b>หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 13-18 ปี</b>						
	- การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น	☉					
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	☉					
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเรื้อรอน	☉					
	- ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพ เพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ	☉					
	- ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์			☉			

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา			☒			
17	จบการศึกษาสาขาใดก็ได้		☒				

ด้านที่ 5 ทศนคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	ทัศนคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้						
1	รักเด็ก	☒					
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	☒					
3	ให้ความสำคัญกับเด็ก	☒					
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว	☒					
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน	☒					
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก	☒					
7	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา	☒					
8	มองโลกในแง่ดี	☒					
9	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก	☒					

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	ผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้						
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน	☒					
2	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก	☒					
3	จิตวิทยาวัยรุ่น	☒					
4	หลักการในการให้การปรึกษา	☒					

### ด้านที่ 2 หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรัง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	กิจกรรมต่างๆ จัดให้เด็กควรไม่ซ้ำซาก		<input checked="" type="radio"/>				
2	กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ		<input checked="" type="radio"/>				
3	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ชวบนการกลุ่มเด็ก กันเอง		<input checked="" type="radio"/>				
4	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย		<input checked="" type="radio"/>				
5	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
6	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้	<input checked="" type="radio"/>					
7	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
8	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ที่ไม่ลึบ ตาคน		<input checked="" type="radio"/>				
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ร่วมกัน		<input checked="" type="radio"/>				
10	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ให้เด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
11	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง		<input checked="" type="radio"/>				
13	ควรมีความสุชุมรอบคอบในการทำงาน	<input checked="" type="radio"/>					

### ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรัง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกับ	<input checked="" type="radio"/>					
2	บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่ มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอย ดูแล		<input checked="" type="radio"/>				
3	กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์	<input checked="" type="radio"/>					
4	กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่จัด การเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออก เขียนได้		<input checked="" type="radio"/>				
5	กรณีเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่คอย ให้การช่วยเหลือ		<input checked="" type="radio"/>				
6	ควรมีมุมส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆ ในบ้าน	<input checked="" type="radio"/>					
7	ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย	<input checked="" type="radio"/>					
8	ควรมีอุปกรณ์การกีฬาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทาง ร่างกายที่หลากหลาย	<input checked="" type="radio"/>					

### ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
9	ควรเตรียมปัจจัยสี่ ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ	☒					
10	ตั้งกฎระเบียบต่างๆ ในบ้านร่วมกับเด็ก	☒					
11	ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบรรเทาทุกข์ในบ้าน	☒					
12	ควรมีเครื่องโทรทัศน์หยอดเหรียญให้เด็กใช้			☒			
13	กิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก	☒					

### ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	คุณลักษณะที่ดีของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้ ควรเป็นเพศหญิง			☒			
2	มีจิตใจที่เสียสละ	☒					
3	ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา	☒					
4	แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ	☒					
5	รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน	☒					
6	มีความอดทน	☒					
7	รู้จักใช้อารมณ์ขัน	☒					
8	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก	☒					
9	รู้จักการทำงานเป็นทีม	☒					
10	มีหน้าที่ที่เป็นมิตร	☒					
11	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน	☒					
12	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กเร่ร่อน	☒					
13	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์			☒			
14	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน	☒					
15	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก	☒					

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา	<input checked="" type="radio"/>					
6	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน	<input checked="" type="radio"/>					
7	โรคติดต่อทางผิวหนัง	<input checked="" type="radio"/>					
8	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	<input checked="" type="radio"/>					
9	สถาบันครอบครัวไทย	<input checked="" type="radio"/>					
10	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	<input checked="" type="radio"/>					
11	วิทยาการการเรียนการสอน	<input checked="" type="radio"/>					
12	หลักการบริหารงานโครงการ	<input checked="" type="radio"/>					
13	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน	<input checked="" type="radio"/>					
14	การกีฬา	<input checked="" type="radio"/>					
15	ดนตรี	<input checked="" type="radio"/>					
16	ศิลปหัตถกรรม	<input checked="" type="radio"/>					

ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน ควรมีการรณรงค์ดังต่อไปนี้						
1	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน	<input checked="" type="radio"/>					
2	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน	<input checked="" type="radio"/>					
3	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ	<input checked="" type="radio"/>					
4	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง	<input checked="" type="radio"/>					
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์	<input checked="" type="radio"/>					
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาาระดับชาติ	<input checked="" type="radio"/>					
7	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	<input checked="" type="radio"/>					
8	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน	<input checked="" type="radio"/>					
9	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน	<input checked="" type="radio"/>					

ด้านที่ 8 การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรัง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรัง ควรมีการประสานงานกับหน่วย ดังต่อไปนี้						
1	ครอบครัวของเด็ก	☒					
2	โรงเรียน ในเรื่องของการศึกษา	☒					
3	กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	☒					
4	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล	☒					
5	กรมการศึกษานอกโรงเรียนในเรื่องการศึกษานอกระบบ	☒					
6	กองสารวัตรนักเรียน ในการตรวจตราวินัย		☒				
7	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย	☒					
8	สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล	☒					
9	องค์การพัฒนาเด็กเรื้อรัง ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	☒					
10	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆ ในการส่งเสริมการทำงาน	☒					
11	องค์การต่างประเทศ ในการสนับสนุนงบประมาณ	☒					
12	ประชากรของประเทศ ในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน	☒					

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้						
	- เพศศึกษา		☉				
	- ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย		☉				
	- คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร		☉				
	- หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	☉					
	- การรู้จักคุณค่าของตนเอง	☉					
	- โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		☉				
	- โรคติดต่อทางผิวหนัง		☉				
	- วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	☉					
	- วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	☉					
	- วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษา นอกโรงเรียน		☉				
	- วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษา ประถมศึกษาแห่งชาติ		☉				
	- กิจกรรมเข้าจังหวะ			☉			
	- กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก		☉				
	- วิธีการติดต่อสื่อสาร		☉				
	- ไขข้อหาปัญหาสังคม		☉				
	- วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก		☉				
	- จริยธรรม		☉				
- การสร้างวินัยในตนเอง		☉					

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้						
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	<input checked="" type="radio"/>					
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	<input checked="" type="radio"/>					
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	<input checked="" type="radio"/>					
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	<input checked="" type="radio"/>					
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	<input checked="" type="radio"/>					
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	<input checked="" type="radio"/>					
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	<input checked="" type="radio"/>					
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	<input checked="" type="radio"/>					
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	<input checked="" type="radio"/>					
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	<input checked="" type="radio"/>					
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	<input checked="" type="radio"/>					
	-จัดทัศนศึกษา	<input checked="" type="radio"/>					
-จัดให้มีการออกค่าย	<input checked="" type="radio"/>						
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่		<input checked="" type="radio"/>				
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน			<input checked="" type="radio"/>			
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	<input checked="" type="radio"/>					
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดี สอนน้อง	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	<input checked="" type="radio"/>					



ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	-การเรียนรู้การสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ _____			☒			
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม _____	☒					
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า _____	☒					

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้						
	-สมาธิ _____	☒					
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว _____	☒					
	-การรับรู้ผิดชอบ _____	☒					
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง _____	☒					
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน _____	☒					
	-การไว้วางใจ _____	☒					
	-ความรัก _____	☒					
	-ลดความก้าวร้าว _____	☒					
	-ลดความเครียด _____	☒					
	-ลดความกลัว _____	☒					
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ _____	☒					

## ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์ เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้						
	-เกมการละเล่น	☒					
	-วี ดี โอ เกม			☒			
	-การกีฬา	☒					
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ		☒				
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	☒					
	-กิจกรรมทางศาสนา	☒					
	-เดินรำ		☒				
	-ฟ้อนรำ		☒				
	-เล่นดนตรี	☒					
	-ร้องเพลง	☒					
	-ฟังดนตรี	☒					
	-อ่านหนังสือบันเทิง		☒				
	-ศิลปะวาดเขียน	☒					
	-การเรียนในโรงเรียน		☒				
	-การทัศนศึกษา	☒					
	-การจัดออกค่ายพักแรม	☒					
	-ทางจิตบำบัด	☒					
	-ทางจิตเวช	☒					
	-ทางการให้การปรึกษา	☒					

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเรื้อรอนอายุ 7-12 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ						
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์						
	-วัยไล่เลี่ยกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน						
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของกรักษาพยาบาล						
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้วยโอกาสอื่นๆ						
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ						
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ						
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น						
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนในท้องถิ่น						
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย						
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์						
-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง							

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-เล่นดนตรี						
	-ร้องเพลง						
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร						
	-พนักงานรับโทรศัพท์						

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า			☒			
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร		☒				
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร		☒				
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท			☒			
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน		☒				
	-ยามรักษาความปลอดภัย			☒			
	-ทำขนม		☒				
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง			☒			
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด			☒			
	-ช่างเสริมสวย			☒			
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน		☒				
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์			☒			
	-ช่างเชื่อมโลหะ		☒				
	-ช่างซ่อมวิทยุ		☒				
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์		☒				
	-ช่างซ่อมแอร์			☒			
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12ปีควรมีดังต่อไปนี้						
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	☒					
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	☒					
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	☒					
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	☒					
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	☒					
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไรสาระกับเด็ก	☒					

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
3	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก_____	4					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก_____	4					
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น_____	4					
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย_____	4					
	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้						
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ_____	4					
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆ อย่างเพียงพอ_____	4					
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆ โดยตรง_____	4					
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ_____	4					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย_____	4					
-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี_____	4						

## ข้อคำถาม

การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี

ในเรื่อง :

- การศึกษาวิชาสามัญ
- การพัฒนาอารมณ์
- การฝึกทักษะอาชีพ
- สิ่งแวดล้อม

ขอความกรุณาตอบทุกข้อ

เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้						
	-เพศศึกษา						
	-ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย						
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร						
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย						
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง						
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์						
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง						
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย						
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม						
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน						
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษา ประถมศึกษาแห่งชาติ						
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ						
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก						
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร						
	-ไขข้อปัญหาสังคม						
	-วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก						
	-จริยธรรม						
-การสร้างวินัยในตนเอง							

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเรื้อร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเรื้อร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้						
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	<input type="radio"/>					
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	<input type="radio"/>					
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	<input type="radio"/>					
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	<input type="radio"/>					
	-ใช้ภาษาที่เด็กเรื้อร่อนเข้าใจได้ง่าย	<input type="radio"/>					
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	<input type="radio"/>					
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	<input type="radio"/>					
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	<input type="radio"/>					
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	<input type="radio"/>					
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	<input type="radio"/>					
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	<input type="radio"/>					
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	<input type="radio"/>					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	<input type="radio"/>					
	-จัดทัศนศึกษา	<input type="radio"/>					
-จัดให้มีการออกค่าย	<input type="radio"/>						
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเรื้อร่อนอายุ 13-18 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่			<input type="radio"/>			
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน			<input type="radio"/>			
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	<input type="radio"/>					
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	<input type="radio"/>					
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	<input type="radio"/>					
-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	<input type="radio"/>						






















ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ _____			⊗			
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม _____	⊗					
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า _____	⊗					

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้						
	-สมาธิ _____	⊗					
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว _____	⊗					
	-การรับรู้ผิดชอบ _____	⊗					
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง _____	⊗					
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน _____	⊗					
	-การไว้วางใจ _____	⊗					
	-ความรัก _____	⊗					
	-ลดความก้าวร้าว _____	⊗					
	-ลดความเครียด _____	⊗					
	-ลดความกลัว _____	⊗					
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ _____	⊗					

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเรื้อรอนอายุ 13-18 ปีในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์ เด็กเรื้อรอนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้						
	-เกมการละเล่น						
	-วี ดี โอ เกม						
	-การกีฬา						
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ						
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์						
	-กิจกรรมทางศาสนา						
	-เดินรำ						
	-ฟ้อนรำ						
	-เล่นดนตรี						
	-ร้องเพลง						
	-ฟังดนตรี						
	-อ่านหนังสือบรรเทิง						
	-ศิลปะวาดเขียน						
	-การเรียนในโรงเรียน						
	-การทัศนศึกษา						
	-การจัดออกค่ายพักแรม						
	-ทางจิตบำบัด						
	-ทางจิตเวช						
	-ทางการให้การปรึกษา						

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	*					
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	*					
	-วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	*					
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของกรรการรักษายาบาล		*				
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	*					
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	*					
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	*					
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	*					
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนในท้องถิ่น	*					
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	*					
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	*					
-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	*						

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้						
	-เล่นดนตรี	*					
	-ร้องเพลง	*					
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร		*				
	-พนักงานรับโทรศัพท์		*				

## ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า		*				
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร		*				
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร		*				
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท		*				
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน		*				
	-ยามรักษาความปลอดภัย		*				
	-ทำขนม		*				
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง		*				
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด		*				
	-ช่างเสริมสวย		*				
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน		*				
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์		*				
	-ช่างเชื่อมโลหะ		*				
	-ช่างซ่อมวิทยุ		*				
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์		*				
	-ช่างซ่อมแอร์		*				
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรเป็นดังต่อไปนี้						
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง		*				
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง		*				
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย		*				
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม		*				
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน		*				
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไรสาระกับเด็ก		*				

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความ					เหตุผล
		5	4	3	2	1	
3	-วางแผนการการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก_____	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก_____	<input checked="" type="radio"/>					
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น_____	<input checked="" type="radio"/>					
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย_____	<input checked="" type="radio"/>					
	สิ่งแวดลอมที่เอื้อให้เด็กเร่รอนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้						
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ _____	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆ อย่างเพียงพอ_____	<input checked="" type="radio"/>					
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆ โดยตรง _____	<input checked="" type="radio"/>					
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ_____	<input checked="" type="radio"/>					
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย _____	<input checked="" type="radio"/>					
-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี_____	<input checked="" type="radio"/>						

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม

## ภาคผนวก ค.

ความดีของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม รอบที่ 2 และ 3  
 ตารางที่ 32 การตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อ  
 ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	หลักการงานทั่วไป										
	- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ	1	1	6	4	8	-	2	5	7	6
	- ควรจะรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ	7	2	7	3	1	5	4	10	-	1
	- ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง	-	3	2	8	7	-	3	2	8	7
	- ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	-	-	1	8	11	-	-	1	8	11
	- การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเร่ร่อนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ	-	-	1	2	17	-	-	1	-	19
	- ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	4	3	6	2	5	4	3	6	5	2
	- ควรให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเร่ร่อนใหม่ๆ	-	1	1	-	18	-	1	1	-	18
	- ควรจะรับฟังเด็กเร่ร่อนได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ	-	-	1	6	13	-	-	1	6	13
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน	-	-	-	3	17	-	-	-	2	18
	- ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก	-	-	1	2	17	-	-	-	2	18
- ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีเสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18	
- การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย	-	-	2	4	14	-	-	1	1	18	
2	หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี										
	- การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	-	-	1	3	16	-	-	1	2	17
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	1	1	1	7	10	1	1	1	7	10
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	-	1	2	5	12	-	-	3	3	14
- ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป	-	1	1	6	12	-	-	1	7	12	

ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	1	1	6	7	5	1	1	7	9	2
3	หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี -การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น	-	-	2	6	12	-	-	1	6	13
	-ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	1	2	2	6	9	1	2	-	7	10
	-ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	1	1	1	5	12	1	1	-	3	15
	-ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพเพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ	-	1	1	2	16	-	1	-	2	17
	-ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	2	2	7	5	4	1	3	7	7	2

ด้านที่ 2 หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	กิจกรรมต่างๆจัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก	-	1	4	7	8	-	1	3	8	8
2	กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ	-	-	7	6	7	-	-	6	8	6
3	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ขบวนการกลุ่มเด็กกันเอง	-	1	5	5	9	-	1	5	7	7
4	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย	-	-	4	7	9	-	-	1	10	9
5	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16
6	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้	-	-	-	6	14	-	-	-	6	14
7	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก	-	-	-	2	18	-	-	-	2	17
8	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ที่ไม่ลับตาคน	-	-	2	8	10	-	-	1	9	10
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆร่วมกัน	-	-	1	9	10	-	-	-	11	9
10	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก	-	-	3	5	12	-	-	1	4	14
11	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก	-	-	1	3	16	-	-	-	2	18
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	-	1	6	5	8	-	1	5	8	6
13	ควรมีความสุขุมรอบคอบในการทำงาน	-	-	3	2	15	-	-	1	2	17





ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่าง	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
11	ชัดเจน	-	-	-	4	16	-	-	-	3	17
12	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆให้เด็กเร่ร่อน	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
13	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์	3	2	6	5	4	3	2	7	6	2
14	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16
15	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก	-	-	-	4	16	-	-	-	3	17
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา	1	5	6	3	5	1	4	8	5	2
17	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีได้	1	-	3	8	8	1	-	3	8	8

ด้านที่ 5 ทศนคติของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	ทศนคติของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้										
1	รักเด็ก	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	-	-	-	2	18	-	-	-	1	19
3	ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก	-	-	-	2	18	-	-	-	2	18
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว	-	-	-	3	17	-	-	-	2	18
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน	-	-	-	3	17	-	-	-	3	17
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก	-	-	-	5	15	-	-	-	3	17
7	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา	-	1	1	5	14	-	-	1	6	13
8	มองโลกในแง่ดี	-	-	1	5	14	-	-	1	5	14
9	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก	-	-	-	3	17	-	-	-	3	17

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	พนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้										
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน	-	-	1	3	16	-	-	-	2	18

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก	-	1	-	5	14	-	-	-	5	15
3	จิตวิทยาวัยรุ่น	-	1	-	6	13	-	-	-	5	15
4	หลักการในการให้การปรึกษา	-	-	-	5	15	-	-	-	2	18
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา	-	-	5	3	12	-	-	4	4	12
6	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน	-	-	6	4	10	-	-	5	4	11
7	โรคติดต่อทางผิวหนัง	-	-	6	5	9	-	-	6	4	10
8	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	-	-	3	7	10	-	-	3	5	12
9	สถาบันครอบครัวไทย	-	1	2	7	10	-	-	2	8	10
10	ชนบทธรรมนิยมประเพณีไทย	-	1	4	8	7	-	-	4	8	8
11	วิทยาการการเรียนการสอน	-	1	2	8	9	-	-	2	10	8
12	หลักการบริหารงานโครงการ	-	-	6	7	7	-	-	7	7	6
13	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน	-	-	4	7	9	-	-	3	8	9
14	การกีฬา	-	1	3	7	9	-	-	2	10	8
15	ดนตรี	-	1	3	8	8	-	-	2	12	6
16	ศิลปหัตถกรรม	-	1	3	9	7	-	-	2	13	5

ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน ควรมีการรณรงค์ ดังต่อไปนี้										
1	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน	-	-	2	2	15	-	-	2	2	16
2	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน	-	-	2	5	13	-	-	2	5	13
3	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ	-	1	-	4	15	-	1	-	2	17
4	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง	-	1	2	4	13	-	1	-	4	15
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์	-	1	1	3	15	-	1	-	2	17
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาในระดับชาติ	-	-	1	4	15	-	-	1	3	16
7	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	-	-	1	6	13	-	-	-	7	13
8	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน	-	-	3	4	13	-	-	3	3	14
9	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน	-	-	-	4	16	-	-	-	3	17

ด้านที่ 8 การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3					
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1	การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีการประสานงานกับหน่วย ดังต่อไปนี้											
1	ครอบครัวของเด็ก	-	-	-	-	20	-	-	-	-	20	
2	โรงเรียนในเรื่องของงานศึกษา	-	-	-	4	16	-	-	-	1	19	
3	กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	-	-	2	5	13	-	-	1	5	14	
4	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล	-	-	2	4	14	-	-	1	3	16	
5	กรมการศึกษานอกโรงเรียนในเรื่องการศึกษานอกระบบ	-	-	1	5	14	-	-	-	6	14	
6	กองสารวัตรนักเรียน ในการตรวจตราวินัย	3	1	3	8	5	2	-	4	10	4	
7	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย	-	-	3	5	12	-	-	2	4	14	
8	สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล	-	-	3	7	10	-	-	1	8	11	
9	องค์การพัฒนาเด็กเร่ร่อนในการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์	-	-	-	5	15	-	-	-	2	18	
10	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆในการส่งเสริมการทำงาน	-	-	1	4	15	-	-	-	3	17	
11	องค์การต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ	-	2	-	7	11	-	1	1	8	10	
12	ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุน การทำงาน	1	1	1	5	12	1	-	1	6	12	

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3					
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ใน เรื่องการศึกษาวิชาสามัญควรมีวิชาดังต่อไปนี้											
	- เพศศึกษา	1	1	5	7	6	1	1	6	7	5	
	- ชนบธรรมเนียบประเพณีไทย	-	1	7	6	6	-	1	6	7	6	
	- คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	-	-	7	3	10	-	-	4	6	10	
	- หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	-	-	1	4	15	-	-	1	2	17	
	- การรู้จักคุณค่าของตนเอง	-	-	2	2	16	-	-	1	-	19	
	- ไรศติดต่อทางเพศสัมพันธ์	-	-	4	5	11	-	-	1	6	13	
	- ไรศติดต่อทางผิวหนัง	-	-	3	6	11	-	-	2	6	12	
	- วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	-	-	2	4	14	-	-	1	4	15	
	- วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	-	-	2	6	12	-	-	-	5	15	
	- วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	-	1	4	7	8	-	1	4	7	8	
	- วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษา แห่งชาติ	-	1	6	6	7	-	1	5	8	6	

ด้านที่ ๑ การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ ๒					รอบที่ ๓				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	-	3	10	3	4	-	3	9	6	2
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	-	3	4	7	6	-	1	6	8	5
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	-	2	5	7	6	-	1	5	8	6
	-โซ่ข้าวปัญหาสังคม	-	2	6	7	5	-	-	6	10	4
	-วิทยาศาสตร์น่ายุ่สำหรับเด็ก	-	2	5	7	6	-	1	6	7	6
	-จริยธรรม	-	-	2	7	11	-	-	1	7	12
	-การสร้างวินัยในตนเอง	-	-	-	9	11	-	-	-	8	12
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมิตังต่อไปนี้										
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	-	-	1	5	14	-	-	-	5	15
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	-	-	1	4	15	-	-	-	3	17
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	-	-	1	5	14	-	-	1	4	15
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	-	-	-	5	15	-	-	-	3	17
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	-	-	1	9	10	-	-	-	7	13
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	-	-	1	7	12	-	-	-	8	12
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	1	6	13	-	-	1	6	13
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	-	2	3	6	9	-	1	2	7	10
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	-	1	3	6	10	-	-	2	7	11
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	-	-	-	5	15	-	-	-	3	17
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	-จัดทัศนศึกษา	-	-	-	5	15	-	-	-	3	17
	-จัดให้มีการออกค่าย	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมิตังต่อไปนี้										
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	-	3	4	5	8	-	3	4	6	7
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	2	1	8	4	5	2	1	6	6	3
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	-	1	2	4	13	-	1	1	5	13
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	1	-	1	8	10	1	-	1	8	10
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	-	-	-	7	13	-	-	-	7	13
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	-	-	-	6	14	-	-	1	5	14
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	1	4	6	5	4	1	4	6	7	2

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	2	6	12	-	-	2	5	13
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	-	-	2	6	12	-	-	1	6	13

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่อง ดังต่อไปนี้										
	-สมาธิ	-	-	2	6	12	-	-	2	5	13
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	-	-	2	6	12	-	-	1	6	13
	-การรับรู้ผิดชอบ	-	-	1	5	14	-	-	-	6	14
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	-	-	1	2	17	-	-	-	1	19
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
	-การไว้วางใจ	-	-	-	5	15	-	-	-	2	18
	-ความรัก	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
	-ลดความก้าวร้าว	-	-	1	3	16	-	-	1	2	17
	-ลดความเครียด	-	-	1	4	15	-	-	1	2	17
	-ลดความกลัว	-	-	1	4	15	-	-	-	2	18
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	-	-	2	5	13	-	-	1	5	14
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้										
	-เกมการละเล่น	-	1	-	5	14	-	-	1	5	14
	-วี ดี โอ เกม	2	4	9	3	2	2	4	12	-	2
	-การกีฬา	-	-	-	3	17	-	-	-	2	18
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	-	1	5	7	7	-	1	4	9	6
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	-	-	1	3	16	-	-	1	1	18
	-กิจกรรมทางศาสนา	-	-	4	3	13	-	-	2	5	13
	-เดินรำ	2	2	4	7	5	1	2	5	9	3
	-ฟ้อนรำ	1	2	5	7	5	1	1	6	10	2
	-เล่นดนตรี	-	-	1	5	14	-	-	-	5	15
	-ร้องเพลง	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	-ฟังดนตรี	-	-	-	6	14	-	-	-	5	15
	-อ่านหนังสือ	-	1	4	8	7	-	1	3	10	6
	-ศิลปะวาดเขียน	-	-	-	5	15	-	-	-	3	17

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-การเรียนในโรงเรียน	1	2	1	9	7	1	2	1	11	5
	-การทัศนศึกษา	-	-	-	6	14	-	-	-	4	16
	-การจัดออกค่ายพักแรม	-	-	-	5	15	-	-	-	2	18
	-ทางจิตบำบัด	-	1	1	6	12	-	1	-	5	14
	-ทางจิตเวช	1	2	1	5	11	1	2	-	4	13
	-ทางการให้การปรึกษา	-	-	1	5	14	-	-	-	4	16
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ควรมีดังต่อไปนี้										
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่าง ปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นฯ	-	-	2	3	15	-	-	-	3	17
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	-	-	-	4	16	-	-	-	1	19
	-วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	-	2	4	4	10	-	2	3	5	10
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของกรักษาพยาบาล	-	3	4	7	6	-	2	4	8	6
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นฯ	-	1	2	5	12	-	1	2	5	12
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	-	-	2	4	14	-	-	1	4	15
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	-	2	1	4	13	-	1	-	5	14
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	-	1	-	8	11	-	-	-	7	13
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	-	-	1	5	14	-	-	-	6	14
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	-	-	2	5	13	-	-	1	6	13
	-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	-	-	-	4	16	-	-	-	1	19

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพควรมีดังต่อไปนี้										
	-เล่นดนตรี	-	2	2	7	9	-	1	-	11	8
	-ร้องเพลง	-	2	2	5	11	-	2	-	6	11
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	4	2	6	7	1	3	2	7	8	-
	-พนักงานรับโทรศัพท์	4	2	6	7	1	2	3	8	7	-
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	4	4	7	4	1	3	4	8	4	1
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	4	2	3	7	4	2	2	3	12	1
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	4	2	3	9	2	2	2	5	10	1
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	4	2	6	6	2	1	3	8	8	-

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	4	1	4	8	3	3	1	5	11	-
	-ยามรักษาความปลอดภัย	4	5	4	4	3	2	6	5	6	1
	-ทำขนม	1	4	3	8	4	-	2	5	12	1
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	1	3	8	6	2	1	1	10	7	1
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	1	3	5	9	2	1	2	10	6	1
	-ช่างเสริมสวย	3	5	5	4	3	1	5	7	6	1
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน	1	4	4	6	5	-	2	6	9	3
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	3	4	4	5	4	2	3	6	6	3
	-ช่างเชื่อมโลหะ	5	3	2	6	4	3	4	4	7	2
	-ช่างซ่อมวิทยุ	5	3	2	5	5	4	4	4	6	2
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์	5	3	2	5	5	4	4	4	6	2
	-ช่างซ่อมแอร์	5	4	2	5	4	4	5	4	5	2
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้										
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	-	-	3	3	14	-	-	2	3	15
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	-	-	2	2	16	-	-	2	1	17
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	-	-	1	3	16	-	-	1	1	18
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	1	7	12	-	-	1	6	13
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	-	-	-	8	12	-	-		8	12
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไรสาระกับเด็ก	-	-	4	6	10	-	-	2	8	10
	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	-	3	1	7	9	-	3	1	8	8
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	-	-	1	10	9	-	-	1	9	10
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	-	-	2	7	11	-	-	1	8	11
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้										
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	2	-	3	6	9	1	1	2	8	8
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ	-	-	2	5	13	-	-	2	4	14
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	-	1	4	3	12	-	-	4	2	14
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	-	1	1	4	14	-	-	1	3	16
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	1	1	2	6	10	1	1	1	5	12
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3						
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้												
	-เพศศึกษา	1	-	-	3	16	1	-	-	3	16		
	-ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	-	1	4	5	10		1	2	6	11		
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	-	-	2	7	11	-	-	-	7	13		
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	-	-	1	6	13	-	-	-	6	14		
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19		
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	-	-	1	5	14	-	-	1	5	14		
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง	-	-	2	5	13	-	-	1	6	13		
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16		
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	-	-	-	4	16	-	-	-	4	16		
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	-	-	2	8	10	-	-	-	9	11		
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	2	-	8	6	4	1	1	8	8	2		
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	-	2	5	6	7	-	2	2	9	7		
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	-	-	2	7	11	-	-	2	8	10		
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	-	-	4	7	9	-	-	4	8	8		
	-ไขข้อปัญหาสังคม	-	-	1	10	9	-	-	1	10	9		
	-วิทยาศาสตร์พื้นฐานสำหรับเด็ก	-	-	6	9	5	-	-	5	12	3		
	-จริยธรรม	-	-	2	5	13	-	-	1	6	13		
	-การสร้างวินัยในตนเอง	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16		
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมิดังต่อไปนี้												
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	-	-	-	2	18	-	-	-	1	19		
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	-	-	-	3	17	-	-	-	1	19		
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	-	-	-	3	17	-	-	-	1	19		
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	-	-	1	3	16	-	-	1	2	17		
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	-	-	-	6	14	-	-	-	3	17		
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	-	-	1	5	14	-	-	-	3	17		
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	-	-	-	8	12	-	-	-	7	13		
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	-	-	2	6	12	-	-	-	6	14		
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	2	5	13	-	-	1	4	15		
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	-	-	3	7	10	-	-	1	6	13		
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	-	-	2	7	11	-	-	1	7	12		
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	-	-	-	7	13	-	-	-	6	14		
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	-	-	2	7	11	-	-	1	7	12		
	-จัดทัศนศึกษา	-	-	-	8	12	-	-	-	6	14		



ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-จัดให้มีการออกค่าย	-	-	1	6	13	-	-	-	5	15
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้										
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	1	2	8	5	4	3	2	6	8	1
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	1	2	7	1	9	1	1	7	3	8
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	-	-	2	5	13	-	-	2	5	13
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	-	-	4	8	8	-	-	4	7	9
	-มีสถานที่ทดสอบแทรกการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	-	-	2	9	9	-	-	2	8	10
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	-	-	-	8	12	-	-	-	7	13
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3	3	6	2	6	1	5	7	2	5
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	1	8	11	-	-	1	8	11
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	-	-	1	8	11	-	-	1	9	11

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้										
	-สมาธิ	-	-	1	6	13	-	-	-	7	13
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	-	-	3	6	11	-	-	2	6	12
	-การรับรู้ผิดชอบ	-	-	-	4	16	-	-	-	2	18
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	-	-	-	2	18	-	-	-	2	18
	-การไว้วางใจ	-	-	-	2	18	-	-	-	2	18
	-ความรัก	-	-	-	2	18	-	-	-	1	19
	-ลดความก้าวร้าว	-	1	-	3	16	-	-	-	2	18
	-ลดความเครียด	-	-	1	4	15	-	-	-	3	17
	-ลดความกลัว	-	-	2	3	15	-	-	1	1	18
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	-	-	2	4	14	-	-	1	3	16

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้										
	-เกมการละเล่น	1	-	1	5	13	1	-	1	4	14
	-วี ดี โอ เกม	4	4	5	5	2	3	4	7	4	2
	-การกีฬา	-	-	1	2	17	-	-	1	1	18
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	-	3	2	5	10	-	3	2	6	9
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	-	-	1	3	16	-	-	2	1	17
	-กิจกรรมทางศาสนา	-	-	2	8	10	-	-	1	7	12
	-เดินรำ	1	4	1	8	6	-	3	3	8	6
	-พ้อนรำ	1	2	4	8	5	-	1	6	9	4
	-เล่นดนตรี	-	-	2	4	14	-	-	-	5	15
	-ร้องเพลง	-	-	2	4	14	-	-	-	5	15
	-ฟังดนตรี	-	-	2	4	14	-	-	-	5	15
	-อ่านหนังสือบันเทิง	-	-	3	9	8	-	-	3	11	6
	-ศิลปะวาดเขียน	-	-	1	7	12	-	-	2	6	12
	-การเรียนรู้ในโรงเรียน	-	-	7	7	6	-	-	7	7	8
	-การทัศนศึกษา	-	-	1	7	12	-	-	1	6	12
	-การจัดออกค่ายพักแรม	-	-	2	6	12	-	-	2	5	13
	-ทางจิตบำบัด	-	2	-	6	12	-	-	2	5	13
	-ทางจิตเวช	1	1	2	4	12	-	2	2	3	13
	-ทางการให้การปรึกษา	-	-	-	5	15	-	-	-	4	16
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้										
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	-	1	1	7	11	-	1	1	7	11
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	-	-	1	3	16	-	-	1	1	18
	-วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	1	-	7	2	10	1	-	7	2	10
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล	-	1	6	6	7	-	1	6	7	6
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	-	-	3	5	12	-	-	3	5	12
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	-	-	1	7	12	-	-	1	6	13
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	-	2	3	4	11	-	-	3	5	12
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	-	-	2	6	12	-	-	1	7	12
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	-	-	1	7	12	-	-	1	6	13
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	-	-	2	5	13	-	-	1	5	14
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	-	-	3	4	13	-	-	2	4	14
	-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	-	-	1	5	14	-	-	1	5	14

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้										
	-เล่นดนตรี	-	1	1	6	12	-	1	-	6	13
	-ร้องเพลง	-	2	1	5	12	-	1	-	5	14
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	1	1	3	8	7	1	2	2	8	7
	-พนักงานรับโทรศัพท์	1	-	6	8	5	1	-	4	8	7
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	1	2	5	8	4	1	2	4	11	2
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	1	4	1	8	6	1	3	1	9	6
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	1	3	2	8	6	1	2	2	9	6
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	1	3	3	5	8	-	3	3	7	7
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	1	3	1	8	7	1	2	2	8	7
	-ยามรักษาความปลอดภัย	3	5	-	6	6	2	4	-	9	5
	-ทำขนม	1	1	2	5	11	-	2	1	6	11
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	1	1	3	8	7	1	1	2	10	6
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	1	2	3	7	7	1	2	2	9	6
	-ช่างเสริมสวย	1	2	1	8	8	2	1	-	9	8
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน	-	-	2	7	11	-	-	1	9	10
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	-	-	3	7	10	-	-	2	8	10
	-ช่างเชื่อมโลหะ	-	1	1	8	10	-	1	1	8	10
	-ช่างซ่อมวิทยุ	-	1	1	8	10	-	1	1	9	9
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์	-	1	1	8	10	-	1	1	9	9
	-ช่างซ่อมแอร์	1	-	2	8	9	1	-	1	11	7
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้										
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	-	-	-	4	18	-	-	-	2	18
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	-	-	1	4	15	-	-	1	2	17
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	-	-	-	7	13	-	-	-	6	14
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก	-	-	2	6	12	-	-	1	7	12
	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	-	1	1	5	13	-	-	1	5	14
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	-	-	3	4	13	-	-	2	4	14
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	-	-	1	3	16	-	-	1	1	18
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	-	-	-	3	17	-	-	-	1	19
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้										
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	-	-	4	6	10	-	-	4	7	9

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	รอบที่ 2					รอบที่ 3				
		อันดับคะแนน					อันดับคะแนน				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นอย่างเพียงพอ	-	-	2	5	13	-	-	1	4	15
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	-	-	1	4	15	-	-	1	4	15
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	-	-	1	5	14	-	-	1	4	15
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	-	3	3	5	9	-	2	3	5	10
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	-	-	-	1	19	-	-	-	1	19

## ภาคผนวก ง.

## ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3

ตารางที่ 33 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นรายชื่อ

ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรัง

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	หลักการการทำงานทั่วไป					
	- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเรื้อรังก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ	4	5	1	4.87-3.00	1.87
	- ควรจะรอให้เด็กเรื้อรังแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ	2.64	2	-0.64	3.35-1.21	2.14
	- ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเรื้อรังแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	- ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเรื้อรังให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	- การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเรื้อรังจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59
	- ควรให้เด็กเรื้อรังอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์ที่แตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.0	3	-	4.50-1.83	2.67
	- ควรให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเรื้อรังใหม่ๆ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- ควรจะรับฟังเด็กเรื้อรังได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรังควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องคำตอบแทนอย่างเพียงพอ	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรังควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	- ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	- ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีเสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
- การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89	
2	หลักการการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเรื้อรังอายุ 7-12 ปี					
	- การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเรื้อรัง	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
- ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08	

## ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.78	4	0.22	4.50-3.00	1.50
3	หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี					
	-การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.33	5	0.67	4.94-3.50	1.44
	-ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	-ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพเพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.35	3	-0.35	4.30-2.64	1.66

## ด้านที่ 2 หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	กิจกรรมต่างๆจัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก	4.12	5	0.79	4.87-3.50	1.37
2	กิจกรรมที่让孩子ควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ	4.00	4	-	4.78-3.21	1.57
3	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ขบวนการกลุ่มเด็กกันเอง	4.30	5	0.70	4.94-3.30	1.64
4	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.30
5	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก	4.83	5	0.17	5.16-3.83	1.33
6	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้	4.78	5	0.22	5.14-3.92	1.22
7	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก	4.94	5	0.06	5.88-4.77	0.45
8	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรรู้อยู่ในที่ที่ไม่ลับตาคน	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆร่วมกัน	4.50	5	0.50	5.00-3.94	1.06
10	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก	4.66	5	0.34	5.08-4.50	0.58
11	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	4.10	5	0.90	4.87-3.16	1.71
13	ควรมีความสุขรอบคอบในการทำงาน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66

ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกัน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
2	บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
3	กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
4	กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
5	กรณีเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
6	ควรมีมุมส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆในบ้าน	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
7	ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
8	ควรมีอุปกรณ์การกีฬาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายที่หลากหลาย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
9	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
10	ตั้งกฎระเบียบต่างๆในบ้านร่วมกับเด็ก	4.59	5	0.41	5.04-3.22	1.12
11	ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน	4.59	5	0.41	5.04-3.83	1.21
12	ควรมีเครื่องโทรศัพท์หอยอดเหรียญให้เด็กใช้	3.21	3	-0.21	4.1-2.50	1.60
13	กิจกรรมต่างๆที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก	4.50	5	0.50	5.06-3.50	1.50

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้					
1	ควรเป็นเพศหญิง	2.66	1	-1.66	3.50-1.21	2.29
2	มีจิตใจที่เสียสละ	4.73	5	0.22	5.11-4.10	1.01
3	ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
4	แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
5	รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
6	มีความอดทน	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59
7	รู้จักใช้อารมณ์ขัน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
8	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
9	รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59
10	มีท่าทีที่เป็นมิตร	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
11	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่าง					

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ชัดเจน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
12	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆให้เด็กเร่ร่อน	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
13	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์	3.33	3	-0.33	4.30-2.50	1.80
14	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
15	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา	3.16	3	-0.16	4.50-2.30	2.20
17	จบการศึกษาสาขาใดก็ได้	4.25	4.5	0.25	4.87-3.82	1.25

ด้านที่ 5 ทักษะดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ทักษะดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้					
1	รักเด็ก	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3	ให้ความเป็นธรรมชาติแก่เด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
7	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
8	มองโลกในแง่ดี	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
9	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้					
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62



ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
2	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
3	จิตวิทยาวัยรุ่น	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
4	หลักการในการให้การปรึกษา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา	4.66	5	0.34	5.08-3.50	1.58
6	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน	4.50	5	0.50	5.00-3.33	1.67
7	โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.30	5	0.70	4.94-3.33	1.61
8	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
9	สถาบันครอบครัวไทย	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
10	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
11	วิทยาการการเรียนรู้การสอน	4.37	5	0.63	4.94-3.75	1.19
12	หลักการบริหารงานโครงการ	4.07	4.5	0.43	4.78-3.33	1.45
13	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.30
14	การกีฬา	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.30
15	ดนตรี	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
16	ศิลปหัตถกรรม	4.16	4	-0.16	4.78-3.16	1.17

ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน ควรมีการรณรงค์ ดังต่อไปนี้					
1	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
2	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.73	5	0.27	5.03-4.10	0.93
3	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
4	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง	4.73	5	0.27	5.03-4.00	1.03
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
7	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	4.73	5	0.27	5.03-4.18	0.87
8	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.73	5	0.27	5.03-4.00	1.03
9	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62

ด้านที่ 8 การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรมีการประสานงานกับหน่วย ดังต่อไปนี้					
1	ครอบครัวของเด็ก	5.00	5	-	5.25-4.75	0.50
2	โรงเรียนในเรื่องของกานศึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3	กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
4	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
5	กรมการศึกษานอกโรงเรียนในเรื่องการศึกษานอกระบบ	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
6	กองสวัสดิการนักเรียน ในการตรวจตราวินัย	3.87	4	0.13	4.50-2.83	1.67
7	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
8	สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
9	องค์การพัฒนาเด็กเร่ร่อนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
10	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆในการส่งเสริมการทำงาน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
11	องค์การต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
12	ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญควรมีวิชาดังต่อไปนี้					
	-เพศศึกษา	3.92	4	0.08	4.66-3.10	1.56
	-ชนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.83	3	-0.83	4.66-3.07	1.59
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	4.50	5	0.50	5.00-3.21	1.79
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.59	5	0.41	5.04-3.83	1.21
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.21	5	0.79	4.87-3.50	1.37
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	4.00	3	1.00	4.78-3.16	1.62

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	3.20	3	-0.20	4.16-2.70	1.46
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	3.92	4	0.08	4.66-3.00	1.66
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	3.92	4	0.08	4.66-3.10	1.56
	-โซ่ข้าวปัญหาสังคม	3.78	4	0.22	4.50-3.00	1.50
	-วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก	3.92	4	0.08	4.66-3.10	1.56
	-จริยธรรม	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-การสร้างวินัยในตนเอง	4.59	5	0.41	5.04-4.05	0.99
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.50	5	0.50	5.00-3.94	1.06
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.33	5	0.67	4.94-3.50	1.44
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.50	5	0.50	5.00-3.66	1.34
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-จัดทัศนศึกษา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-จัดให้มีการออกค่าย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญควรมีดังต่อไปนี้					
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	4.10	5	0.90	4.87-3.00	1.87
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.37	3	-0.37	4.50-2.75	1.75
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	4.73	5	0.27	5.11-4.00	1.11
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อง	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.33	3	-0.33	4.30-2.50	1.80

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่อง ดังต่อไปนี้					
	-สมาธิ	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-การรับรู้ผิดชอบ	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-การไว้วางใจ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ความรัก	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.59
	-ลดความก้าวร้าว	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.59
	-ลดความเครียด	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ลดความกลัว	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-เกมการละเล่น	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-วี ดี โอ เกม	2.94	3	0.06	3.50-2.25	1.25
	-การกีฬา	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.07	4.5	0.43	4.78-3.30	1.48
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-กิจกรรมทางศาสนา	4.73	5	0.27	5.11-3.83	1.28
	-เดินรำ	3.78	4	0.22	4.50-2.75	1.75
	-พ้อนรำ	3.78	4	0.22	4.50-2.90	1.60
	-เล่นดนตรี	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-ร้องเพลง	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-ฟังดนตรี	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-อ่านหนังสือ	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	-ศิลปะวาดเขียน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-การเรียนในโรงเรียน	4.16	4	-0.16	4.78-3.16	1.17
	-การทัศนศึกษา	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-การจัดออกค่ายพักแรม	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ทางจิตบำบัด	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-ทางจิตเวช	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
	-ทางการให้การปรึกษา	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการพัฒนาอารมณควรมีดังต่อไปนี้					
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.50	5	0.50	5.00-3.25	1.58
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของกรักษาพยาบาล	3.92	4	0.08	4.66-3.00	1.66
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	4.70	5	0.30	5.11-4.00	1.11
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพควรมีดังต่อไปนี้					
	-เล่นดนตรี	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.3
	-ร้องเพลง	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	3.16	4	0.84	3.92-2.00	1.92
	-พนักงานรับโทรศัพท์	3.07	3	-0.07	3.83-2.00	1.83
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	2.78	3	0.22	3.50-1.75	1.75
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	3.64	4	0.36	4.35-2.00	2.35
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	3.16	4	0.39	4.16-2.00	2.16
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	3.16	3.5	0.34	4.00-2.00	2.00

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยม	ความแตกต่าง ระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	3.62	4	0.38	4.25-2.50	1.75
	-ยามรักษาความปลอดภัย	2.75	2	-0.75	4.00-1.70	2.30
	-ทำขนม	3.75	4	0.25	4.37-2.50	1.87
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	3.25	3	-0.25	4.00-2.62	1.38
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	3.16	3	-0.16	3.90-2.61	1.29
	-ช่างเสริมสวย	2.90	2.5	-0.40	4.00-1.90	2.10
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน	3.66	4	0.34	4.50-2.50	2.00
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	3.25	4	0.75	4.30-2.00	2.30
	-ช่างเชื่อมโลหะ	3.50	4	0.50	4.33-1.50	2.83
	-ช่างซ่อมวิทยุ	3.50	3	-0.50	4.50-1.50	3.00
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์	3.50	3	-0.50	4.50-1.50	3.00
	-ช่างซ่อมแอร์	3.00	2.5	-0.50	4.30-1.50	2.80
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ควรมิตั้งต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.78	5	0.22	5.14-4.16	0.98
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก	4.50	5	0.55	5.00-3.66	1.34
	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.30
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.40	4	-0.40	4.94-3.90	1.04
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้					
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.33	5	0.67	4.94-3.50	1.44
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	4.66	5	0.34	5.08-3.50	1.58
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.50	5	0.50	5.00-3.66	1.34
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้					
	-เพศศึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.50	5	0.50	5.00-3.50	1.50
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	3.50	3	-0.50	4.33-2.87	1.46
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.00	5	1.00	4.78-3.10	1.68
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	4.35	5	0.65	5.94-3.64	1.30
	-ไขข้อปัญหาสังคม	4.40	4	-0.40	4.94-3.90	1.04
	-วิทยาศาสตร์น่าวุ้สำหรับเด็ก	3.94	4	0.06	4.50-3.33	1.17
	-จริยธรรม	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-การสร้างวินัยในตนเอง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.91	5	0.09	5.20-4.60	0.59
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.73	5	0.27	5.11-4.20	0.90
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-จัดทัศนศึกษา	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-จัดให้มีการออกค่าย	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมติดังต่อไปนี้					
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	3.37	3	-0.37	4.30-2.75	1.55
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.50	5	1.50	4.94-2.78	2.16
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	4.73	5	0.27	5.11-4.1	1.01
	-บรรยายภาคการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
	-มีสหพันธนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.38	4.5	0.12	4.94-3.83	1.11
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.16	4	0.84	4.66-2.16	2.50
	-จัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้					
	-สมาธิ	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.59	5	0.41	5.04-3.83	1.21
	-การรับรู้รับผิดชอบ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-การไว้วางใจ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ความรัก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ลดความก้าวร้าว	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-ลดความเครียด	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ลดความกลัว	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89



ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-เกมการละเล่น	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-วี ดี โอ เกม	2.90	3.5	0.60	3.90-1.75	2.15
	-การกีฬา	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.50	5	0.50	5.00-3.50	1.50
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-กิจกรรมทางศาสนา	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-เดินร่ำ	4.00	4	-	4.66-2.50	2.16
	-พ้อนร่ำ	3.87	4	0.13	4.50-3.00	1.50
	-เล่นดนตรี	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-ร้องเพลง	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-ฟังดนตรี	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-อ่านหนังสือบันเทิง	4.27	4	-0.27	4.87-3.72	1.15
	-ศิลปะวาดเขียน	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-การเรียนรู้ในโรงเรียน	3.92	3.5	-0.42	4.66-3.21	1.45
	-การทำศนศึกษา	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-การจัดออกค่ายพักแรม	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-ทางจิตบำบัด	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-ทางจิตเวช	4.66	5	0.34	5.08-3.75	1.33
	-ทางการให้การปรึกษา	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้					
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-วัยไล่เลี่ยกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.50	5	0.50	5.00-3.07	1.93
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของรักษาพยาบาล	4.00	5	1.00	4.78-3.16	1.62
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.59	5	0.41	5.04-3.50	1.54
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.73	5	0.27	5.11-4.00	1.11
	-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้					
	- เล่นดนตรี	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	- ร้องเพลง	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	- เสรีอาหารในภัตตาคาร	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	- พนักงานรับโทรศัพท์	3.87	4	0.13	4.50-3.16	1.34
	- พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	3.75	4	0.25	4.37-2.90	1.47
	- พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	4.00	4	-	4.66-2.50	2.16
	- พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	4.00	4	-	4.66-3.00	1.66
	- พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	4.10	5	0.90	4.87-2.83	2.04
	- พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	- ยามรักษาความปลอดภัย	3.83	4.5	0.67	4.66-1.90	2.76
	- ทำขนม	4.59	5	0.41	5.04-3.70	1.34
	- ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	- ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	4.07	4.5	0.43	4.78-3.16	1.62
	- ช่างเสริมสวย	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
	- ช่างซ่อมรถจักรยาน	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	- ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	- ช่างเชื่อมโลหะ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	- ช่างซ่อมวิทยุ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	- ช่างซ่อมโทรทัศน์	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	- ช่างซ่อมแอร์	4.37	5	0.63	4.94-3.75	1.19
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	- ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	- ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	- สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	- เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.9
	- หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไรสาระกับเด็ก	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	- วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	- มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.73	5	0.27	5.11-4.00	1.11
	- ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	- ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้					
	- สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.50	5	0.50	5.00-3.66	1.34

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นอย่างเพียงพอ	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	4.383	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-จัดให้เด็กได้งานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-มีกิจกรรมบันเทิงสวดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.30	5	0.70	4.94-3.16	1.33
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.17	0.52

ตารางที่ 34 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นรายข้อ

ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	หลักการงานทั่วไป					
	- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ	3.92	4	0.08	4.66-3.10	1.56
	- ควรจะรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ	2.60	3	0.40	3.10-1.50	1.60
	- ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	- ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	- การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเร่ร่อนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ	4.97	5	0.03	5.23-4.17	0.50
	- ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.00	3	-	3.90-1.83	2.07
	- ควรให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเร่ร่อนใหม่ๆ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- ควรจะรับฟังเด็กเร่ร่อนได้เส้าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องคำตอบแทนอย่างเพียงพอ	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีเสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
- การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56	
2	หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี					
	- การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.5	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	4.78	5	0.22	5.14-4.16	0.98
- ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01	

ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	- ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.61	4	0.39	4.16-2.92	1.24
3	หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี					
	- การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.5	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	- ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพเพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	- ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.35	3.50	0.15	4.07-2.64	1.43

ด้านที่ 2 หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_1$ กับ $Q_3$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	กิจกรรมต่างๆจัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก	4.25	4.50	0.25	4.87-3.62	1.25
2	กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ	3.70	4	0.30	4.66-3.33	1.33
3	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ชวบนการกลุ่มเด็กกันเอง	4.07	4.50	0.43	4.78-3.30	1.48
4	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.40	4	-0.40	4.94-3.90	1.04
5	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
6	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
7	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.67	0.53
8	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ไม่ลับตาคน	4.5	5	0.50	5.00-3.94	1.06
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆร่วมกัน	4.40	4	-0.40	4.94-3.95	0.99
10	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก	4.78	5	0.22	5.14-4.50	0.64
11	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	4.00	4	-	4.66-3.30	1.36
13	ควรมีความสุ่มรอบคอบในการทำงาน	4.91	5	0.09	5.20-4.16	0.59

ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกัน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
2	บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
3	กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
4	กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้	4.66	5	0.34	5.08-3.75	1.33
5	กรณีเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
6	ควรมีมุมส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆในบ้าน	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
7	ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
8	ควรมีอุปกรณ์การกีฬาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายที่หลากหลาย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
9	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
10	ตั้งกฎระเบียบต่างๆในบ้านร่วมกับเด็ก	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
11	ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
12	ควรมีเครื่องโทรศัพท์หยอดเหรียญให้เด็กใช้	3.05	3	-0.05	3.70-2.50	1.20
13	กิจกรรมต่างๆที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก	4.50	5	0.50	5.00-3.66	1.34

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรมีดังต่อไปนี้					
1	ควรเป็นเพศหญิง	2.75	3	0.25	3.37-1.33	2.04
2	มีจิตใจที่เสียสละ	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
3	ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
4	แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
5	รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
6	มีความอดทน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
7	รู้จักใช้อารมณ์ขัน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
8	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
9	รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
10	มีท่าทีที่เป็นมิตร	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
11	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่าง					

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ชัดเจน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
12	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆให้เด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
13	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์	3.12	3	-0.21	4.00-2.50	1.50
14	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
15	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา	3.12	3	-0.12	3.90-2.50	1.40
17	จบการศึกษาสาขาใดก็ได้	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25

ด้านที่ 5 ทักษะคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ทัศนคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรยึดต่อไปนี้					
1	รักเด็ก	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	4.97	5	0.03	5.23-4.17	0.52
3	ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
7	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
8	มองโลกในแง่ดี	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
9	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	ผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้					
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56

ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
2	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
3	จิตวิทยาวัยรุ่น	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
4	หลักการในการให้การปรึกษา	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา	4.66	5	0.34	5.08-3.75	1.33
6	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน	4.59	5	0.41	5.04-3.50	1.54
7	โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.50	5	0.50	5.00-3.33	1.67
8	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
9	สถาบันครอบครัวไทย	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
10	ชนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
11	วิทยาการการเรียนการสอน	4.30	4	-0.30	4.87-3.80	1.07
12	หลักการบริหารงานโครงการ	3.92	3.5	-0.42	4.66-3.21	1.45
13	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน	4.37	5	0.63	4.94-3.75	1.19
14	การกีฬา	4.30	4	-0.30	4.87-3.80	1.07
15	ดนตรี	4.16	4	-0.16	4.66-3.75	0.91
16	ศิลปหัตถกรรม	4.11	4	-0.11	4.50-3.73	0.77

ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน ควรมีการรณรงค์ ดังต่อไปนี้					
1	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
2	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
3	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
4	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
7	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
8	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.78	5	0.22	5.14-4.16	0.98
9	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59



ด้านที่ 8 การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรมีการประสานงานกับหน่วย ดังต่อไปนี้					
1	ครอบครัวของเด็ก	5.00	5	-	5.25-4.75	1.25
2	โรงเรียนในเรื่องของงานศึกษา	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3	กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
4	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
5	กรมการศึกษานอกโรงเรียนในเรื่องการศึกษานอกระบบ	4.98	5	0.22	5.14-4.33	0.81
6	กองสวัสดิการนักเรียน ในการตรวจตราวินัย	4.10	4	-0.10	4.40-3.25	1.15
7	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
8	สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
9	องค์การพัฒนาเด็กเร่ร่อนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
10	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆในการส่งเสริมการทำงาน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
11	องค์การต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
12	ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญควรมีวิชาดังต่อไปนี้					
	-เพศศึกษา	3.78	4	0.22	4.50-3.00	1.5
	-ชนบทธรรมนิยมประเพณีไทย	3.92	4	0.08	4.66-3.16	1.5
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	4.50	5	0.50	5.00-3.66	1.34
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.21	5	0.79	4.87-3.50	1.37
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	4.00	4	-	4.66-3.16	1.50

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_2$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	3.27	3	-0.27	4.00-2.27	1.28
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	3.87	4	0.13	4.50-3.16	1.34
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	4.00	4	-	4.66-3.30	1.36
	-ไขข้อปัญหาสังคม	3.90	4	0.10	4.40-3.33	1.07
	-วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก	3.92	4	0.08	4.66-3.16	1.50
	-จริยธรรม	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-การสร้างวินัยในตนเอง	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.50	5	0.50	5.00-3.78	1.22
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-จัดทัศนศึกษา	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-จัดให้มีการออกค่าย	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้					
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	4.00	5	1.00	4.78-3.00	1.78
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.66	3.50	-0.11	4.50-2.83	1.67
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อง	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.33	4	0.67	4.07-2.50	1.57

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง Q <sub>3</sub> กับ Q <sub>1</sub>	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง Q <sub>3</sub> กับ Q <sub>1</sub>	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่อง ดังต่อไปนี้					
	-สมาธิ	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-การรู้รับผิดชอบ	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-การไว้วางใจ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ความรัก	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ลดความก้าวร้าว	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ลดความเครียด	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ลดความกลัว	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-เกมการละเล่น	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-วี ดี โอ เกม	2.83	3	0.17	3.25-2.25	1.00
	-การกีฬา	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.05	4	-0.05	4.66-3.50	1.16
	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-กิจกรรมทางศาสนา	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	-เดินรำ	3.72	4	0.28	4.27-2.90	1.37
	-ฟ้อนรำ	3.70	4	0.30	4.20-3.00	1.20
	-เล่นดนตรี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ร้องเพลง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ฟังดนตรี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-อ่านหนังสือ	4.10	4	-0.10	4.66-3.70	0.96
	-ศิลปะวาดเขียน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59

ด้านที่ 10 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-การเรียนในโรงเรียน	4.04	4	-0.04	4.50-3.59	0.91
	-การทัศนศึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-การจัดออกค่ายพักแรม	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ทางจิตบำบัด	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-ทางจิตเวช	4.73	5	0.27	5.11-4.00	1.11
	-ทางการให้การปรึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ควรมีดังต่อไปนี้					
	-มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-ไว้ใจเสียกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.50	5	0.50	5.00-3.50	1.50
	-จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของโรงพยาบาล	4.00	4	-	4.66-3.25	1.41
	-จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	-จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพควรมีดังต่อไปนี้					
	-เล่นดนตรี	4.31	4	-0.31	4.87-3.86	1.01
	-ร้องเพลง	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	3.21	4	0.79	3.87-2.50	1.37
	-พนักงานรับโทรศัพท์	3.12	3	-0.12	3.78-2.50	1.28
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	2.87	3	0.13	3.50-2.00	1.50
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	3.75	4	0.25	4.16-2.83	1.33
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	3.60	4	0.40	4.10-2.70	1.40
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	3.25	3.5	0.25	3.87-2.62	1.25

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	3.59	4	0.41	4.04-2.70	1.34
	-ยามรักษาความปลอดภัย	2.90	3	0.10	3.83-2.00	1.83
	-ทำขนม	3.75	4	0.25	4.16-3.10	1.06
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	3.30	3	-0.30	3.92-2.80	1.12
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	3.20	3	-0.20	3.83-2.70	1.13
	-ช่างเสริมสวย	3.07	3	-0.07	3.83-2.70	1.53
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน	3.72	4	0.28	4.27-3.00	1.27
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	3.33	3.5	0.17	4.16-2.50	0.66
	-ช่างเชื่อมโลหะ	3.25	4	0.75	4.07-2.00	2.07
	-ช่างซ่อมวิทยุ	3.00	4	1.00	4.00-1.75	2.25
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์	3.00	4	1.00	4.00-1.75	2.25
	-ช่างซ่อมแอร์	2.75	3	0.25	3.90-1.75	2.15
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ควรมติดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	4.94	5	0.08	5.22-4.66	0.56
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.59
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.66	5	0.34	5.08-4.12	0.96
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.50	5	0.50	5.00-3.94	1.06
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้					
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.25	4.5	0.25	4.87-3.67	1.25
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	4.78	5	0.22	5.14-4.00	1.14
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยม	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีวิชาดังต่อไปนี้					
	-เพศศึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-ชนบทธรรมนิยมประเพณีไทย	4.59	5	0.41	5.04-3.83	1.12
	-คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
	-วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.59	5	0.41	4.04-4.05	0.99
	-วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	3.50	3.5	-	4.12-2.87	1.25
	-กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.16	4	-0.16	4.78-3.61	1.17
	-กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-วิธีการติดต่อสื่อสาร	4.25	4.5	0.25	4.87-3.62	1.25
	-ไขข้อปัญหาสังคม	4.40	4	-0.40	4.94-3.90	1.04
	-วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก	3.91	4	0.09	4.33-3.50	0.83
	-จริยธรรม	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-การสร้างวินัยในตนเอง	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
2	วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-จัดทัศนศึกษา	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-จัดให้มีการออกค่าย	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ ควรมีดังต่อไปนี้					
	-การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	3.33	4	0.67	4.00-2.50	1.50
	-บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.83	5	1.17	4.87-2.92	1.95
	-การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	3.73	5	1.27	5.11-4.10	1.01
	-บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	4.35	5	0.65	4.94-3.64	1.30
	-มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.07	3	-0.07	4.50-2.30	2.20
	-จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04
	-จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.59	5	0.41	5.04-4.00	1.04

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ควรมีในเรื่องดังต่อไปนี้					
	-สมาธิ	4.73	5	0.27	5.11-4.21	0.90
	-ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	-การรู้รับผิดชอบ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-การไว้วางใจ	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ความรัก	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-ลดความก้าวร้าว	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ลดความเครียด	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ลดความกลัว	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
2	วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	- เกมการละเล่น	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	- วี ดี โอ เกม	2.92	3	0.08	30	1.75
	- การกีฬา	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.33	5	0.67	4.94-3.50	1.44
	- กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	- กิจกรรมทางศาสนา	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	- เดินรำ	4.00	4	-	4.66-3.16	1.50
	- ฟ้อนรำ	3.83	4	0.17	4.38-3.16	1.22
	- เล่นดนตรี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- ร้องเพลง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- ฟังดนตรี	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	- อ่านหนังสือบันเทิง	4.13	4	-0.13	4.66-3.68	0.98
	- ศิลปะวาดเขียน	4.66	5	0.34	5.08-4.00	1.08
	- การเรียนในโรงเรียน	3.92	3.5	-0.42	4.66-3.21	1.45
	- การทัศนศึกษา	4.66	5	0.34	5.08-4.16	0.92
	- การจัดออกค่ายพักแรม	4.73	5	0.27	5.11-4.10	1.01
	- ทางจิตบำบัด	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- ทางจิตเวช	4.73	5	0.27	5.11-3.88	1.23
	- ทางกาให้การปรึกษา	4.87	5	0.13	5.18-4.56	0.62
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์ ควรมีดังต่อไปนี้					
	- มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.59	5	0.41	5.04-3.92	1.12
	- สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	- วัลไล่เสียกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.50	5	0.50	5.00-3.07	1.93
	- จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล	3.92	4	0.08	4.66-3.16	1.50
	- จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	- จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.66	5	0.34	5.08-3.90	1.18
	- เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	- เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	- มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	- จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	- จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84



ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยมศึกษา	ความแตกต่างระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัยระหว่างควอไทล์
1	การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ควรมีดังต่อไปนี้					
	-เล่นดนตรี	4.73	5	0.27	5.11-4.16	0.95
	-ร้องเพลง	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	-พนักงานรับโทรศัพท์	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	-พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	3.77	4	0.23	4.22-3.00	1.22
	-พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	4.05	4	-0.05	4.66-3.50	1.16
	-พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	4.05	4	-0.05	4.66-3.50	1.16
	-พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	4.07	4.50	0.43	4.78-3.16	1.62
	-พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	4.12	4	-0.12	4.78-3.50	1.28
	-ยามรักษาความปลอดภัย	3.94	4	0.06	4.50-2.25	2.25
	-ทำขนม	4.59	5	0.41	5.04-3.83	1.21
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	4.10	4	-0.10	4.66-3.60	1.06
	-ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	4.05	4	-0.05	4.66-3.50	1.16
	-ช่างเสริมสวย	4.27	4	-0.27	4.87-3.72	1.15
	-ช่างซ่อมรถจักรยาน	4.50	5	0.50	5.00-3.94	.06
	-ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-ช่างเชื่อมโลหะ	4.50	5	0.50	5.00-3.87	1.13
	-ช่างซ่อมวิทยุ	4.38	4.5	0.12	0.12	1.11
	-ช่างซ่อมโทรทัศน์	4.38	4.5	0.12	0.12	1.01
	-ช่างซ่อมแอร์	4.22	4	-0.22	-0.22	0.52
2	วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ควรมีดังต่อไปนี้					
	-ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.97	5	-0.03	5.23-4.71	0.52
	-ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
	-สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.91	5	0.09	5.20-4.61	0.59
	-ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	5.14-4.33	0.81
	-หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก	4.66	5	0.34	5.08-4.07	1.01
	-วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.78	5	0.22	5.14-4.30	0.84
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.78	5	0.22	5.14-4.25	0.89
	-ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.94	5	0.06	5.22-4.66	0.56
	-ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52
3	สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ ควรเป็นดังต่อไปนี้					
	-สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.35	5	0.15	4.94-3.84	1.30

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ความแตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยมกับ มัธยมศึกษา	ความแตกต่าง ระหว่าง $Q_3$ กับ $Q_1$	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์
	-มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นอย่างเพียงพอ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.83	5	0.17	5.16-4.50	0.66
	-มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.50	5	0.50	5.00-3.50	1.50
	-ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	5.23-4.71	0.52

## ภาคผนวก จ.

## รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ

## ก. เกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง นักวิชาการหรือผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กเร่ร่อนโดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารระดับนโยบายและปฏิบัติงานที่เคยมีความรู้และประสบการณ์ในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย และ/หรือ
2. เป็นผู้บริหารระดับนโยบายและปฏิบัติงานที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย และ/หรือ
3. เป็นนักวิชาการหรือบุคคลที่มีผลงานทางการวิจัยหรือเขียนหนังสือเรื่องเด็กเร่ร่อน และ/หรือ
4. เป็นนักวิชาการในแขนงวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อนและมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาเด็กเร่ร่อน เช่น แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิกรุณาเสนอรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าว จำนวนไม่ต่ำกว่า 20 รายชื่อโดยไม่ซ้ำกัน เมื่อได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญจากท่านแล้ว ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมรายชื่อผู้เชี่ยวชาญแล้วจะดำเนินการต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความนับถือ

นภมณฑล สิบหมีนเปี่ยม

- ข. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้
1. ดร. สายสุรี จุติกุล  
ที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรี
  2. พันตำรวจเอกวิทยา วงศ์ไพบูลย์  
ผู้กำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กรมตำรวจ
  3. นางสาวเสาวภาคย์ สุภนิตย์  
ผู้อำนวยการกองเด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์
  4. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี  
ผู้อำนวยการสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
  5. นายวัลลภ ตังคณานุก์ษ  
เลขาธิการฯ มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
- ค. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาความเหมาะสมและความครอบคลุมของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
1. ศาสตราจารย์ ดร. เจลีย์ว บุรีภักดิ์  
อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
  2. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรณ์ สีนลารัตน์  
อาจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  3. รองศาสตราจารย์ ดร. ประยูร ศรีประสาธน์  
อาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ง. รายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้
- |                              |                           |
|------------------------------|---------------------------|
| 1. ปณิตดา บุญผลา             | 17. ประกอบ คุปรัตน์       |
| 2. ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์      | 18. นพ.ประพจน์ ภาตราภส    |
| 3. วิรัช คำรงผล              | 19. กุสุมาลย์ ราชวงศ์     |
| 4. ชัดติยา กรรณสูต           | 20. เตือนใจ อินทุโสภา     |
| 5. สุนันทา เสียไทย           | 21. ศ.อุ้นตา นพคุณ        |
| 6. นพ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ | 22. นันทน์ ไชยสุด         |
| 7. คุณพ่อโจเซฟ ไมร์เออร์     | 23. สมศักดิ์ อุ้นจิตร     |
| 8. พวงเพชร จิระธานี          | 24. สุรัตน์ โตตาบ         |
| 9. ธีระพันธ์ สุกระภาณูจนะ    | 25. กิตติยา พรสังจา       |
| 10. ศรีกันยา สุกระภาณูจนะ    | 26. ทินรัตน์ คมกฤศ        |
| 11. สิทธิพร ธรรมเนียมงาม     | 27. สุภรณ์ ปรีชาอนันต์    |
| 12. นฤดี คำรงพันธ์           | 28. วิมล อนันตศิริ        |
| 13. สมบัติ แจ้งบำรุง         | 29. อภิชาติ ดุลยสันทัต    |
| 14. กิตติกร มีทรัพย์         | 30. เสาวภาคย์ สุภนิตย์    |
| 15. สมควร รวีรัฐ             | 31. ไพศาล อันไชยะ         |
| 16. รักษา โทคาสถิตย์         | 32. สุดเกษม สิงห์โกวินทร์ |

33. กาญจนา พลชัย
34. ฉวีวรรณ สมจิตต์
35. ศิริพร มุลศาสตร์
36. กรรณิการ์ บูระพัฒน์
37. บุญเกิด วาสักศิริ
38. ชนิษฐา เทวินทรภักดี
39. ประศักดิ์ ดำรงศรี
40. เทวินทร์ พิริยกิจไพบูลย์
41. สุพจน์ เกษมสุวรรณ
42. สุนทร โหมดนมั่นวอล
44. บุรณ์ คงเกลี้ยง
45. อุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์
46. นนทินี เพ็ชฌัญไชยภัฏ
47. เหลียน แดงหวาน
48. จงรักษ์ มุสิกะมาน
49. โกวิท ไชยงาม
50. อาณัติ แยมอยู่
51. ดำริลักษณ์ พัตรपाल
52. อัจฉราพรรณ ชูเกียรติสกุลกาล
53. เรณู ไชติติลล
54. ประเวศ หาญณรงค์
55. ศิริ สุขจรัส
56. สวง ทักฤชณ
57. เทียง รอสุง
58. สันติ อินทรทัต
59. ประทีป เขติธรรณินทร์
60. สุทธิพงษ์ สุนทรโกดิน
61. อัมพร วัฒนสงศ์
62. คุณพ่อพิทักษ์ โยธารักษ์
63. จงเจริญ ศรีแก้ว
64. นิตยา กัทลิตระพันธ์
65. สันทนา ธรรมสโตจน์
66. พ.ต.ท.สตีตย์ นันทวิสิทธิ์
67. พ.ต.ท.ทรงศักดิ์ เปี่ยมศิริ
68. พ.ต.ท.ประสิทธิ์ แจ่มดวง
69. พ.ต.ท.หญิงสุภาพันธุ์ รื่นสำราญ
70. พ.ต.ต.เชวงศักดิ์ สิ้นสูงสุด
71. ร.ต.ท.บุญสิงห์ เพลิตเพลิน
72. ร.ต.อ.ชินไทย เล่มเรือน
73. ร.ต.ต.พิทักษ์ เพียงอุบล
74. ร.ต.ต.บุญถือ โพธิ์สุข
75. ต.ต.วินัย ชูชัยมงคล
76. ร.ต.อ.ธนาธิป เซลงวรรณ
77. ร.ต.อ.วิฑูรย์ เทียนการ
78. ร.ต.อ. อภิรัตน์ สุขศรี
79. ร.ต.อ.ชูเวช หล่อจิตต์
80. ร.ต.อ. อมร เจริญเกษ
81. ร.ต.อ.อดิเรก คำฤชัย
82. ร.ต.อ.สุรัตน์ บุญโพธิ์
83. ร.ต.อ. สุรเชษฐ เรื่องสอน
84. พ.ต.อ.ชัชวาลย์ จินดารักษ์
85. ร.ต.อ.พิชัยยุทธ์ สุริยะทัศน์
86. วอลเตอร์
87. ศรีสว่าง พ่วงศรีแพทย์
88. วิลลภ ตั้งคณานุรักษ์
89. ดร.จิ้น แบรี่
90. นิสาชล จิตต์กุลสัมพันธ์
91. สุทธิณี สันตะบุตร
92. สมบูรณ์ พันธุ์ดีธร
93. พ.ต.ต.ยรรยง สุวรรณน้อย

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย**  
เรื่อง รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเคสฟาย

1. ชื่อ นางกุสุมาลย์ นามสกุล ราชวงศ์
  - 1.1 ประวัติการศึกษา
    - มัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์
  - 1.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
    - เป็นอาสาสมัครของมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม ประจำโครงการแรงงานเด็ก มค. 2525-ธค. 2526
    - เป็นผู้จัดการฝ่ายการตลาด ของ OCKENDEN VINTURE องค์การช่วยเหลือผู้อพยพจากประเทศอังกฤษ ในการส่งงานฝีมือของผู้อพยพในค่ายผู้อพยพบ้านน้ำยาว จังหวัดน่านไปยังลูกค้าในประเทศต่าง เช่น อเมริกา อัง-กฤษ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น มค.2526-เมย.26
    - เป็นผู้ดูแลโครงการ “ฝักอบรม เจ้าหน้าที่อนามัยชุมชน” ในค่ายผู้อพยพบ้านน้ำยาว ขององค์การ AMERICAN FRIENDS SERVICE COMMITTEE เมษายน 2526-ธันวาคม 2526
    - เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การอนุเคราะห์เด็กประจำประเทศไทย มกราคม 2527-ธันวาคม 2534
    - ปัจจุบัน เป็นผู้ประสานงานภูมิภาค ของ องค์การอนุเคราะห์เด็ก ภูมิภาคเอเชีย (ศรีลังกา เนปาล กัมพูชา และประเทศไทย)
  - 1.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
    - เป็นผู้ประสานงานองค์การอนุเคราะห์เด็กประจำประเทศไทย รับผิดชอบโครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน ตั้งแต่ พ.ศ. 2526-253 ทำหน้าที่นี้เทศก์-ติดตาม-ประเมินโครงการ ตลอดจนการเข้าร่วมในการเขียนโครงการ การจัดงบประมาณโครงการนำเสนอโครงการ ทำรายงานความคืบหน้าของโครงการ ในปี 2534 ได้เข้าร่วมเป็นกรรม-การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการร่วมกับตัวแทนคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของโครงการ
    - เยี่ยมการให้ความช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนที่ประเทศฟิลิปปินส์ 1 ครั้ง ในช่วงปี 2531
    - ร่วมการประเมินการดำเนินโครงการเด็กเร่ร่อนที่ประเทศศรีลังกา ในปี 2535
    - เป็นเจ้าหน้าที่ประเมินผลการฝักอบรม ของโครงการเด็กเร่ร่อนพญา ปี 2536
  
2. ชื่อ นายธีระพันธ์ นามสกุล สุกระภาณงนะ
  - 2.1 ประวัติการศึกษา
    - ป.7 สาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ
    - มศ.3 สาธิตรามคำแหง มหาวิทยาลัย
    - อบรมหลักสูตรนักสังคมสงเคราะห์แห่งเอเชีย ที่ประเทศญี่ปุ่น 1 ปี
  - 2.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
    - 2528-2529 ครูศูนย์เด็กก่อสร้างมูลนิธิเด็ก
    - 2529-2530 ครูกิจกรรม โครงการบ้านอุปถัมภ์เด็ก
    - 2530-2533 หัวหน้าโครงการศูนย์เด็กก่อสร้าง
    - 2532-2533 อบรมที่ประเทศญี่ปุ่น
    - 2533-ปัจจุบัน หัวหน้าโครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน
  - 2.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
    - เป็นหัวหน้าโครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน มี 3 โครงการย่อย คือ ครูข้างถนน บ้านสร้างสรรค์เด็ก (บ้านปิด) และ บ้านเด็กใกล้วัด (บ้านพัฒนา)

การช่วยเหลือเน้นที่การมีส่วนร่วมของเด็กในการตัดสินใจหาทางออก เปิดโอกาสลองผิดลองถูก การประสานงานระหว่างองค์กร และการเผยแพร่รณรงค์ให้ทุกฝ่ายตระหนักต่อปัญหา อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

### 3. ชื่อ นางนันทินี นามสกุล เพ็ชฌุไพศิษฏ์

#### 3.1 ประวัติการศึกษา

- จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนวรนารีเฉลิม จ.สงขลา (พ.ศ.2516)
- จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (พ.ศ. 2514)
- จบปริญญาตรี คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา จาก ม.ธรรมศาสตร์ (พ.ศ. 2518)
- จบปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จาก ม.ธรรมศาสตร์ (พ.ศ. 2530)  
(หมายเหตุ ปีพ.ศ. เป็น พ.ศ. ที่รับประกาศ ปริญญา ไม่ใช่ปีการศึกษา)

#### 3.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- เป็นลูกจ้างชั่วคราวที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ (พ.ศ. 2518)
- เข้ารับราชการเป็นนักสังคมสงเคราะห์ 3 กองสัมาอาชีวสงเคราะห์ ประชาสงเคราะห์ (พ.ศ. 2520)
- นักสังคมสงเคราะห์ 3 ศูนย์เยาวชนคลองจั่น กองบริการชุมชน (พ.ศ. 2521)
- นักสังคมสงเคราะห์ 4-5 งานสวัสดิภาพเด็ก ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น (พ.ศ. 2522-2531)
- นักสังคมสงเคราะห์ 6 ฝ่ายสวัสดิภาพเด็ก (พ.ศ. 2531) กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น  
(ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงโครงสร้างกองสงเคราะห์เด็กโดยแยกออกเป็นกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม 2534)

#### 3.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- ปัจจุบัน นักสังคมสงเคราะห์ 6 ฝ่ายสวัสดิภาพเด็ก กองคุ้มครองฯ

ให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเร่ร่อน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้น มาจนถึงปัจจุบัน โดยดำเนินการเยี่ยมบ้านให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัว ตามความจำเป็นและเหมาะสม พยายามให้เด็กประพฤติปฏิบัติในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมให้เด็กได้ไปโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยพยายามสนับสนุนด้านเงินทุน อุปกรณ์การเรียน ติดตามผลเยี่ยมบ้าน เยี่ยมเด็กอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำปรึกษาเด็กเป็นระยะๆ จนกระทั่งเด็กมีความประพฤติเรียบร้อย รู้จักคิดสามารถช่วยตนเองและครอบครัวได้แล้ว จึงจะยุติการติดตาม บางครั้งต้องออกสำรวจหรือรับเด็กเร่ร่อนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ พยายามพูดคุยให้เด็กได้เข้าใจและให้ความเอาใจใส่ให้เด็กได้เรียนรู้ แต่เนื่องจากระยะเวลาในการออกสำรวจ และรับเด็กเป็นการพบเด็กในระยะเวลาอันสั้น เด็กยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ส่วนใหญ่แล้วการทำงานของกองฯ จะเน้นเรื่องการเยี่ยมบ้านเด็ก และโรงเรียนเป็นงานหลัก

### 4. ชื่อ นฤดี นามสกุล คำรงรัตน์

#### 4.1 ประวัติการศึกษา

- ประถมศึกษา ป.1-6 ร.ร.บ้านท่าเนียบ อ.ศรีรัฐนิคม จ.สุราษฎร์ธานี
- มัธยมศึกษาตอนต้น ม.1-3 ร.ร.บ้านตาขุนวิทยา อ.บ้านตาขุน จ.สุราษฎร์ธานี ปี 2524-2528
- มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4-6 ร.ร.บ้านแหลมวิทยา อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี ปี 2528-2528
- อุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอก จิตวิทยาสังคม

#### 4.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

- โครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน 1 กพ. 2533 - ปัจจุบัน
- 4.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- โครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน
- ประจำอยู่ที่บ้านสร้างสรรค์เด็ก 1 ปี 3 เดือน
  - พื้นที่พระประแดง
  - พื้นที่สวนลุมพินี
  - บ้านเด็กใกล้วัด อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง
  - พื้นที่อนุสาวรีย์ชัยฯ
  - พื้นที่สะพานพุทธ
  - พื้นที่สนามหลวง
  - พื้นที่สยาม
  - พื้นที่จตุจักร, หมอชิต
  - พื้นที่หัวลำโพง (ปัจจุบัน)
5. ชื่อ นางนิศาชล นามสกุล อุ่นจิตร (จิตต์กุลสัมพันธ์)
- 5.1 ประวัติการศึกษา
- จบปริญญาตรี สาขา ประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี 2532
- 5.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- เคยเป็นเจ้าของที่จัดกิจกรรมศูนย์เยาวชนเพื่อนเด็ก มูลนิธิโกมลคีมทอง
  - เคยเป็นเจ้าของที่ภาคสนามโครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน
  - เคยเป็นเจ้าของที่เก็บข้อมูลวิจัยเด็กเร่ร่อนของ สยช.
  - เคยเป็นเจ้าของที่พัฒนาเด็กและเยาวชนในกองขยะอ่อนนุช ของมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม
  - เป็นเจ้าของที่เก็บข้อมูลวิจัยของมูลนิธิผู้หญิง
  - ปัจจุบันทำงานฝ่ายพัฒนาเด็กและเยาวชนในกองขยะหนองแขมของมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม
- 5.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- ได้ทำงานกับหน่วยงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนดังนี้
- ระยะเวลา 11 เดือน ปี 2531 ที่โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน
  - ระยะเวลา 2 ปีเศษ ปี 2532-2534 งานวิจัยกึ่งปฏิบัติการเพื่อเด็กเร่ร่อนของ สยช.
  - ระยะเวลา 5 เดือน ปี 2535 ที่โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน
6. ชื่อ นางสาวพวงเพชร นามสกุล จิระธานี
- 6.1 ประวัติการศึกษา
- ป.1-ป.4 ร.ร.วัดประยูรวงศ์
  - ป.5-ป.7 ร.ร.สามัญวัดประยูรวงศาवास (ส.ว.ย.)
  - มศ.1-มศ.3 ร.ร.ศึกษานารี
  - มศ.4-มศ.5 ร.ร.จันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม
  - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา วิชาโท รัฐศาสตร์
- 6.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- ศค. 22528-พค. 2533 โครงการเพื่อเด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัดของสถานเยาวชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย



- กค. 2533-ตค. 2534 ผู้ประสานงานโครงการส่งเสริมสื่อมวลชนเพื่อเด็ก ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
  - พย. 2534 อาจารย์แผนกสังคม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
- 6.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- 5 ปี ตั้งแต่เป็นอาสาสมัครโครงการ จนกระทั่งเป็นผู้ประสานงานโครงการ
7. ชื่อ นพ.ยงยุทธ นามสกุล วงศ์ภิรมย์สานต์
- 7.1 ประวัติการศึกษา
- พบ. ศิริราช
  - วทม. (มหิดล)
  - วุฒิบัตร จิตเวชศาสตร์
  - อนุวุฒิบัตร จิตเวชศาสตร์ เด็กและวัยรุ่น
  - Certificate of Training in Family Therapy (Hamburg)
- 7.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- จิตแพทย์ด้านเด็กและวัยรุ่น ประจำศูนย์สุขภาพจิต
- 7.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- เป็นที่ปรึกษาโครงการบ้านปันรัก ช่วง ปี 2528-2530
  - เป็นที่ปรึกษาโครงการเด็กเร่ร่อน ช่วง ปี 2532-2535
8. ชื่อ นายสมควร นามสกุล รวีรัฐ
- 8.1 ประวัติการศึกษา
- ประกาศนียบัตร ประโยคครูพิเศษมัธยม (พม.)
  - นิติศาสตร์บัณฑิต (ผบ.)
  - พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
  - ประกาศนียบัตรนักปกครองระดับสูง (นปส.) รุ่นที่ 15 วิทยาลัยการปกครอง ก.มหาดไทย
- 8.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- ครูตรี หัวหน้าแผนกฝึกอบรม กองการเจ้าหน้าที่เทศบาลนครกรุงเทพ
  - ผู้ช่วยหัวหน้าเขตดุสิต
  - หัวหน้าเขตคลองสาน บางขุนเทียน
  - ผู้อำนวยการเขตยานนาวา
  - รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กทม.
  - รองผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กทม.
  - ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กทม.
- 8.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- อำนวยการควบคุม ดูแลการให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ของหน่วยงานในสังกัด กทม.
  - เข้าร่วมสัมมนาและดูงานด้านเด็กเร่ร่อนที่ฟิลิปปินส์
9. ชื่อ นางสาวสมบัติ นามสกุล แจ้งบำรุง
- 9.1 ประวัติการศึกษา
- ระดับประถมศึกษา รร.วัดศรีประวัติ ปี 2517-2523

- มัธยมศึกษาตอนต้น รร.วัฒนโชติศรีบุญญาคม ปี 2524-2528
  - มัธยมศึกษาตอนปลาย รร. สุวรรณารามวิทยาคม ปี 2528-2528
  - อุดมศึกษา ม.รามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ จิตวิทยาการให้คำปรึกษา และแนะแนว
- 9.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- มุลนิธิสร้างสรรค์เด็ก โครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน ปี 2532-2535
  - มุลนิธิสร้างสรรค์เด็ก โครงการรณรงค์ และเผยแพร่ ปี 2536 (1 เดือน)
- 9.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- โดยการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน ปี 2532- ปี 2525
- พื้นที่สะพานพุทธ
  - พื้นที่พระประแดง
  - พื้นที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
  - พื้นที่สวนสมเด็จพระยา
  - พื้นที่ดาวคะนอง
  - บ้านสร้างสรรค์เด็ก
  - บ้านเด็กใกล้วัด จ.อ่างทอง

10. ชื่อ นายสิทธิพร นามสกุล ธรรมเนียมงาม

10.1 ประวัติการศึกษา

- สาขาจิตวิทยา ม.รามฯ 3 ปี (ไม่จบ)
- กำลังศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สาขาวิทยาการจัดการ เอกเศรษฐศาสตร์

10.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- อาสาสมัครพิทักษ์เด็กเร่ร่อน 1 ปี
- ครูข้างถนน 2533-ปัจจุบัน

10.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- ลงปฏิบัติงานกับเด็กข้างถนน (เร่ร่อน) พ.ท.สาธารณในกทม. หลายพื้นที่
- ประสานงานครอบครัวเด็ก
- ส่งเด็กไปฝึกอาชีพ
- ปัจจุบัน ปฏิบัติงานครูข้างถนน : ในพื้นที่พัฒนาพงศ์

11. ชื่อ นายสมบุรณ์ นามสกุล พันธุ์ดีธ

11.1 ประวัติการศึกษา

- มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 5)

11.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- งานโลหะโรงงานเรียงหน้า
- งาน ART WORK บริษัทเอสโซ่
- งานบริการในอาบอบนวด
- งานในเรือประมงทำนคัม
- โครงการเพื่อเด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด
- โครงการปีสันติภาพ
- งานเขียนแบบบริษัทยูเนี่ยนเปเปอร์

- งานขายห้างเซนปีเตอร์
  - งานขายเครื่องมือเกษตร
  - งานขายห้างเซนส์ปีเตอร์สยาม
  - โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน มูลนิธิโกมล คีมทอง
  - โครงการแรงงานเด็ก มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
- 11.3 ประสบการณ์งานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- กลุ่มเกื้อกูล
  - โครงการเพื่อเด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด 5 เดือน
  - โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน มูลนิธิโกมล คีมทอง 2 ปี
12. ชื่อ พ.ต.ท.หญิง สุภาพันธุ์ นามสกุลรีนสำราญ
- 12.1 ประวัติการศึกษา
- สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต
  - สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหามบัณฑิต
  - นิติศาสตร์ บัณฑิต
- 12.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- เลขาธิการสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
  - นักสังคมสงเคราะห์กรุงเทพมหานคร
  - รองสารวัตรแผนกสืบตรวจตรา และควบคุม
  - สารวัตรแผนกกลางและสถิติ (ปัจจุบัน)
  - อาจารย์พิเศษ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, โรงเรียนสืบสวน, โรงเรียนสารวัตร
- 12.3 ประสบการณ์งานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- ควบคุมวางแผนการให้ความช่วยเหลือ
  - เสนอแนวความคิดการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเร่ร่อน
13. ชื่อ นางสุรัตน์ นามสกุล โตดาบ
- 13.1 ประวัติการศึกษา
- ปริญญาตรี สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
  - ปริญญาโท สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 13.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)
- เริ่ม ราชการตั้งแต่ ปี 2505-จนปัจจุบัน รวม 31 ปี
  - ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการและการสงเคราะห์ กองสังคมสงเคราะห์ สำนัก-สวัสดิการสง-เคราะห์
- 13.3 ประสบการณ์งานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
- รับผิดชอบงานด้านเด็กเร่ร่อน เมื่อปี 2534
14. ชื่อ นายสมศักดิ์ นามสกุล อุ้นจิตร
- 14.1 ประวัติการศึกษา
- จบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.5) จากโรงเรียนสมุทรปราการ
- 14.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- เคยเป็นพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
- เคยเป็นพนักงานขายเครื่องใช้ไฟฟ้า
- เคยเป็นอาสาสมัครจัดกิจกรรมให้แก่เด็กที่สนามหลวง
- เคยเป็นเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกื้อกูล (โครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน)
- เคยเป็นเจ้าหน้าที่ของโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่องเด็กเร่ร่อนของ สยช.

#### 14.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

สัมผัสกับเด็กเร่ร่อนตั้งแต่ปี 2529 (เป็นอาสาสมัคร) และเริ่มมาทำงานเด็กเร่ร่อนเต็มเวลาที่เมื่อปี 2530 จนถึงสิ้นปี 2535 รวม 6 ปี และได้ประสบการณ์อย่างหนึ่งว่า หัวใจของการทำงานแก่เด็กเร่ร่อน คือการที่ทำให้เด็กเร่ร่อนคิดแก้ปัญหาเป็นตึกว่าการทำอะไรแก่เด็ก เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน คือ การชี้ให้เด็กเห็นปัญหา ให้ข้อมูลแก่เด็กมากๆ เป็นกัลยาณมิตรที่ดีสำหรับเขา

#### 15. ชื่อ นายวัลลภ นามสกุล ดั่งคณาบุรุษ

##### 15.1 ประวัติการศึกษา

- ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

##### 15.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- ผู้ประสานงานมูลนิธิเด็ก
- ผู้จัดการและเลขาธิการมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัมฯ
- เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

##### 15.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- ผู้ก่อตั้งกลุ่มเกื้อกูล
- ผู้ก่อตั้งโครงการการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
- ผู้ให้การอบรม “ครูอาสาสอน” กทม.

#### 16. ชื่อ นางศรีกันยา นามสกุล สุกระภาญจนะ

##### 16.1 ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต

##### 16.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- ปี 2528 สอนที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา
- ปี 2529 ทำงานมูลนิธิดวงประทีป
- ปี 2530 ครูในศูนย์เด็กก่อสร้าง มูลนิธิเด็ก
- ปี 2531-ปัจจุบัน ทำงานมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
- ผู้ประสานงาน เครือข่ายองค์กรเพื่อเด็กเร่ร่อน

##### 16.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- อนุกรรมการโครงการปฏิบัติการเรื่องเด็กเร่ร่อน ปี 2534 (สยช.)
- เด็กทำความผิดถูกจับไปควบคุมตัวที่บ้านเมตตา 3 เดือน ศาลตัดสิน และยินยอมให้เป็นผู้ปกครองรับเด็กมาอยู่ในความดูแลต่อไป
- ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เพื่อขอรับเด็กเร่ร่อน 3 รายกลับมาอยู่ในความดูแล

## 17. ชื่อ นางสาวศรีสว่าง นามสกุล พัววงศ์แพทย์

## 17.1 ประวัติการศึกษา

- ประกาศนียบัตรการบัญชีชั้นสูง (5 ปี) มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
- ปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแวนเดอร์บิลท์ สหรัฐอเมริกา
- ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

## 17.2 ประวัติการทำงาน

- รับราชการสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ

## 17.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- เป็นตัวแทนสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน
- เป็นที่ปรึกษากลุ่มเกื้อกูล ซึ่งทำโครงการเด็กเร่ร่อน (บ้านปันรัก) และให้ใช้บ้านเป็นสถานที่โครงการเด็กเร่ร่อน (อยู่ที่สำโรง)
- มีเด็กเร่ร่อนมาพักอาศัยที่บ้านพักแรงงานเด็กอยู่เสมอ
- ช่วย ททท.วางแผนโครงการเพื่อเด็กเร่ร่อน ซึ่งยูนิเซฟให้ความช่วยเหลือ

## 18. ชื่อ นายไพศาล นามสกุล อันไชยะ

## 18.1 ประวัติการศึกษา

- ประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 เรียนจาก ร.ร.ประชาบาลวัดบางกอบัว อ.พระประแดง และประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 จบจาก ร.ร.พระฤทธิย์คอนแวนต์
- มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-2 จบจาก ร.ร.ไพศาลศิลป์ และมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3-6 จบจากร.ร.อำนวยศิลป์พระนคร
- จบเตรียมอุดมศึกษา (เตรียม) แผนกวิทยาศาสตร์ จาก ร.ร.อำนวยศิลป์พระนคร
- จบ ชั้นปริญญาตรีทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รุ่นที่ 06

## 18.2 ประวัติการทำงาน (ตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน)

- ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็ก 25 ปีเศษ ขณะนี้ปฏิบัติงานสถานสงเคราะห์หญิง
- เริ่มรับราชการเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ แผนกสงเคราะห์เด็กภายนอกกรมประชาสงเคราะห์ ประมาณ 3 ปี (กองสงเคราะห์เด็ก)
- สอบบรรจุเป็นข้าราชการสามัญ ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ตรี กองสงเคราะห์เด็กฯ ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ในททท. ระหว่างนั้นย้ายไปที่ต่างจังหวัด (จ.นครราชสีมา) ประมาณ 11 เดือน
- ได้รับแต่งตั้งเป็นนักสังคมสงเคราะห์โท และต่อมาเป็นระดับ 5 ย้ายไปเป็นผู้ปกครองฯ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา ประมาณ 3 ปี ย้ายมาเป็นผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด ประมาณ 9 ปี ย้ายไปเป็นผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิ ประมาณ 3 ปีครึ่ง ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ปฏิบัติงานอยู่ 1 ปีเศษ ขณะนั้นย้ายไปดำรงตำแหน่งระดับ 8 เป็นผู้ปกครองสถานสงเคราะห์หญิงธัญบุรี กองสวัสดิการสงเคราะห์

## 18.3 ประสบการณ์ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

- ตั้งแต่เริ่มทำงานรับราชการมาตลอด ภาวะเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวที่มีปัญหาเรื่องเด็ก ขณะเดียวกันได้รับมอบหมายงานพิเศษช่วยงานการสำรวจเด็กที่ประพฤติตนไปสมัครแก๊วเป็นครั้งคราวด้วยเป็นระยะๆไป
- เริ่มเกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อนอย่างจริงจัง เมื่อเป็นผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กและปฏิบัติต่อเนื่องมาประมาณ 9 ปี จึงหยุดเกี่ยวข้องอยู่ระยะหนึ่ง (ประมาณเกือบ 4 ปี) เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จึงเกี่ยวข้องโดยตรงทั้งด้านบริหาร และปฏิบัติการในบางคราว

อยู่อีกปีเศษๆ ขณะนี้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับด้านเด็กแล้ว

#### 19. ชื่อ ศ.อุ๋นตา นพคุณ

##### 19.1 ประวัติการศึกษา

- รัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการทูต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510
- M.Ed. (Adult and Higher Education) University of Missouri at Columbia, U.S.A. 2514.

##### 19.2 ผลงานทางวิชาการ

- งานวิจัย

#### - งานวิจัย

อุ๋นตา นพคุณ, นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม และนิลุบล ฉลวยศรี รายงานการวิจัยเรื่อง “องค์การหลักภาคเอกชนที่พัฒนาเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย (เสนอสภาองค์การพัฒนาคเด็กและเยาวชน) พ.ศ. 2535

อุ๋นตา นพคุณ รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส (Situational Analysis and Policy Studies in Relation to Disadvantaged Children and Youth) : เด็กถูกทอดทิ้ง (Abandoned Children)” (เสนอ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2534

สถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย “การวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจและสังคมบริเวณ อ่าวไทย ตอนบนและชายฝั่งทะเลตะวันออก” เป็นนักวิจัย รับผิดชอบบทบาทการศึกษานอกระบบ-โรงเรียน (2533-ปัจจุบัน)

- รายงานการวิจัยเรื่อง “ปัญหาสวัสดิการเด็กและการตอบสนองโดยองค์การเอกชน” (เสนอ สมาคมสวัสดิการเด็กแห่งประเทศไทย และ World Vision) พ.ศ. 2532

- รายงานการวิจัยเรื่อง “บทบาทของสถาบันการศึกษาที่มีต่อเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน” (เสนอ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ) พ.ศ. 2530

ทวีวัฒน์ ปัตยานนท์, อุ๋นตา นพคุณ และเกทหลง ปกาวิสิทธิ์ รายงานการวิจัย เรื่อง “การประเมิน-ผล” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รายงานการวิจัยเรื่อง นโยบายและแผนพัฒนาเด็ก ระยะเวลา 2522 (รับผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งเฉพาะในบทที่ 9 เรื่องการศึกษา : นอกระบบโรงเรียน) พ.ศ. 2523

เยาวดี ยงชัยกุล , อุ๋นตา นพคุณ, นวลศิริ เปาวโรหิต รายงานการวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจของนักศึกษา อรุณย์ในการเข้าศึกษาโครงการการศึกษาอรุณย์” พ.ศ. 2520 ถึงโครงการของ “โครงการบูรณะชนบทโดยชาวบ้าน” พ.ศ. 2528

สำนวน ตือรามัด, อุ๋นตา นพคุณ, รัตนา พุ่นไพศาล, และอรพินท์ วิบูลย์พันธุ์ รายงานการวิจัยเรื่อง “Facilities and Methods for Popularization of Basic Scientific Knowledge in Formal and Non-Formal Women's Education in Rural Areas of Thailand” พ.ศ. 2521

#### - หนังสือ

อุ๋นตา นพคุณ “การเรียนการสอนผู้ใหญ่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” กรุงเทพมหานคร พิมพ์, 2527. 210 หน้า

การศึกษานอกระบบโรงเรียน. เจริญการพิมพ์, 2523. 207 หน้า

การศึกษาผู้ใหญ่เชิงปรัชญา กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2527. 98 หน้า

แนวคิดทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการพัฒนาชุมชนเรื่อง “คิดเป็น” กรุงเทพมหานคร การพิมพ์, 2528. 98 หน้า

– บทความ (ภาษาอังกฤษ)

Ounta Nopakun. Thai Concept of Khit-Pen for Adult, and Non-Formal Education. Chulalongkorn University : The Asian and South Pacific Bureau of Adult Education, 1985.

Application of Community Development Principles to Rural Thai Communities. Cultural and Social Centre for the Asian and Pacific Region (ASPAC) 's Second Asian-Pacific Conference on Juvenile Delinquency, 24-29 April, 1987, Seoul, Korea, 6 pages.

Non-Formal Education and the Development of Thai Women, Seventh Conference of the International Association of Historians of Asia, 22-26 August, 1977, Bangkok, Thailand, 22 pages.

Non-Formal Education and Youth Development, The First Asian Pacific Youth Development Seminar, 6-12 February 1977, Taipei, Taiwan, Republic of China, 12 pages.

Thai Education Aim of “Khit-Pen” and the Bangkok Population : Contemporary Situation and Future Trends. International Conference on Thai Studies, August 22-24 Bangkok, Thailand, 20 pages.

– บทความ (ภาษาไทย)

อุ้นตา นพคุณ “การประเมินผลทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนในประเทศไทย : ในทัศนะนักประเมินผลฝรั่ง”

วิธีวิทยาการวิจัย ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2530.

“การพัฒนากำลังคนในทัศนะของนักการศึกษาผู้ใหญ่” วารสารสังคมศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม 2514

“การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา” การศึกษากับการมีส่วนร่วมของประชาชน โอวาท สุทธารักษ์ : 2528. หน้า 101-111

“การศึกษานอกระบบโรงเรียน” วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์-มีนาคม 2524, หน้า 22-23

“การศึกษาอูรุษ : แนวความคิดและหลักการ” วารสารการศึกษาผู้ใหญ่ ปีที่ 13 ฉบับที่ 78 กันยายน-ตุลาคม 2529

“คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น : คุณภาพชีวิตในเชิงการศึกษา” วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม-กันยายน 2526

“บทบาทการศึกษานอกระบบโรงเรียนเชิงพัฒนาทางการเมือง” วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 มกราคม-มีนาคม 2526 หน้า 29-37

“ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่” วารสารการศึกษาผู้ใหญ่ ปีที่ 12 ฉบับที่ 68 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2518

“ผู้หญิงและการศึกษา” รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี : สถาบันวิจัยสังคม 2529 หน้า 155-178

– จุลสาร

อุ้นตา นพคุณ “ประชาชนกับการพัฒนาชุมชน” วารสารการเมืองสำหรับประชาชน เล่มที่ 11 ตุลาคม 2518

“วิกฤตการณ์อินโดนีเซีย : 2518” จุลสารเบื้องหลังเหตุการณ์ปัจจุบัน มิถุนายน 2518

“สงครามนิว-อาหรับ” ตุลาคม 2516 จุลสารชุดเบื้องหลังเหตุการณ์ปัจจุบัน ธันวาคม 2516

## 20. ชื่อ ดร.จัน บาร์รี (Jean Barry, S.J., Ed. D.)

### 20.1 ประวัติการศึกษา

- B.A.(hons), Université de Montréal, 1952; major: Liberal Arts.
- Ph. L., Regis College, Toronto, 1953; major: Philosophy.
- S.T.B.,Bellarmine College, Baguio, P.I., 1960; major: Divinity.
- M.S., Fordham University, New York, 1963; major: Guidance and Counseling.
- Ed. D. Columbia University, New York,1966; major: Counseling and Student Personnel Administration .

### 20.2 ประวัติการทำงาน

- 1992- Professor of Psychology, Chulalongkorn University and Assumption University Consultant for the Thai Red Cross Society.
- 1992-1991: Research Associate, Program on AIDS, Thai Red Cross Society.
- 1980-1991: Professor of Counseling Psychology, Department of Psychology, Chulalongkorn University.
- 1978-1979: Visiting Scholar at Stanford University, U.S.A. and the University of Lancaster, U.K.
- 1976-1978: Institutional Reports Project Coordinator, Bangkok, Institute of International Education.
- 1968-1975: Senior Lecturer in Counseling Psychology and in Education and Head of the Counseling Center, Khon Kaen University;
- 1969: Acting Dean of Education;
- 1972-1975: Head of Educational Services Division.
- 1966-1968: Private practice as counseling psychologist and lecturer in counseling psychology at Xavier Hall, Bangkok.

### 20.3 ประสบการณ์ทำงาน

- Training specialist for HRD/OD seminars and workshops for private and training specialist for counseling workshops, communication skills: 1970 up to present.
- Research specialist, National Youth Bureau, Thailand, on youth, street children, etc.: 1985 up to present.
- Training specialist for a WHO sponsored Training Program for School Counselors in Counseling Adolescents: 1986-1987.
- Research specialist for the Program on AIDS, Thai Red Cross Society: 1986-1991.
- Training specialist for the first Anonymous Testing Center for AIDS in Thailand; Thai Red Cross Society: 1991..
- Training specialist for workshops on AIDS Counseling: 1990 up to the present.
- Project design director and training specialist for "AIDS Prevention through Health Education and Formal Counseling": 1991-1992.

### Special Assignments and Experience:

- Member of the Society of Jesus (Jesuits) 1945-
- Over thirty years of experience in Southeast Asia (Taiwan, Philippines and Thailand) with extensive visits in other Asian countries.
- Committee member for several university development projects: new school of education, new undergraduate and graduate programs, reorganization of educational services, Summer School Sessions, new Demonstration Schools 1969-1975.
- Consultant to the Dean, Faculty of Education, Khon Kaen University: 1970-1975.
- External examiner for private colleges for the Ministry of Universities, 1976-1985.
- Delegate of the Holy See (Vatican) for the Annual Sessions of ESCAP, 1979-1990.
- Rapporteur for several international meetings in Bangkok such as the Conference on Child Abuse and Neglect, the Conference of the Asian Federation for the Mentally Retarded, etc..
- Committee member, Sub-Committee on Street Children, National Youth Bureau, Office of the Prime Minister, Thailand 1988-1993



**Honors:**

- Associate Research Award, International Development Research Centre, Canada, 1978-1979.
- Honorary Doctorate in Education, Khon Kaen University, 1985.
- Award of the National Youth Bureau, Office of the Prime Minister, for distinguished services to youth, 1990.
- Outstanding Counselor of the Year, awarded by the Guidance Association of Thailand, 1991.

**Professional Associations:**

- American Counseling Association: 1967 up to present.
- American Psychological Association (International Affiliate): 1970 up to present.
- East Asian Jesuit Educational Conference: National Secretary for Thailand, 1972 up to present
- Association of Psychological and Educational Counselors of Asia: board member representing Thailand, 1988 up to present.
- American Psychological Society: 1988 up to present.

**20.4 งานวิจัย**

- Thai Students in the United States: a Study in Attitude Change*. Data Paper No. 66. Ithaca: Southeast Asia Program, Cornell University, 1967.
- I.I.E. Institutional Reports - Thailand*. Ten extensive reports on Thai Colleges and Universities. Bangkok: Institute of International Education, 1976-1979.
- Editor for the English Editions of *Perspective Policies and Planning for the Development of Youth*, 1982, and *Perspective Policies and Planning for the Development of Children*, 1984. Bangkok, National Education Commission.
- "Research on Human Sexuality in Pattern III Countries" in collaboration with Werastit Sittitrai in *Human Sexuality: Research Perspectives in a World Facing AIDS*. Ottawa, International Development Research Centre, 1989.
- "Handbook on AIDS Counseling" (in Thai). Bangkok, Thai Red Cross Society, 1990. *Training Program for School Counselors in Counseling Adolescents*. in collaboration with Duangjai Kasantikul and others. Bangkok, Chulalongkorn University, 1988.
- Life, Perception and Environment Concerning Risk for HIV Infection Among Women in Bangkok Slums*. in collaboration with Werastit Sittitrai and others. Bangkok, Program on AIDS, Thai Red Cross Society, 1991.
- Survey of Partner Relations and Risk of HIV Infection in Thailand*. in collaboration with Werastit Sittitrai and others. To be published in 1992, Bangkok, Program on AIDS, Thai Red Cross Society.



ที่ ทม 0309/ ๗๘๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑๑

กันยายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ดร.สายสุรี จุติกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ

เนื่องด้วย นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "รูปแบบการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเคสฟาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ อาจารย์ ดร.จิน แมรี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการขอเข้าพบและขอให้ท่านเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีเกณฑ์ตามที่ได้แนบมาพร้อมจดหมายนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม ได้เข้าพบและเรียนขอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากัญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2150871-3 ต่อ 3530

ที่ ทม 0309/ 7344



บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๒๗ กันยายน 2535

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประชรร ศรีประสาธน์

เนื่องด้วย นายณภมพล สิบหมื่นเปี่ยม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา  
โรงเรียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน  
ในประเทศไทย : การศึกษาแบบเลลพาย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาธิญา รัตนอบล และ  
อาจารย์ ดร.จิม แบร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบ  
สอบตามกัณฑ์ดัดสร้างชั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาตรวจแบบสอบตามกัณฑ์ดัดสร้าง  
ชั้นดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วิษกรเกียรติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2150871-3 ต่อ 3530

ที่ ทม 0309/ ๙๖๔.5



บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

10 พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิ้น แฉริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย กระบวนการศึกษาแบบเคลฟาย

เนื่องด้วย นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา  
นอกโรงเรียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "รูปแบบของการช่วยเหลือเด็ก  
เร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเคลฟาย" ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล  
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามแก่ท่าน จำนวน 3 รอบ ตามกระบวนการศึกษาแบบ  
เคลฟาย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ นายณภมณฑล  
สิบหมื่นเปี่ยม ได้เข้าพบและเรียนชี้แจงรายละเอียดด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอ  
ขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรราษฎร์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. 218-3530

**ภาคผนวก ฉ.**  
**ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 และ 294**  
**(สำเนา)**  
**ประกาศคณะปฏิวัติ**  
**ฉบับที่ 132**

โดยที่คณะปฏิวัติเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างสมคุณสมบัตินี้ ทั้งในด้านความรู้ ความคิด และคุณธรรม พร้อมทั้งจะได้รับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่ เป็นพลเมืองที่ดีมีประโยชน์แก่ประเทศชาติ และอนาคต นักเรียนและนักศึกษาควรจะได้รับ การอบรมดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดาเป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอน รวมทั้งอยู่ในระเบียบประเพณีและ กฎหมายของบ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยา มารยาท ให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช 2481 และบรรดาบท กฎหมาย กฎข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้แทน

ข้อ 2 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“นักเรียน” หมายความว่า บุคคลที่กำลังศึกษาระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลที่ซึ่งกำลังศึกษาระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีได้ตั้งขึ้นโดยกฎหมาย เฉพาะของสถานศึกษานั้น

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนหรือนักศึกษา ไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดูหรือบุคคลที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นอาศัยอยู่

“सारวัตรนักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“แต่งกาย” หมายความว่า การแต่งผมหรือส่วนอื่นของร่างกายด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 3 ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การปฏิบัติการของสารวัตรนักเรียนและนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบและวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียน นักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 5 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติฝ่าฝืน ข้อ 4 ให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือ สารวัตรนักเรียนหรือนักศึกษามีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอนและลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือแจ้งเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออก ระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้โรงเรียนหรือสถานศึกษา ปฏิบัติตามสมควร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอน

ข้อ 6 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 4 เป็นครั้งที่สอง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ และแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมาสัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

ข้อ 7 ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 6 หรือนักเรียน หรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สาม ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษาพร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้วมา ไปยังสถานีตำรวจในท้องที่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นตั้งอยู่ และให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจออกหมายเรียกบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือเรียกประกันทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 8 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่ 4 ให้โรงเรียนหรือ สถานศึกษาส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุม ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่ออบรมศึกษาหรือในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ 9 การฝ่าฝืนข้อ 4 เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาอยู่ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษา ดำเนินการตามข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 8 ตามลำดับแล้วแต่กรณี

ข้อ 10 บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่ยอมทำทัณฑ์บน ตามข้อ 7 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อ 12 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร  
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

กฎกระทรวง  
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515)  
ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132  
ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพนักเรียนตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

1. นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนัง หรือไว้หนวดหรือเครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ให้รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางค์หรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

2. เที้ยวเร่ร้อนอยู่ในที่สาธารณะสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือสาธารณะสมบัติ

3. แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

4. มั่วสุม และก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

5. เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

6. เที้ยวเตร่เวลากลางคืนระหว่าง 22.00 นาฬิกา ถึง 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

7. สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติดให้โทษ หรือของมีเมาอย่างอื่น

8. เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานอื่นใดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นการพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่หรือเยี่ยมในสถานทีนั้น

9. เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานนั้นมีการเดินรำ หรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาของนักเรียนคนหนึ่งคนใดเป็นผู้จัด

10. เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในที่นั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานทีนั้น

11. คบค้าสมาคมกับหญิงซึ่งประพฤติตนเพื่อการค้าประเวณีเว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

12. ประพฤติตนในทำนองชู้สาว

13. มีวัตถุระเบิดก๊ี้ หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายก๊ี้

14. หลบหนีโรงเรียน

ข้อ 2 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพนักศึกษาตามข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

1. นักศึกษาชายตัดผม หรือไว้ผมยาวด้านข้างและด้านหลังยาว เลยต้นผม หรือไว้หนวดไว้เครา

นักศึกษาหญิงนุ่งกระโปรงสั้นจนชายกระโปรงสูงกว่ากึ่งกลางสะบ้าหัวเข่าเกิน 5 เซนติเมตร ขอบกระโปรงต่ำกว่าระดับสะดือ คาดเข็มขัดหลวมต่ำกว่า ระดับขอบกระโปรงหรือแต่งกายไม่เหมาะสม กับสภาพกุลสตรีไทย

นักศึกษาใช้เครื่องสำอางค์หรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

2. สูบกัญชา หรือเสฟสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น

3. กระทำการอันปฏิบัติต่ออำนาจบริหารของโรงเรียนหรือสถานศึกษา ยุยงส่งเสริมให้ สนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำการเช่นนั้น และ

4. ความประพฤติตามข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 13

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถกร

(นายบุญถิ่น อัตถกร)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวง คือ เนื่องด้วยได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ให้ส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ จรรยา มารยาท และการแต่งกายของนักเรียน และนักศึกษาให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรกำหนดการแต่งกายและความประพฤติอันไม่เหมาะสม แก่ สภานักเรียนและนักศึกษาชั้น เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว

(สำเนา)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ลงวันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2515

.....  
อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และ ข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (1) ของข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ออกตามความใน ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (1) นักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยตีนผม หรือไว้หนวด ไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยตีนคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ ผมยาวเกินกว่านั้น ก็ให้รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางค์หรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย”

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2518

(ลงชื่อ) เกรียง กীরติกร

(นายเกรียง กীরติกร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากสมัยนิยมเปลี่ยนไปสมควรผ่อนให้นักเรียนชายไว้ผมที่ เหมาะสมกับวัยและสภาพของนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



(สำเนา)  
**ประกาศของคณะปฏิวัติ**  
**ฉบับที่ 294**

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันมีเด็กกำพร้าอนาถาที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กซึ่งประพฤตินั้นไม่สมควรแก่วัย และเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อม อันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมเป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแลสงเคราะห์และคุ้มครองที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่า การให้สวัสดิการแก่เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้ว ยังสมควรกำหนดให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมแก่เด็ก และสภาพของสังคม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

**หมวด 1**

**บททั่วไป**

ข้อ 1 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส “ประพฤตินไม่สมควร” หมายความว่า ประพฤตินไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สถานแรกรับเด็ก” หมายความว่า สถานที่ได้รับเด็กไว้ชั่วคราวเพื่อวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ที่เหมาะสมแก่เด็ก

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่ได้รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดปีบริบูรณ์ และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาล หรือโรงเรียนอนุบาล

“สถานสงเคราะห์เด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษอบรมฝึกอาชีพและ แก้ไขความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ และมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

“สถานแนะนำปัญหาเด็กและครอบครัว” หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาของ เด็กและครอบครัว เกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็ก ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่ เป็นประจำ

“ผู้ปกครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับนอกจากนครหลวง กรุงเทพฯ ธนบุรี และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ 2 ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะนำปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะนำปัญหาเด็ก และครอบครัวได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครองดูแลเด็ก เท่าที่เกี่ยวกับความ ประพฤติและความเป็นอยู่ของเด็กตลอดเวลา ที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ 3 ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้ง ผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็ก และ พนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับสถานแนะนำปัญหาเด็กและครอบครัว ที่ตั้งขึ้นตามข้อ 2 วรรคสาม

ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 4 เมื่อเด็กตกอยู่ความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่งปีแล้ว ถ้าบิดา มารดาหรือผู้ปกครองขอรับเด็กนั้นกลับไปอุปการะเลี้ยงดูเอง ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5 บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก อาจโต้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งตามข้อ 4 ข้อ 10 วรรคสี่ หรือข้อ 14 วรรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดในกรณีที่ ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชน ในท้องที่ที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขต อำนาจคำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ 6 บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตาม ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือค่าบริการเกี่ยวกับการที่ทางราชการให้ การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและในอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า เด็กใดได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ เพียงพอแล้ว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก มีความสามารถเหมาะสมที่จะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดามารดา หรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนด ตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะเวลานับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือค่าบริการตามข้อนี้หรืออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมี อำนาจผ่อนผันหรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7 เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่บิดามารดาผู้ปกครอง หรือเด็กมี ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ซักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัยว่า เด็กนั้นพึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครอง สวัสดิภาพหรือนำเด็กนั้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามด้วยคำที่จำเป็นจากเด็ก บิดามารดา หรือ ผู้ปกครองของเด็กหรือจากผู้เกี่ยวข้องรู้เห็นแล้วแต่กรณี และให้กระทำโดยมิชักช้า ห้ามมิให้ใช้วิธีกักตัวเด็กเพื่อ ป้องกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(2) เรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก หรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความ เป็นอยู่ หรือความประพฤติของเด็กมาให้ถ้อยคำ

(3) สั่งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่ หรือความประพฤติของเด็ก

(4) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือบุคคลที่เด็กเข้าไป เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่ หรือความประพฤติของเด็ก

(5) มอบตัวเด็กคืนบิดามารดา หรือผู้ปกครอง พร้อมทั้งว่ากล่าวตักเตือนบิดามารดา หรือผู้ปกครองให้ปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ 8 เมื่อได้รับตัวเด็กตามข้อ 7 (5) ข้อ 11 ข้อ 13 (1) และข้อ 15 ไว้แล้ว ให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์ และพิจารณา วิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กแต่ละรายแล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีชักช้า

## หมวด 2 การสงเคราะห์เด็ก

ข้อ 9 เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้แก่ เด็ก ซึ่ง

- (1) ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- (2) บิดามารดาหรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง หรือเป็นเด็กพลัดหลง
- (3) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถให้ความอุปการะได้ เพราะเหตุที่ถูกจำคุก กักขัง พิกัด ทูพพลภาพ ป่วยทางร่างกาย หรือทางจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใด อันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือศีลธรรม
- (4) พิกัดทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ

ข้อ 10 พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็กตามข้อ 9 และหรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามควรแก่อัถภาพ
- (2) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่นหรือสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน
- (3) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (4) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ

การดำเนินการให้การสงเคราะห์ ตาม (2) หรือ (4) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็ก ซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการสงเคราะห์และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า เด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ประพฤติตนไม่สมควรอันพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ 11 ภายใต้บังคับข้อ 10 วรรคสองวรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กมาขังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั่นเอง แล้วเห็นว่าเด็กนั้นสมควรได้รับการสงเคราะห์ตาม ข้อ 10 ให้ดำเนินการ ให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์ และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

**หมวด 3**  
**การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก**

ข้อ 12 เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่เด็กซึ่งมี ปัญหาความประพฤติอันได้แก่ เด็กซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้หรือเด็กซึ่ง ประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ 13 วิธีให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ 12 มีดังต่อไปนี้

(1) ให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือนตามข้อ 7(5) มาแล้วทำ ทัณฑ์บนโดยกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กระวางมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีกตลอดเวลา ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะ ต้องชำระเมื่อผิดทัณฑ์บนและเมื่อได้ปรับฐานผิดทัณฑ์บนแล้วให้มีอำนาจส่งเด็กหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(2) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือเด็กได้รับการบริการจากสถานแนะแนวปัญหาเด็กและ ครอบครัว

(3) สอดส่องความประพฤติของเด็ก

(4) ส่งเด็กไปอยู่ความในปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์กรที่เหมาะสม

(5) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็กนั้น มีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนิน วิธีการตาม (1) และ (2) แต่ถ้าจะดำเนินวิธีการตาม (3) (4) และ (5) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ว่าราชการ จังหวัดเสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็ก ซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (4) หรือ (5) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีอำนาจส่งให้เด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควรให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (4) หรือ (5) ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็กให้มีอำนาจส่งเด็กนั้นไปยังสถานสงเคราะห์เด็กได้

ถ้าเด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (5) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่สถาน คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งอยู่ ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนหรือต่อศาลจังหวัด ในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนใน ท้องที่นั้นให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยจัดการฝึกและอบรมเด็ก บางจำพวก

ข้อ 14 ในการสอดส่องความประพฤติของเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำตักเตือน หรือวางข้อกำหนดใดๆให้เด็กปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนด หรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอันจะเป็นเหตุจูงใจ ให้เด็กประพฤติชั่ว

(2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่ำคืน ตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(3) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าที่เป็นครั้งคราว

(4) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพ ภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่

(5) วางข้อกำหนดอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติของเด็ก

เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกียยสิบปีบริบูรณ์ก็ได้

ข้อ 15 ภายใต้บังคับ ข้อ 13 และข้อ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กที่ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 12 มาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่นำเด็กมา และหรือจากเด็กนั่นเอง แล้วเห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการ จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการ ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์ และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อน จะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

#### หมวด 4

#### สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนว

##### ปัญหาเด็กและครอบครัว

ข้อ 16 ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวของเอกชน เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ความเจริญเติบโตทางร่างกาย และจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุน สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ ภายในวงเงินงบประมาณ

ข้อ 17 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามข้อ 16 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม การออกใบอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขใบอนุญาต การเบิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสถานดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 18 กรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจ

(1) สั่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือ สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวเป็นการชั่วคราว

(2) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้ส่งเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

## หมวด 5 การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 19 บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก ต้องเลี้ยงดูอบรมและให้ความเอาใจใส่แก่เด็กตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ 20 ห้ามมิให้บุคคลใด

(1) ทอดทั้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือทอดทั้งเด็กไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก

(2) โฆษณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(3) ชื้อ ชาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีที่ทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(4) ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอราน หรือกระทำการใดๆอันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็กขอราน

(5) ชายหรือให้สุรา หรือบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็กหรือชักจูงให้เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

(6) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน

(7) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประพฤติดนไม่สมควร

## หมวด 6 บทกำหนดโทษ

ข้อ 21 บิดามารดา หรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ 10 วรรคสาม หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 13(1) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 13 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 22 ผู้ใดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว โดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 17 หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานดังกล่าว ภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 25 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิด ตามวรรคหนึ่งยังคงดำเนินงานต่อไป หรือเจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ยังคงดำเนินงานต่อไปภายหลังที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 18(2) หรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 25 วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และ ศีลธรรมของเด็กผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

## บทเฉพาะกาล

ข้อ 25 สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับให้เจ้าของ หรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้นั้นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งของอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

### การใช้บังคับ

ข้อ 26 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไปเว้นแต่บทบัญญัติในข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 ให้ใช้บังคับเฉพาะใน นครหลวงกรุงเทพ ธนบุรี และจะใช้บังคับข้อใดในท้องที่อื่นใดเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้บังคับในท้องที่ใด บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ มิให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ 27 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และ ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 182

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515)

## กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2515)

## ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 27 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ดังต่อไปนี้

การประพาศิตนไม่สมควรแก่วัยคือ การประพาศิตนดังต่อไปนี้

- (1) ประพาศิตนไปในทางเกเร หรือเที่ยวเร่ร่อนไปในที่สาธารณะ
- (2) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้าน และผู้สัญจรไปมา
- (3) ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน
- (4) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
- (5) เสพสุรา สูบบุหรี่ หรือเสพยาเสพติดให้โทษหรือของมีเมา อย่างอื่นหรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุราเพื่อเสพหรือซื้อสุรา
- (6) เข้าไปในโรงจํา ำ นํา สถานบริการ หรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย
- (7) ประพาศิตนทำนองชู้สาวในที่สาธารณะ
- (8) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา
- (9) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึงเวลา 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- (10) ทลบทหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทยผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ให้กำหนดโดยกฎกระทรวงว่าการประพาศิตนไม่สมควรแก่วัยอย่างไร เป็นการประพาศิตนไม่สมควร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 190 วันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515)



## ภาคผนวก ข.

## เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่แสดงท่าทีกับข้อความ

## ด้านที่ 1 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

## ข้อที่ 1 หลักการทำงานทั่วไป

- ควรจะพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อน ก่อนที่จะจัดให้การช่วยเหลือ
  - เหตุผล - ควรจะให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนทุกคนที่อยู่ในวัยเรียน ไม่ควรคำนึงถึงความพร้อม
  - การตีความหมาย “ความพร้อม” อาจต่างกันได้
  - ถ้าวรอความพร้อมคงยาก
- ควรจะรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ
  - เหตุผล - ควรให้การช่วยเหลือเด็กในการเร่ร่อนก่อน แล้วเด็กจะแสดงความต้องการที่หลัง
  - จะสำเร็จได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ
  - ต้องมีผู้กระตุ้น
- ควรจะให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง
  - เหตุผล - เด็กจำนวนมากยังขาดโอกาสที่จะพัฒนาวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตัดสินใจ
  - น่าจะพบกันครึ่งทาง
  - อาจมีบางกรณีที่ไม่เหมาะจะให้เด็กตัดสินใจเอง ซึ่งแก่ทฤษฎีเกินไป
  - ควรมีผู้ใหญ่ชี้แนะในทางที่ถูก
  - เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กตัดสินใจด้วยตัวเอง
- ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์ แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ
  - เหตุผล - การอยู่ร่วมเด็กอื่นๆเป็นการช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพได้ดีขึ้น
  - น่าจะได้อยู่ร่วมกัน
  - เพราะมีความแตกต่างด้านอารมณ์ คือเด็กเร่ร่อนมักจะก้าวร้าว
  - เพราะเป็นเล็อก ปฏิบัติและซึ่ปมด้อยให้เด่นชัดมาก
  - พฤติกรรม, สภาพปัญหาไม่เหมือนกัน
  - หากเด็กจำเป็นต้องส่งเข้ารับการสงเคราะห์ในบ้านสงเคราะห์ควรแยกเด็กเร่ร่อนออกจากเด็กประเภทอื่นๆเพื่อสามารถให้การช่วยเหลือ พัฒนาเด็กได้ผลมีประสิทธิภาพ
  - กม. กำหนดหน่วยงานสำหรับดูแลเด็กเร่ร่อนแยกไว้ดีแล้วสะดวกไม่ปนเปื้อน
- ควรจะให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กเร่ร่อนใหม่ๆ
  - เหตุผล - เพื่อเด็กจะได้ถูกละเมิดน้อยลงและมีโอกาสพัฒนามากขึ้น
  - ไม่ควรเน้นเฉพาะเด็กเร่ร่อนใหม่ๆ
- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนผู้ทำงานในเรื่องคำตอบแทนอย่างเพียงพอ
  - เหตุผล - ขึ้นอยู่กับนโยบายและงบประมาณของหน่วยงานที่สนับสนุนด้วย
  - เป็นความคิดส่วนตัวไม่ใช่คำตอบแทนเป็นตัวตั้ง
  - การตีความหมาย “เพียงพอ” นั้น Subjective
- หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของผู้ทำงาน
  - เหตุผล - ควรประกอบไปกับการทำงาน
  - เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
- ผู้ทำงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก
  - เหตุผล - เป็นความจริงที่ จนท. จะต้องตระหนัก
  - อาจตีความต่างกัน ควรเคารพความเห็นส่วนใหญ่ด้วย
- ผู้ทำงานต้องเป็นคนดีที่เสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก

- เหตุผล - เป็นไปได้ยาก  
- เพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็ก
- การทำงานส่วนหนึ่งควรให้ความช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย
    - เหตุผล - อยากรจะให้มุ่งช่วยเด็กมากกว่ามุ่งครอบครัวเพราะเด็กไม่มีบ้าน
- ข้อ 2 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี
- การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็น
    - เหตุผล - การช่วยเหลือเด็กเป็นเฉพาะราย ความรู้มาที่หลัง
    - มีกิจกรรมอื่นที่สำคัญกว่า
  - ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ
    - เหตุผล - การพัฒนาอารมณ์ไม่ใช่ทำได้ง่ายๆ การช่วยเหลือด้านอื่นๆที่ช่วยได้จะนำไปสู่การสร้าง  
ความเข้าใจดีต่อกัน นำไปสู่การพิจารณาอารมณ์ได้ อย่างมีผลต่อไป (พัฒนาด้านอื่นๆเป็นเครื่องมือนำไปสู่การ  
พัฒนาอารมณ์ เช่นกัน)
      - ต้องถามว่าอื่นๆคืออะไร ถ้าเด็กมีพฤติกรรมเกี่ยวกับ AIDS หรือมีอันตราย และอารมณ์  
อันไหนต้องทำก่อน ควรทำไปพร้อมๆกัน
        - เด็กอาจมีปัญหาหลายอย่างขณะนั้น และมีปัญหาอื่นๆก่อน
    - ควรมีสถานที่และบุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน
      - เหตุผล - ควรมีสถานที่และผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆมิใช่เฉพาะด้านอารมณ์เท่านั้น
      - ไม่ควรเน้นเฉพาะเด็กเร่ร่อน
      - เป็นไปได้ยากผู้เชี่ยวชาญต้องมาศึกษาจากผู้ทำงานมากกว่า
    - ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป
      - เหตุผล - กลุ่มอายุนี้นี้ต้อง “เตรียม” อาชีพ หรือฝึกนิสัย และทักษะบางอย่างมิใช่อาชีพ
    - ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์
      - เหตุผล - โดยธรรมชาติเด็กเร่ร่อนต้องการอิสระ ชวนเข้ายากกว่าบังคับเข้า
        - เด็กบางคนสามารถหาครอบครัวทดแทนให้ได้
        - เพื่อไม่มีบ้านก็ควรจะหาบ้านให้อยู่ (บ้านสงเคราะห์)
        - ยังมีที่อื่นๆ เช่น อยู่กับชาวบ้านอยู่กับพ่อค้า นายช่างที่ตีและเข้ากับเด็กได้โดยเด็กดีด้วย
        - มีปัจจัยเรื่องเวลาและสาเหตุสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย
        - เพื่อจะได้หาทางออกและปรับพฤติกรรมเด็กได้อย่างต่อเนื่องและประสบผล

ข้อ 3 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี

    - การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น
      - เหตุผล - มีกิจกรรมอื่นที่สำคัญกว่า
    - ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ
      - เหตุผล - ต้องถามว่าอื่น ๆ คืออะไร ถ้าเด็กมีพฤติกรรมเกี่ยวกับ AIDS. หรือมีอันตรายและอารมณ์  
อันไหนต้องทำก่อน ควรทำไปพร้อม ๆ กัน
        - อารมณ์ไม่ใช่สิ่งสำคัญอย่างเดียว จิตใจ ควรได้รับการพัฒนาและการพัฒนาควรพัฒนาไป  
ทุก ๆ ส่วน พร้อมกันมิใช่เลือกพัฒนา
      - ควรมีสถานที่ และ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน
        - เหตุผล - ไม่ควรเน้นเฉพาะเด็กเร่ร่อน

- เป็นไปได้ยาก
- ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพเพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ
  - เหตุผล - ศักยภาพของเด็กเร่ร่อน อาจไม่ตรงกับที่ฝึกอาชีพ
  - เด็กบางคนก็น่าจะมีโอกาสในการศึกษาต่อ (อาจเป็นศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งจะเป็นการเลื่อนวิทยฐานะ)
  - ขึ้นอยู่กับเด็กอาชีพ เป็นทางเลือกหนึ่ง
- ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อม ของบ้านสงเคราะห์
  - เหตุผล - หลักการ ส่งเสริมอยู่แล้วแต่ทางปฏิบัติทำยากเพราะเด็กไม่สมัคร
  - กรณีที่เด็กไม่มีบ้านของตนเองจริง ๆ
  - เด็กบางคนสามารถอยู่กับครอบครัวหรือญาติได้
  - คิดว่าไปอยู่สิ่งแวดล้อมที่เลวร้าย
  - ยังมีที่อื่น ๆ เช่นอยู่กับชาวบ้าน อยู่กับพ่อค้า นายช่างที่ดี และถ้าเข้ากันได้ โดยเด็กดีด้วย
  - ไม่น่าจะเน้นเช่นนั้น
  - เพื่อจะได้หาทางออกและ ปรับพฤติกรรม ได้อย่างต่อเนื่องและประสพผล
  - ให้เขาปรับตัวอยู่ในสังคมได้จะดีกว่า

ด้านที่ 2 หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 1 กิจกรรมต่าง ๆ จัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก

- เหตุผล - ไม่ควรมีกิจกรรมซ้ำซาก
- จะไม่ให้ซ้ำเลย ทำได้ยาก และเด็กส่วนหนึ่งทmunเวียนจึงต้องให้กลาง ๆ

ข้อ 2 กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่าย ๆ

- เหตุผล - ขึ้นอยู่กับวัยและความสนใจของเด็ก
- แล้วแต่บุคคล
- เด็กเร่ร่อนฉลาดกว่าที่คิดมาก

ข้อ 3 วิธีควบคุมเด็กควรใช้ชบวนการกลุ่มเด็กกันเอง

- เหตุผล - การใช้ชบวนการกลุ่มอาจก่อให้เกิดผลเสียได้ อันเนื่องจากเด็กโต มักจะข่มขู่เด็กที่เล็กกว่าได้และจะแบ่งพรรคแบ่งพวกได้ควรจะให้เด็กมีการควบคุมกันเองบ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด
- ไม่จำเป็นทุกกรณี
- ชบวนการกลุ่มเด็ก ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของ จนท.
- กลุ่มเด็กอาจ ใช้ความรุนแรง ควรมีทั้งข้อดี-เสียในตัว
- เพื่อใช้กลุ่มช่วยกลุ่ม

ข้อ 4 ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย

- เหตุผล - สุขภาพกาย-ใจสัมพันธ์กัน และเป็นการระบายออก
- เพื่อให้เด็กไม่เครียดและเสริมทักษะ และความพร้อม
- เพราะสถานที่อาจจะเป็นอุปสรรค หรือเอิกเกริกเกินงาม

ข้อ 6 ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้

- เหตุผล - หมายถึงอะไร ถ้าเด็กสกปรกคิดคงไม่ควรรังเกียจแต่ก็ต้องพยายามพัฒนา

ข้อ 7 ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก

- เหตุผล - เป็นสิ่งที่เด็กต้องการมากที่สุด

ข้อ 10 ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก

- เหตุผล - ไม่ควรแต่อาจจะมีบ้าง เช่น ยารักษาโรค บ้าน  
 - ควรชักชวนให้เด็กกลับสู่ครอบครัว  
 - ควรแนะนำวิธีการดำเนินชีวิต เช่น การซักเสื้อผ้า เวลาไม่สบาย การรับจ้างทำงานดีกว่า  
 การให้ปัจจัยสี่แต่เด็กเมื่อเขายังต้องการเร่ร่อนอยู่  
 - ไม่จำเป็นต้อง สมบูรณ์มาก  
 - แล้วยแต่ราย และความเหมาะสม เด็กบางรายควรผลักดันโดยการไม่ให้

ข้อ 11 ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก

- เหตุผล - มีความเห็นด้วยแต่ไม่ถึงที่สุด การช่วยเหลือเด็กอาจไม่มีรูปแบบ

ข้อ 12 การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง

- เหตุผล - ขึ้นอยู่กับสภาพงานด้วย  
 - ในกรณีหน่วยงานราชการควร ประสานงานด้วย  
 - มีผู้ประสานงานอยู่แล้ว/ประสานงานบางส่วนเท่านั้น

ข้อ 13 ควรมีความสุขรอบคอบในการทำงาน

- เหตุผล - คนไม่มีความสุขอาจทำงานดีก็ได้  
 - เด็กจะถูกอิทธิพลด้าน ทรมารทำให้ จนท. มีกำแพงได้บ่อย ๆ ไม่ควรถือเป็นเรื่องเสียหาย

มาก

ด้านที่ 3 หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 1 ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกัน

- เหตุผล - บ้านเป็นที่พักพิง การดูแลรับผิดชอบบ้าน น่าจะเป็นการทำโดยสมัครใจ มากกว่าเป็นเวร

ข้อ 2 บ้านหลังหนึ่ง ๆ ควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล

- เหตุผล - เด็กหญิงสามารถอยู่กับเด็กชายได้ไม่ควรแบ่งแยกเพศจะได้ไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง  
 - ตอบปานกลาง เพราะเป็นห่วงในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนได้  
 - หากเอา(เฉพาะที่สนิทสนม)อยู่ด้วยกันแล้วเด็กที่เข้าคนอื่นไม่ได้จะอยู่กับใคร

ข้อ 3 กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์

- เหตุผล - สมาชิกจะได้ช่วยกลุ่ม

ข้อ 4 กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้

- เหตุผล - ทางออกของเด็กไม่ได้ขึ้นอยู่กับสารการศึกษา  
 - ถ้าเด็กขาดเรียนจำเป็นต้องค้นหา สาเหตุและประสานงาน กับทางโรงเรียนโดยด่วน เพื่อ  
 การเรียนของเด็กจะได้ไม่ขาดตอน แต่ถ้าจำเป็นต้องเรียนที่บ้าน กับเป็นเด็กในโรงเรียนควรให้การศึกษาใกล้เคียง  
 กับการเรียนในโรงเรียน มิใช่เพียงเพื่ออ่านออกเขียนได้-เพราะถ้าเด็กมีโอกาส เรียนต่อจะได้เรียนทันเพื่อน

ข้อ 5 กรณีเด็กไม่เข้าเรียนควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ

- เหตุผล - ระวังคือสัมมนา การช่วยเหลือ ต้องให้ถูกวิธี

ข้อ 8 ควรมีอุปกรณ์การศึกษาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายอีกหลากหลาย

- เหตุผล - อุปกรณ์การศึกษา หรือ การออกกำลังกายอย่างทำได้ ภาษาที่ใช้มีทางตีความต้องจัดซื้อ,  
 จัดหา

ข้อ 9 ควรเตรียมปัจจัยสี่ ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ

- เหตุผล - แล้วยแต่ราย และความเหมาะสม เด็กบางรายควรผลักดันโดยการไม่ให้  
 - น่าจะพอสมควรเหมือนเด็กทั่ว ๆ ไปไม่จำเป็นต้องมากเกินไป

ข้อ 10 ตั้งกฎระเบียบต่าง ๆ ในบ้านร่วมกับเด็ก

- เหตุผล - บางเรื่องอาจอยู่เกินขอบเขตที่เด็กจะรู้เข้าใจ  
 - ทำให้เด็กเกิดความพอใจ และพร้อมปฏิบัติตาม  
 - การตั้งระเบียบ ควรจะมีกฎเกณฑ์ไม่มากนัก ควรจัดระบบแบบค่อยเป็นค่อยไป ให้เด็ก

ปรับตัวกัน แต่ไม่ใช่ปล่อยอิสระ

ข้อ 11 ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน

- เหตุผล - เพื่อลดความเครียดด้านอารมณ์ได้

ข้อ 12 ควรมีเครื่องโทรศัพท์ หยอดเหรียญให้เด็กใช้

- เหตุผล - มีกีดแต่ไม่จำเป็นนัก  
 - เปิดโอกาสใช้โทรศัพท์ เสรี และรักผิดชอบค่าโทรเอง  
 - โทรศัพท์หยอดครั้งละ 5 บาท กลุ่มเด็กที่ไม่มี รายได้จากการทำงานก็ไม่สามารถใช้ได้ อาจ  
 เป็นเหตุให้เด็กพยายามหาเงินมาได้โดยวิธีที่ไม่ถูกต้อง เช่น ขโมยเพื่อน ออกไปขอรทานอีก ฯลฯ  
 - การติดต่อภายนอกของเด็กควรแจ้ง จนท. ตามจำเป็นไม่ควรมีเงินติดตัว  
 - ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ว่ามีโทรศัพท์ไว้เพื่ออะไร

ข้อ 13 กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก

- เหตุผล - กิจกรรมควรจะเปลี่ยนไปตามความเหมาะสม

ด้านที่ 4 คุณลักษณะที่ดีของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 1 ความเป็นเพศหญิง

- เหตุผล - เพศหญิงเข้าได้ทั้งค.ช.และค.ญ. เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนกว่าชาย  
 - ไม่จำเป็นเพราะสิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือความรักเด็ก ความรู้และความเข้าใจต่อความต้องการ  
 และปัญหาของเด็ก

- ไม่ควรจำกัดเพศ

- จากประสบการณ์พบว่า เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับเพศพ้อและเพศหญิงมีความอ่อน

โยน ใช้อำนาจน้อยกว่าเพศชายน่าจะทำงานกับเด็กได้ง่ายกว่า

- เพศหญิง เป็นเพศแม่ ที่มีความนุ่มนวล เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ชอบผู้หญิง เขารักมาก ก็จะ  
 สมมุติเช่น ตัวแทนของแม่ได้ดี

- ชายก็สามารถทำได้ดี ถ้าเข้าใจแล้วเด็กยอมรับ

ข้อ 2 มีจิตใจที่เสียสละ

- เหตุผล - เรื่องจิตใจเป็นเรื่องฝึกฝนได้  
 - เสียสละแค่นั้น

ข้อ 3 ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา

- เหตุผล - ให้คนอื่น(เพื่อนร่วมงาน,จนท.,ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ)ช่วยประเมินด้วย

ข้อ 4 แต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- เหตุผล - แต่งอย่างไรก็ได้ให้เข้ากับเด็กได้และให้เด็กรู้สึกว่ามีผิดแปลกไปจากที่เด็กต้องการ  
 - เป็นปัจจัยสำคัญ

ข้อ 5 รู้ถึงวิธีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน

- เหตุผล - คงต้องมาศึกษาในการทำงานด้วย  
 - เพื่อการทำงานที่สามารถปรับได้ทุกสถานการณ์

- ข้อ 5 รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน
- ข้อ 6 มีความอดทน
- ข้อ 7 รู้จักใช้อารมณ์ขัน
- ข้อ 8 ไวต่อความรู้สึกของเด็ก
- ข้อ 9 รู้จักการทำงานเป็นทีม
- ข้อ 10 มีท่าทีที่เป็นมิตร
- ข้อ 11 เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน
- ข้อ 12 ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กเร่ร่อน
- เหตุผล - ทุกสิ่งทุกอย่างไม่จำเป็นต้องอยู่ในระดับที่สูงสุดหรือ สมบูรณ์มาก่อน เพราะเป็นเรื่องที่จะเรียนรู้ได้หลังจากทำงาน ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นภายหลัง นำมาปรับใช้ในวิถีชีวิตการทำงาน
- ข้อ 6 มีความอดทน
- เหตุผล - เข้าใจปัญหาเด็ก เข้าใจเด็กสำคัญกว่า
- ข้อ 12 ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กเร่ร่อน
- เหตุผล - ผู้ทำงาน เด็กเร่ร่อนต้องเพิ่มแกนนำบ้าง
- ข้อ 13 มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์
- เหตุผล - ถ้ามีพื้นฐานสมบูรณ์จะไม่เข้าใจเด็ก
- ทำให้ไม่ต้องกังวลในสถานภาพของตน
  - คนที่ผ่าน ปัญหา มาอาจจะเข้าใจความรู้สึกของเด็กดี แต่อาจจะมีแผลลึก เป็นปมด้อยเอาชนะตัวเองไม่ได้ แล้วแต่เขาคนนั้น
  - ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลด้วยว่าเขามีวุฒิภาวะเพียงใด
  - หมายถึงมีความพร้อมไม่จำเป็นต้องร่ำรวย
  - ไม่จำเป็นถ้าจะทำงานช่วยเหลือเด็ก ถ้าชอบและรักงานนี้สามารถทำได้
  - ครอบครัวไม่สมบูรณ์ อาจเข้าใจปัญหาดีกว่า และไม่ตราบาปที่ครอบครัว
- ข้อ 14 เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน
- เหตุผล - ไม่จำเป็นต้องดีมากนัก
- เช่นกัน ตัวเราไม่ใช่แบบอย่างที่ดีหรือสมบูรณ์ที่สุด
- ข้อ 15 มีความสามารถในการให้การปรึกษา แก่เด็ก
- เหตุผล - เช่นกัน ตัวเราไม่ใช่แบบอย่างที่ดีหรือสมบูรณ์ที่สุด
- ข้อ 16 จบการศึกษาทางจิตวิทยา
- เหตุผล - ไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาโดยตรง แต่ จนท. จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเด็กซึ่งอาจจะฝึกกรรม ศึกษาภายหลังได้
- จบจิตวิทยา ไม่ใช่หลักประกันการทำงาน
  - เป็นการเน้นเฉพาะไปไม่สมควร
  - จบสาขาอื่น ถ้าเข้าใจจิตวิทยาพื้นฐานของมนุษย์ ก็ย่อมทำได้
  - มองในเชิงอุดมคติอยู่บ้าง ซึ่งต่างจากความเป็นไปได้ของสังคมปัจจุบัน
  - ครูของเด็กเร่ร่อน ไม่จำเป็นต้องจบทางจิตวิทยาเสมอไป
  - อย่างน้อยควรมีความรู้ทางจิตวิทยา
  - การทำงานกับเด็กเร่ร่อน ถ้าจบทางจิตวิทยายังดี
  - ได้ก็ดี

## ข้อ 17 จบการศึกษาด้านใดก็ได้

เหตุผล - เรื่องของใจไม่สามารถกำหนดได้ บางคนมีความรู้แต่ไม่มีจริยธรรมเรื่องความรู้สามารถพัฒนาได้

- ต้องการอบรม ทางจิตวิทยาอยู่มากอีกทั้ง ผู้ไม่มีพื้นหลักวิชา ใช้แต่จิตใจอย่างเดียวไม่พอ
- การทำงานกับเด็กต้องการความเสียสละและความตั้งใจ เป็นสำคัญ
- ควรมีคุณสมบัติตามที่ List ในด้านที่ 5 ทุกข้อ

## ด้าน 5 ทักษะของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 1 รักเด็ก

ข้อ 2 เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

ข้อ 3 ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก

ข้อ 4 สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว

ข้อ 5 เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน

ข้อ 6 เชื่อในความสำเร็จของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก

ข้อ 7 เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา

ข้อ 8 มองโลกในแง่ดี

ข้อ 9 ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก

เหตุผล - เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ภายหลังอาจจะปรับทัศนคติบางอย่าง หรือ เด็กเร่ร่อน นับไม่ใช่ลักษณะบริสุทธิ์จนแต่ต้องไม่ได้

ข้อ 5 เป็นผู้หวังดีต่อเด็กเร่ร่อน

เหตุผล - เป็นเรื่องฝึกฝนกันได้

ข้อ 6 เชื่อในความสำเร็จของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก

เหตุผล - ครอบครัวไม่มีศักยภาพ

ข้อ 7 เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา

เหตุผล - เด็กเกิดมา แตกต่างกัน และสิ่งแวดล้อม ตอนต้น ๆ ก็หล่อหลอมเด็กต่างกัน

ข้อ 8 มองโลกในแง่ดี

เหตุผล - ไม่จำเป็นต้อง เสมอไป

- ที่สำคัญคือมองโลกอย่างเข้าใจ(ไม่จำเป็นต้องแง่ดีเสมอ)และยอมรับความเป็นจริง
- เป็นเรื่องฝึกกันได้

## ด้านที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 1 จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน

เหตุผล - วิชาต่าง ๆ ไม่เป็นสิ่งผูกมัดได้ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทั้งหมด

ข้อ 5 วิธีเขียนกรณีศึกษา

เหตุผล - ให้มุ่งถึงการกระทำมากกว่าการเขียน

(ข้อ5-7) - ไม่เรียกร้องความสามารถด้านนี้สูงมากนัก

ข้อ 8 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เหตุผล - หมายถึงโรคเอดส์(อยู่ในใจ)

- ความรู้ทางการแพทย์อยู่ในระดับนี้ก็เพียงพอ

ข้อ 10 ชนบทธรรมนิยมประเพณีไทย

เหตุผล - ระดับนี้ก็เพียงพอ

- ข้อ 11 วิทยาการการเรียนรู้การสอน  
เหตุผล - ระดับนี้ก็เพียงพอ
- ข้อ 12 หลักการบริหารงานโครงการ  
เหตุผล - รู้พอสมควรก็พอ
- ข้อ 14 การกีฬา
- ข้อ 15 คนตรี
- ข้อ 16 ศิลปหัตถกรรม  
เหตุผล - กิจกรรมมีมากมายหลายอย่างใช้อย่างอื่นก็ได้นอกจาก 3 กิจกรรมนี้
- ข้อ 5 วิธีเขียนกรณีศึกษา
- ข้อ 6 การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน
- ข้อ 7 โรคติดต่อทางผิวหนัง
- ข้อ 8 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- ข้อ 9 สถาบันครอบครัวไทย
- ข้อ 10 ชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย
- ข้อ 11 วิทยาการการเรียนรู้การสอน
- ข้อ 12 หลักการบริหารงานโครงการ
- ข้อ 13 กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน
- ข้อ 14 การกีฬา
- ข้อ 15 คนตรี
- ข้อ 16 ศิลปหัตถกรรม  
เหตุผล - จนท. หรือตัวเราไม่ใช่คนที่เก่งกาจ หรือมีความสามารถมาตั้งแต่ต้นเป็นเรื่องของจิตสำนึกและการเรียนรู้ประกอบกัน
- ด้านที่ 7 การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน
- ข้อ 1 ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน  
เหตุผล - การผลิตสื่อแต่ละชิ้น สิ้นเปลืองเงินจำนวนมาก ระยะเวลาการใช้ก็ต้องเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ถ้าปัญหาเด็กที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา เมื่อปัญหาเปลี่ยนสื่อก็ล้าหลัง  
- การเสนอดังกล่าวอาจเป็นคาบ 2คม โดยเฉพาะกับเด็กเร่ร่อนอาจเกิดปมด้อย
- ข้อ 3 เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ
- ข้อ 4 เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง  
เหตุผล - เผยแพร่ในทุก ๆ ส่วนเพื่อสะท้อน ปัญหา และตระหนักในปัญหานี้
- ข้อ 6 เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ  
เหตุผล - ยังมีปัญหาทางอื่นที่ต้องเสนอร่วมด้วย
- ข้อ 7 ศึกษาวิจัยเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน  
เหตุผล - เผยแพร่ให้เข้าใจแล้วร่วมมือแก้ไข
- ข้อ 1 ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน
- ข้อ 2 จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน
- ข้อ 3 เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ
- ข้อ 4 เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง
- ข้อ 5 เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านทางสื่อโทรทัศน์
- ข้อ 6 เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ



ข้อ 7 ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน

ข้อ 8 จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน

ข้อ 9 จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

เหตุผล - ไม่เห็นด้วยกับการจัดณรงค์เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน ที่ทำอยู่ในปัจจุบันในรูปของการเสนอเรื่องราวของเด็กนำสมเพชเวทนา ทั้งนี้ เป็นเหมือนกับการขอรับบริจาคเงินเพื่อทำงานเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ส่งผลถึงเด็กโดยตรงถ้าณรงค์ในรูปของเด็กเร่ร่อนเป็นเด็กที่น่าสงสาร สังคมต้องช่วยเหลือบริจาคเงิน แนวโน้มก็จะไม่ค่อยน่าเชื่อถือนัก น่าจะเสนอถึงศักยภาพของเด็กที่มีอยู่

ด้านที่ 8 การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน

ข้อ 2 โรงเรียนในเรื่องของการศึกษา

เหตุผล - เฉพาะเด็กที่พร้อม

ข้อ 3 กรมประชาสงเคราะห์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

เหตุผล - บางกรณียังประสานยังไม่ถึง

- ถ้าประสานได้ดี จะช่วยเหลือเด็กได้มากที่สุดดีกว่าทำตามลำพัง

ข้อ 4 กรมตำรวจในการสอดส่องดูแล

เหตุผล - สำคัญที่วิธีการของตำรวจ ปัจจุบันไม่เห็นด้วย

ข้อ 6 กองสารวัตรนักเรียน ในการศึกษาวิจัย

เหตุผล - สารวัตรนักเรียน เรื่องของนักเรียน

- ควรจะช่วยป้องกันปัญหาเด็กหนีโรงเรียนได้

- แก่สารวัตรนักเรียนควรจะได้รับกำหนัดพิเศษ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน มากกว่าการให้ความช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน มากกว่าการไปจับผิดหรือส่งตัวให้ตำรวจ

- เพื่อป้องกันเด็กออกจากโรงเรียนมาเร่ร่อน

ข้อ 7 สถาบันทางการศึกษาในการศึกษาวิจัย

ข้อ 12 ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน

เหตุผล - มีบทบาทแต่น้อย

ข้อ 9 องค์กรพัฒนาเด็กเร่ร่อน ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ข้อ 10 องค์กรพัฒนาเด็กอื่นๆ ในการส่งเสริมการทำงาน

เหตุผล - แต่ละหน่วยงานมักมี Ego สูงเกินไปใต้อาย ในการประสานงานกันอย่างจริงจัง

ข้อ 8 สถาบันทางศาสนา ในการรับดูแล

เหตุผล - มีบทบาทแต่น้อย

- ควรมีการประสานงานด้วยระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ควรเน้นเป็น สถาบันหลักเพราะพระท่านก็มีเรื่องที่ต้องสละในสถานบันอีกมาก

ข้อ 11 องค์กรต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ

เหตุผล - ปัญหาคนไทย คนไทยต้องช่วยกัน

ข้อ 12 ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน

เหตุผล - คำว่าประชากร ของประเทศ ความเป็นไปได้ยากมาก

ด้านที่ 8 การประสานงานในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ควรพิจารณาถึง

1) หน่วยงาน หรือสถาบันนั้น ๆ มีความรู้สึกและความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กเร่ร่อนหรือไม่

ถ้าไม่มี - ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่ความตั้งใจร่วมกัน

- ควรมีข้อตกลงร่วมกันถึง แนวทางการช่วยเหลือและการติดตามผลการช่วยเหลือ

2) ถ้าหน่วยงานหรือสถานบันนั้น ๆ ไม่มีความเข้าใจ และไม่ยอมรับความคิดเห็นหรือแนวทางการช่วยเหลือที่เรานำเสนอ ก็ควรที่จะพิจารณา ไม่ประสาน เสียดีกว่าเพราะเมื่อส่งเด็ก ไปแล้วอาจจะมีผลเสียมากกว่าผลดี (เช่น ตำรวจ แต่ละท้องที่ก็ไม่เหมือนกัน)

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ

ข้อ 1 เพศศึกษา

- เหตุผล - ต้องเริ่ม"ทุ่มเท" ความรู้ตั้งแต่เล็กเพราะมีปัญหาเวลาอยู่รวม ๆ  
- ในเด็กเร่ร่อนหญิงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีความรู้เรื่องนี้เพื่อ ป้องกันตัวเองรู้จักปฏิบัติ

ต่อตัวเอง

- แล้วแต่วิธีการให้และเด็กผู้รับ
- เพศศึกษายังไม่นำไปใช้เรียน ในอายุ 7 ปี
- สถานที่เรียนไม่เหมาะสม
- ไม่ควรเน้นเป็นเรื่องหลักหรือสำคัญ แต่ควรจะสอนเด็กให้รับรู้เพื่อเกิดการป้องกันโดยใช้

สื่อการสอนที่เหมาะสม

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

เหตุผล - เพราะขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นสิ่งที่ดีงาม มีความสำคัญยิ่งที่ควรสอนเด็กปลูกฝังยังเด็ก ๆ ให้ยึดถือ และปฏิบัติตาม

- ไม่ใช่สิ่งที่เด็กสนใจมาก
- จนท.ควรที่จะเลือกสรรสิ่งที่ดีงามเป็นจุดเริ่มของการเรียนรู้(เพราะมีหลายอย่างไม่สร้างสรรค์)
- ควรให้เด็กรู้จักมากที่สุด เช่นการทำความเคารพผู้ใหญ่
- การปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ให้กับเด็กจะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เด็กมีกิริยามารยาทจิตใจที่อ่อนโยน

มีผลมากต่อการปรับพฤติกรรม

- ต้องเริ่มสอดใส่ยึดเยียดตั้งแต่วัยต้น ๆ

ข้อ 1 การรู้จักคุณค่าของตนเอง

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางผิวหนัง

วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย

- เหตุผล - ให้รู้จักเพื่อป้องกันตนเอง

คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ หาร

- เหตุผล - เด็กกลุ่มนี้บางคนเพิ่งเริ่มเรียนความสนใจเรื่องเลขน่าจะอยู่ระดับกลาง  
- จุดประสงค์ของการเรียนคณิตศาสตร์ควรจะเป็นเพื่อการใช้ในชีวิตประจำวัน ควรจะเน้น

เรื่องที่เข้าใจได้ง่ายและนำไปใช้ได้

หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย

- เหตุผล - ขึ้นกับความสนใจของเด็ก

โรคติดต่อทางผิวหนัง

- เหตุผล - โดยมุ่งหลักการแพทย์แค่นี้ก็พอ

วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน

- เหตุผล - ขึ้นกับความสนใจของเด็ก  
- หลักสูตรบางส่วนเหมาะสมเพียงในท้องถิ่นเท่านั้น  
- เด็กยังอยู่ในวัยที่ยังสามารถส่งเข้าเรียนตามปกติได้

- แต่ควรปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้เข้ากับ บรรยากาศ และความพร้อมของเด็ก  
ตลอดจนความจำกัดในการรับรู้ของเด็ก

กิจกรรมเข้าจังหวะ

- เหตุผล - คิดว่าเด็กคงจะเบื่อหน่ายให้กิจกรรมนี้
- เด็กวัยนี้ชอบมาก

วิธีการติดต่อสื่อสาร

- เหตุผล - เด็กเร่ร่อนไม่ค่อยได้รับความเข้าใจจากคนทั่วไป
- เด็กอาจอยู่ในภาวะยากลำบากต้องการความช่วยเหลือจากผู้ติดต่อได้

วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก

จริยธรรม

- เหตุผล - ขึ้นกับความสนใจ

ด้านที่ 9 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 7-12 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ

ข้อ 2 วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี

- เหตุผล - หลีกเลี่ยงด้วยคำพูด หากเป็นการทำกิจกรรมเห็นด้วย

ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน/ให้เด็กได้เห็นของจริง/สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย

- เหตุผล - คำตอบทุกข้อไม่มีอะไรที่สมบูรณ์ที่สุดในตัวเอง อาจต้องมีจิตสำนึกและการเรียนรู้ประกอบกันไป

เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมแต่มีกรณีที่อุปกรณ์ไม่พร้อมแล้วใช้การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาจะเป็นการเรียนรู้อะไรของเด็ก

วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก

- เหตุผล - เด็กอายุน้อยควรให้เด็กร่วมวางแผนบ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด
- เห็นด้วยบางเรื่อง ผู้ที่ทำงานกับเด็กย่อมเข้าใจดีกว่าเหมาะที่จะเรียนอะไรชอบหรือไม่

เน้นการอภิปรายกลุ่ม

- เหตุผล - เด็กยังอายุน้อย ยังไม่ควรเน้นการอภิปรายกลุ่ม
- ควรจะอยู่ในระดับกลาง

มีกิจกรรมบันเทิงสวดแทรก

- เหตุผล - ควรจะมีบ้าง

จัดทัศนศึกษา

- เหตุผล - ควรจะมีบ้าง
- ไม่ต้องบ่อยมาก ระยะเวลาพอเหมาะ

จัดให้มีการออกค่าย

- เหตุผล - ไม่ต้องบ่อยมาก ระยะเวลาพอเหมาะ

ข้อ 3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี มีการศึกษาวิชาสามัญ

การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่

- เหตุผล - ให้เด็กได้ไปเรียนร่วมกับเด็กในระบบก็ดียิ่ง
- โลกนี้คือโรงเรียน
- เด็กควรเรียนกับเด็กทั่วไปในร.ร.ทั่วไปได้ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และปรับตัวไปด้วย

บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่ง ๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน

เหตุผล - ที่ไม่เห็นด้วย เพราะว่า ขึ้นอยู่กับจำนวน และคุณภาพของ จนท.ถ้ามีพอ และคุณภาพดี ก็สามารถดูแลได้มากกว่านี้

- ง่ายต่อการดูแลทั่วถึง
- ควรจะยืดหยุ่นให้มากขึ้น
- ถ้าเด็กจำนวนมากกว่านี้จะไม่ได้ผล
- คิดจากจำนวนเจ้าหน้าที่ 2 คน
- ควรมีไม่เกิน 5 คน (ไม่ใช่ 10 คน)

การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน

- เหตุผล - ถ้าจัดได้ควรจัดเพื่อให้วุฒิการศึกษา
- เด็กจะไม่ได้ความรู้ที่มีมาตรฐาน

บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อง

เหตุผล - เพราะจะไม่ใช้การเรียน และการได้รับความรู้ที่ด่องแท้ครูจะมีความหนักใจสูง มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน

เหตุผล - เด็กต้องมีบังคับบ้างในบางโอกาส บังคับในสิ่งที่ถูก ดีกว่าปล่อยเด็กลงถูก การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่น ๆ

- เหตุผล - เด็กควรเรียน กับเด็กทั่วไปในร.ร.ทั่วไปได้ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และปรับตัวไปด้วย
- การดูแลสังเกตพฤติกรรมได้ทั่วถึง
  - ควรจะเรียนด้วยกันได้
  - เด็กเร่ร่อนมีความแตกต่างจากเด็กด้อยโอกาสอื่น ๆ โดยเฉพาะเรื่องอารมณ์จึงควรแยกเรียน

ด้านที่ 10 ช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์

ถือเป็นการช่วยเหลือที่จำเป็นและสำคัญมากอันหนึ่งแต่ที่จะทำให้ความช่วยเหลือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือ ประสพผลสำเร็จหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับตัวกิจกรรม ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อ 1 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์

- ทุกอย่างไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์ทั้งหมด

สมาชิก

- เหตุผล - การฝึกสมาชิกเหมาะกับเด็กโต แต่ไม่ควรต่ำกว่า 10ปี
- ไม่ใช่เรื่องสำคัญ

ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว

เหตุผล - แต่ควรจะมีการปรับทางด้านครอบครัวไปในขณะเดียวกับที่เตรียมเด็ก และควรจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็ก และครอบครัวเป็นสำคัญ

ความรัก

ลดความก้าวร้าว

ลดความเครียด

ลดความกลัว

เหตุผล - เป็นเรื่องยาก และเด็กจะได้รับต่อเนื่องจากข้อต้น ๆ

การรับรู้ผิดชอบ

เหตุผล - เด็กเร่ร่อนมีความรับผิดชอบน้อยจึงไม่ควร มุ่งหวังให้เด็กเร่ร่อนมีความรับผิดชอบจนมากมายนัก

ข้อ 2 วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี

วิดีโอ เกม

เหตุผล - ข้อควรระวัง ควรจะมีงานดูแลอยู่ด้วยและควรจะเป็นเกมส์ที่ได้คัดเลือกแล้วและมีจุดประสงค์ของเกมส์อยู่ด้วย

- หน่วยราชการจะหาอุปกรณียาก
- เด็กทุกกลุ่มจะรู้จัก VDO เกมส์และจะใช้เวลากับ VDO เกมส์ มาก และเด็กเร่ร่อนที่ขอเงินได้ก็จะไปคลุกอยู่ที่ตู้เกมส์ การใช้สื่อทันสมัยมาใช้เพื่อคงความสนใจของเด็กและหากรรมวิธีปรับพฤติกรรมอารมณ์ของเด็ก ก็จะได้ผลมากกว่าสื่ออื่น ๆ

กิจกรรมเข้าจังหวะ

- เหตุผล - ควรจะจัดได้
- กิจกรรมเข้าจังหวะไม่เหมาะกับเด็กวัยนี้
  - ไม่เสียหาย

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

- เหตุผล - ควรจะจัดได้แต่ไม่ใช่เน้นอันดับแรก
- ไม่น่าจะมากเกินไปเพราะอาจจะเป็นผลดี กับตัวเด็ก

กิจกรรมศาสนา

- เหตุผล - เด็กบางคนนับถือศาสนาอิสลาม

เดินรำ

- เหตุผล - เด็กส่วนใหญ่จะชอบลีลาการเดินของนักร้องดัง พยายามเดินเลียนแบบและภาคภูมิใจ

กับความสามารถของตนเอง

- ไม่ควรสอน
- ไม่เหมาะกับเด็ก
- เด็กส่วนมากชอบ

พ็อนรำ

- เหตุผล - เด็กส่วนมากชอบ
- เหมาะกับเด็กหญิง
  - ขึ้นอยู่กับความสนใจ
  - ได้ผลดีในกลุ่มเด็กด้อยโอกาสกลุ่มอื่น(บ้านอุปถัมภ์)

อ่านหนังสือบันเทิง

- เหตุผล - เสี่ยงต่อสิ่งไม่เหมาะสมอยู่
- ควรมีบ้าง
  - ประโยชน์คืออ่านออกแตกฉาน โทษขึ้นอยู่กับคุณภาพเนื้อหา ของหนังสือบันเทิงนั้นเด็ก

แยกไม่เป็น

การเรียนในโรงเรียน

เหตุผล - เด็กเร่ร่อนจะไม่เรียน สถานแรกรับไม่ควรมี ร.ร. เพราะเป็นที่พักชั่วคราวจะมีแค่ชั้นเรียนพิเศษเท่านั้น

- เพราะเด็กไม่ชอบเรียน
- การพัฒนาอารมณ์ต้องทำทั้งในระบบและนอกระบบ ร.ร.
- เด็กที่สนใจเท่านั้นจึงจะได้ประโยชน์

การจัดทัศนศึกษา

- เหตุผล - ไม่จำเป็นต้องเน้นเป็นอันดับแรก

การจัดออกค่ายพักแรม

- เหตุผล - ควรจะมีระยะที่เหมาะสมไม่มากและไม่บ่อยเกินไป

ทางจิตบำบัด

### ทางจิตเวช

- เหตุผล - เด็กส่วนใหญ่ ไม่ได้อยู่ในกรณีที่ต้อง การจิตบำบัดจิตเวช
- เด็กไม่มีความ ผิดปกติด้านนี้มากนัก

ข้อ 3 มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่น ๆ

- เหตุผล - เด็กบางคนสามารถปรับได้ในการเร่ร่อนใน พ.ท.

วัยใกล้เคียงกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน

- เหตุผล - ไม่เห็นความจำเป็นในการใช้วัยตัดสิน
- แต่ละวิธีเหตุผลของมันอยู่

จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของโรงพยาบาล

- เหตุผล - ต้องมีขอบเขต
- ไม่น่าจะอยู่ในความสนใจของเด็ก

จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่น ๆ

- เหตุผล - มีความจำเป็นน้อย
- เด็กเห็นอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน

จัดให้เด็กได้แข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์

- เหตุผล - ความเป็นไปได้น้อย

ด้านที่ 11 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ

เล่นดนตรี/ร้องเพลง

- เหตุผล - เพราะโอกาสของการฝึกงานทำในอาชีพนี้ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น การฝึกอาชีพ ควรจะคำนึงถึงความต้องการของเด็ก ความสามารถและตลาดด้วย

เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร

- เหตุผล - อายุน้อยเกินไป
- ลักษณะงานไม่เหมาะสมกับอายุ

พนักงานรับโทรศัพท์

- เหตุผล - วุฒิภาวะไม่พร้อม
- เด็กเกินไป
- ฝึกให้เด็กได้ติดต่อสัมพันธ์มีมารยาท

พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า

- เหตุผล - อายุน้อยเกินไป
- ทุุกบทบาทที่เห็นแตกต่างกัน
- คิดต่อห้างให้เด็กทำในสิ่งง่าย ๆ ก่อนเช่น บรรจุของใส่ถุงในซูเปอร์มาเก็ตซึ่งบ้านเด็ก

มหาไถ่ได้ทำไปแล้ว

- น่าจะมีโอกาสดี

พนักงานล้างจาน/พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร

- เหตุผล - เด็กบางคนก็มีสภาพร่างกายไม่สมประกอบระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติสามารถทำงานเหล่านี้ได้
- ลักษณะงานนี้ไม่เหมาะกับเด็ก

พนักงานเดินเอกสารของบริษัท

- เหตุผล - เด็กอายุน้อยเกินไป (วุฒิภาวะไม่พร้อม)

ยามรักษาความปลอดภัย

- เหตุผล - เด็กอายุน้อยเกินไป

## ทำขนม

เหตุผล - ถ้าเด็กสนใจ ชอบจริง ๆ ก็ควรสนับสนุนเริ่มจากขนมง่าย ๆ ที่ไม่ยุ่งยาก  
พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน

เหตุผล - อายุน้อยเกินไป สภาพการทำงานปั้มน้ำมันเสี่ยงกับยาฆ่า ทำงานหนัก

ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง

ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด

ช่างเสริมสวย

ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์

ช่างเชื่อมโลหะ

ช่างซ่อมวิทยุ

ช่างซ่อมโทรทัศน์

ช่างซ่อมแอร์

เหตุผล - เด็กอายุน้อยเกินไป

- น่าจะทำได้ดีที่สุด

ข้อ 2 วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี

ให้เด็กได้เห็นของจริง

เหตุผล - บางอย่างไม่สามารถปฏิบัติจริงได้เพราะอันตราย

- เป็นเรื่องยากพอสมควร

ให้เด็กได้เห็นของจริง

เหตุผล - บางเรื่องเป็นสิ่งที่ยากพอสมควร

หลีกเลี่ยงในเรื่องการโต้แย้งเรื่องไร้สาระกับเด็ก

เหตุผล - เด็กมีสิทธิคิด และมีสิทธิสงสัยในสิ่งที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

- ให้เด็กหาเหตุผลว่า เพราะอะไร

วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก

เหตุผล - ควรมีบ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด

ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น

เหตุผล - ความรับผิดชอบของเด็กไม่เท่ากัน และยังมีเงื่อนไขอื่นอีก เช่นอยู่นานจนเป็นเด็กปกติ

แล้วย่อมรับผิดชอบได้มาก

ข้อ 3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ

สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ

เหตุผล - ไม่สอดคล้องกับเด็ก

- ควรแยกแต่ละอาชีพ แต่อยู่ในย่านเดียวกัน เช่น โรงงานมีหลายทักษะ

- ควรมี

- ไม่จำเป็น แล้วแต่ลักษณะงาน บางงานอาจเกี่ยวพันกันได้

มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้น ๆ อย่างเพียงพอ

เหตุผล - ไม่จำเป็น แล้วแต่ลักษณะของงาน บางงานอาจเกี่ยวพันกันได้

- ควรมี

ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้น ๆ โดยตรง

เหตุผล - ไม่จำเป็น กแล้วแต่ลักษณะงานบางงานอาจเกี่ยวพันกันได้

- ทางปฏิบัติอาจยาก เกรงว่าเด็กไม่จริงจังจนฝึกเสียเวลา

- ไม่จำเห็นเสมอไป ถ้าคนที่มาฝึกอาชีพไม่เข้าใจเด็กเร่ร่อนก็จะลำบาก  
จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ

เหตุผล - วิทยนี้อาจเกิดประโยชน์น้อย

ด้านที่ 12 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ

ข้อ 1 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ

เพศศึกษา

เหตุผล - ควรจะสอนบ้าง

- เป็นคาบสองคม

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

เหตุผล - เป็นสิ่งที่ดี และสำคัญ

- รู้พอควรก็พอ

- ไม่ใช่เรื่องจำเป็น

การรู้จักคุณค่าของตัวเอง

เหตุผล - ทุกอย่างไม่น่าจะมีอะไรสมบูรณ์ที่สุด

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เหตุผล - เชื่อว่าเด็กต้องไม่มีโรค

- ควรอยู่ในวิชาหลักสูตรศึกษา ไม่ควรเจาะจง

วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย/วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

เหตุผล - ควรอยู่ในวิชาหลัก ไม่ควรเจาะจง

- ทุกอย่างไม่มีอะไรสมบูรณ์ที่สุด

วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล - เพราะหลักสูตรประถมศึกษานั้น มีการถ่วงถ่วงที่ตีมาแล้ว

- การศึกษาไม่ใช่เรื่องสำคัญ (กศน.) ควรดูว่าเด็กแต่ละคนจะให้การศึกษาแบบใด

- เพื่อได้วุฒินำไปประกอบอาชีพ

กิจกรรมเข้าจังหวะ

เหตุผล - เด็กไม่ชอบ

- มีก็ได้ ไม่มีก็ได้

กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก

เหตุผล - เพราะไม่ใช่เรื่องสำคัญมากที่สุด

วิธีการติดต่อสื่อสาร

เหตุผล - เด็กวัยนี้รู้จักติดต่อเป็นส่วนใหญ่แล้ว

การสร้างวินัยในตนเอง

เหตุผล - จำเป็น แต่ไม่ใช่ให้เด็กอยู่ในกรอบมากเกินไป

- วินัยมีความหมายลึกซึ้ง ทั้งวินัยจากภายนอก ภายใน การเห็นด้วยของเด็กเป็นการ

เรียกร้องต่อเด็กที่มากพอแล้ว

ข้อ 2 วิธีการสอนวิชาสามัญให้เด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี

ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง

ให้เด็กได้เห็นของจริง

ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก

หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี



เหตุผล - ไม่มีคำตอบข้อใดสมบูรณ์น่าจะพอเหมาะพอควร  
เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม

เหตุผล - โดยทั่วไปผู้สอนควรเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม แต่มีกรณีที่อุปกรณ์ไม่พร้อมแล้วใช้การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา จะเป็นการเรียนรู้ของเด็ก  
การวางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก

เหตุผล - การเรียนจะไม่บรรลุผลที่ต้องการ  
เป็นการอภิปรายกลุ่ม

เหตุผล - ฝึกให้ทำงานร่วมกัน เสนอความคิดใหม่ ๆ  
มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก

เหตุผล - วิทยุเรียน กศน. ได้  
- บ้านสงเคราะห์ที่เด็กอยู่เป็นสื่อชั้นนำ  
บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่ง ๆ มีเด็กไม่เกิน 10 คน

เหตุผล - ควรอยู่เกิน 5-6 คน  
- ง่ายต่อการดูแล

บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง

เหตุผล - ทำให้เด็กเกิดคนเรียนรู้ที่จะเลือกปฏิบัติกับที่คนนั้นคนนี้ควรทำให้พอเหมาะ ไม่ใช่ลักษณะพี่ใจดี แต่เป็นที่เข้าใจ  
- อาจดีจนเด็กจะไม่ได้รับความรู้

มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน

เหตุผล - มีบ้าง ไม่น่ามากเกินไป  
การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแตกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่น ๆ

เหตุผล - ไม่ควรรวมกัน  
- ถ้าเด็กปรับตัวได้ก็ไม่เป็นไร

จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม

เหตุผล - ควรเตรียมให้พร้อม ถ้าไม่มี การให้มีส่วนร่วมแก้ไขก็จะเป็นการให้เด็กได้เรียนรู้  
- อุปกรณ์บางชิ้นเด็กสามารถทำเองและหาเองได้

ด้านที่ 13 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์

ข้อ 1 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์

ไม่มีความสมบูรณ์ที่สุด

ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว

เหตุผล - ไม่เหมาะสมกับลักษณะของเด็กส่วนใหญ่  
- การวางเป้าหมายกลับสู่ครอบครัวจะต้องปรับจิตใจทางครอบครัวเพราะจะเป็นพื้นฐานรองรับและเป็นตัวชี้ว่าเด็กจะกลับมาสู่สภาพ เดิมอีกหรือไม่จึงยังไม่เห็นด้วย กับการเน้นให้กลับสู่ครอบครัว แต่ควรเป็นทางเลือกหนึ่งมากกว่า

ข้อ 2 วิธีการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี

- การทำงานกับเด็กโต (13-18ปี)เป็นงานที่ค่อนข้างยาก และไม่ค่อยมีผลหรือเกิดผลอย่างชัดเจน ไม่น่าจะคาดหวังมากเกินไปนัก

เกมส์การละเล่น

เหตุผล - ควรมีแต่ ไม่สำคัญ

วิดีโอ เกมส์

- เหตุผล - ควรมีแต่ไม่จำเป็น
- VDO เกมส์ส่งเสริมปัจจัยบุคคลมากกว่าการใช้ชีวิตรวมหมู่ควรจะเน้นการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาพร้อมกับคนอื่น ๆ แต่ถ้า จนท. ต้องการจะใช้ VDO เกมส์เพื่อการพัฒนาอารมณ์ของเด็กการจะศึกษาถึงผลดี-เสีย ตลอดจนผลข้างเคียงให้ แจ่มชัดเสียก่อน
  - สื่อทันสมัยที่เด็กสนใจมาก สามารถดึงดูดเด็กเข้าสู่กิจกรรมได้ง่าย

กิจกรรมเข้าจังหวะ

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

- เหตุผล - จะมีก็ได้ไม่มีก็ได้
- เดินรำ / ฟ้อนรำ
- เหตุผล - ไม่เหมาะกับเด็ก
- ควรมีบ้าง

เล่นดนตรี

ร้องเพลง

ฟังดนตรี

อ่านหนังสือบันเทิง

ศิลปะวาดเขียน

- เหตุผล - อายุระดับนี้ควรเน้นการเรียนรู้และยึดอาชีพ
- การเรียนรู้ในโรงเรียน

- เหตุผล - ควรจะเป็นการเรียนรู้เพื่อประกอบอาชีพ
- การเรียนร่วมกับเด็กในระบบภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของ จนท. จะช่วยเร่งการปรับพฤติกรรมของเด็ก แต่ถ้าขาดการติดตามอย่างใกล้ชิดเด็กจะไม่ยอมรับและอยู่ใน ร.ร. ไม่ได้ มีตัวอย่างที่ทำสำเร็จคือ โครงการเด็กเร่ร่อนที่คลองรังสิต 15 ของคุณสันทนา

การทำศนศึกษา

การจัดออกค่ายพักแรม

ทางจิตบำบัด

ทางจิตเวช

- เหตุผล - ควรถือเป็นเรื่องเสริมการเรียนรู้
- การจัดค่ายพักแรม

- เหตุผล - ค่อนข้างทำยากต้องใช้ จนท. มากดูแลเรื่องหลบหนี หรือ ชู้สาว
- ทางจิตเวช

- เหตุผล - เด็กทุกคนไม่มีความผิดปกติทางจิต
- ทางการให้การปรึกษา

- เหตุผล - ไม่จำเป็นต้องเน้นมาก

ข้อ 3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี มีการพัฒนาอารมณ์

มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์ที่แห่งอื่น ๆ

- เหตุผล - บางคนสามารถปรับอารมณ์ได้ถ้าได้รับคำแนะนำที่ดี ๆ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานสงเคราะห์วัยไล่เลี่ยกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน

- เหตุผล - กิจกรรมของเด็กโตไม่น่าจะดีหรือเข้มข้นเหมือนเด็กเล็ก

จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล

- เหตุผล - ไม่จำเป็นมากนัก

จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ค้อยโอกาสอื่น ๆ

เหตุผล - ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ เหมือนกับเด็กเล็ก มิฉะนั้น เด็กจะเคยชินและไม่อยากช่วยตัวเอง  
เมื่อจำเป็นต้องออกไปนอกบ้าน(สงเคราะห์)

- ไม่แน่ใจว่าจะพัฒนาได้

จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่าง ๆ

เหตุผล - คาดว่าวัยนี้ เด็กขาดความสนใจในเรื่องนี้

- ไม่แน่ใจว่าจะพัฒนาได้

จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์

เหตุผล - วิธีการสำคัญ ถ้ามุ่งแพ้ชนะก็ไร้ประโยชน์

กิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง

เหตุผล - การดูงาน-การทำกิจกรรม ช่างนอกน่าจะสำคัญ

- ขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็กด้วย

เล่นดนตรี

ร้องเพลง

เหตุผล - การคำนึงถึงโอกาสการจ้างงานในอนาคตด้วยจึงเห็นว่าควรจะให้มีความสำคัญ กับอาชีพอื่น  
มากกว่า

เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร

เหตุผล - เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการให้เด็กไปทำ

พนักงานรับโทรศัพท์

เหตุผล - ให้เด็กได้ฝึกติดต่อสัมพันธ์ฝึกมารยาท

- วุฒิภาวะพร้อมที่จะฝึกได้

พนักงานสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า

เหตุผล - วุฒิภาวะพร้อมที่จะฝึกได้

- ควรคำนึงถึง โอกาสการจ้างงานเพราะการขายของตามห้างฯ จะต้องมีหลักฐานมีวุฒิการศึกษา  
มีคนค้าประกัน และถ้าพนักงานฝ่ายบุคคลทราบว่าเป็นเด็กเร่ร่อนมาก่อนโอกาสเด็กจะได้ทำงานก็น้อย

พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร

เหตุผล - เป็นงานที่ไม่เห็นด้วย ไม่น่าจะให้เด็กทำ

พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน

เหตุผล - ไม่น่าให้เด็กทำ

- เป็นงานหนัก และเสียงต่อยาม้า ฯลฯ

- เป็นอันตรายต่อเด็ก

ยามรักษาความปลอดภัย

เหตุผล - ต้องคำนึงถึงโอกาสการจ้างงาน จะต้องมีความรู้ มีวุฒิการศึกษา มีคนค้าประกัน

ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด

ช่างเสริมสวย

เหตุผล - งานละเอียด ไม่เหมาะกับเพศชาย

ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด

ช่างซ่อมรถยนต์ไฮโดร

ช่างเชื่อมโลหะ

ช่างซ่อมวิทยุ

ช่างซ่อมโทรทัศน์

ช่างซ่อมแอร์

เหตุผล - ถ้าเป็นไปได้ก็จะดีมาก แต่โดยธรรมชาติของเด็ก มักไม่ค่อยอดทน และนายจ้างก็ไม่ค่อย  
อยากรับเข้าทำงาน

ด้านที่ 14 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ

ข้อ 2 วิธีการฝึกทักษะอาชีพให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี

ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง

ให้เด็กได้เป็นของจริง

สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย

เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม

“การฝึกทักษะอาชีพให้เด็กด้วยความปรารถนาดีต่ออนาคตของเด็กเป็นสิ่งที่ดีแต่ควรคำนึงถึงความเป็นจริง  
ของสังคมกับความเป็นจริงของเด็ก ว่าโอกาสการได้งานของเด็กมีมากน้อยแค่ไหน ควรระวัง การฝึกเด็กและให้  
ความหวังกับเด็ก แต่ไม่ตรงกับความเป็นจริง

มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก

เหตุผล - พอประมาณ ไม่ต้องมากเกินไป

ข้อ 3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี มีการฝึกทักษะอาชีพ

สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ

เหตุผล - ไม่สอดคล้องกับเด็ก

- ควรแยกแต่ละอาชีพแต่อยู่ในย่านเดียวกัน

ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้น ๆ โดยตรง

เหตุผล - ความเป็นไปได้คงยาก

จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ

เหตุผล - ความเป็นไปได้คงยาก

มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย

เหตุผล - เมื่อบันเทิงอาจเกิดอันตรายเช่นช่างโลหะ



### ประวัติผู้วิจัย

นายณภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม เกิดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2507 ที่จังหวัดพิษณุโลก สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เมื่อปีการศึกษา 2530 เข้าศึกษา ต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา นอกกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษา นอกโรงเรียน คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534

#### ประสบการณ์ทำงาน

- เคยเป็นนักสังคมสงเคราะห์ของโรงเรียนหมู่บ้านเด็ก มูลนิธิเด็ก จังหวัดกาญจนบุรี
- เคยเป็นเจ้าหน้าที่บริหารโครงการฯ ของศูนย์วิจัยและให้การศึกษาโรเคดส์ กองวิทยาศาสตร์ สภาอากาศไทย
- เคยเป็นนักจิตวิทยาให้การปรึกษาของโครงการปฏิบัติการเรื่องเด็กเร่ร่อน สำนักงานส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- ปัจจุบันเป็นรองอนุศาสกหอพักบ้านเซเวียร์ นักวิจัยอิสระและงานเอกสารข้อมูลวิชาการ

#### กิจกรรมที่ได้เข้าร่วมขณะทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องมีดังนี้

- ผ่านการอบรมหลักสูตร “เทคนิคการพยากรณ์และการวิจัยอนาคตกลางเชิงประมาณ และเชิงคุณภาพ” รุ่นที่ 5 พ.ศ. 2535 ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
- ลงทะเบียนเรียนวิชา 417741 การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบจุลทัศน์ (Microcounseling) สอนโดย ดร.จิน แบรี่ เป็นอาจารย์ภาคจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ร่วมประชุมการเสนอรายงานการดูงานเรื่องเด็กเร่ร่อน ณ ประเทศฟิลิปปินส์ จัดโดย สภาองค์ การพัฒนาเด็กและเยาวชน ร่วมกับ Childhope พ.ศ. 2535 ณ สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชน แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- เป็นวิทยากรร่วมบรรยาย เรื่อง ทักษะการให้การปรึกษาให้กับกลุ่มผู้ทำงานพัฒนาเด็กและ เยาวชน จัดโดยสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน ปี 2535
- เป็นนักวิจัยร่วมเสนอรายงานการวิจัย เรื่อง องค์การหลักภาคเอกชนที่พัฒนาเด็กเร่ร่อนใน ประเทศไทย เสนอให้สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้วยความสนับสนุน จากองค์การยูนิเซฟ สิงหาคม 2535
- เข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานเรื่อง Street Children as Manifestation of an Anti-Child Culture in South Africa โดย Prof. Dr. Johann Le Roux, Faculty of Education University of Pretoria Republic of South Africa ณ ห้องประชุม บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มกราคม 2536
- เป็นวิทยากรร่วมบรรยาย เรื่องการให้การปรึกษาแก่เด็กเร่ร่อน จัดโดยเครือข่ายองค์กรเพื่อ เด็กเร่ร่อน มีนาคม 2536